

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 1997.
БРОЈ 354, ГОДИНА VIII

ЛЕ ПЕН У СРБИЈИ

СЛАЛОМ ВУКА ДРАШКОВИЋА

ЛЕ ПЕН У СРБИЈИ

Посета градској општини Земун

Дијалог у Савезној скупштини

У Народној скупштини Републике Србије

Подршка Републици Српској - др Шешељ и Ле Пен
на Палама

На Француском војничком гробљу

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Љим Вишњић, Драган Јовановић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Миодраг Ракић,
Зоран Красић, Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 20.000 примерака.

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног инфo-рмисања Министарства за инфoрмације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године. Министарство за инфoрмације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

У овом броју:

У одбрану истине	2
Ле Пен у Србији	3
Стоп мондијализму	29
Уштеда општинских пара	32
Безакоњем против безакоња	33
Предност радикалима	37
Дијалог пријатеља	43
Оловка пише срцем	47
Слалом Вука Драшковића	48
Ниске гране	54
Лич демократије	56
И после Милета Миле	57
Халуцинација Запада	59
Камелеон	61

ЖАН МАРИ ЛЕ ПЕН

Штит и мач Вечне Европе - Европе нација

Да ли још увек у шуму ветра разазнајемо гласове наших предака? Да ли нас црквена звона подсећају на вечност? Сањамо ли још увек сан о Вечној Србији и Вечној Европи?

У сумраку европске цивилизације рађају се наде за њено васкрсење. Рађају се борби за Европу нација, а не за интернационалну унију. Један од тих бораца је свакако Бретонац, Жан-Мари Ле Пен, председник Националног фронта Француске.

Пре него што је 1972. године основао своју странку, заједно са адмиралом Жак Дором (који је већ три пута посетио Београд) саборцем генерала Де Гола, он је и сам ратовао у чину лајтнанта француске војске у Индокини и Алжиру. Вероватно да само војник може у потпуности осетити понос једног народа чија је историја непрестани рат за слободу. Рат за Велику Србију. Јер најјаче братство је оно које је исковано у крви и пламену борбе. А има ли часнијег места на свету од војничког гробља? Језик тог светог места може разумети само човек преко чијег погледа још увек није научена мрена конформизма. А на тло гробља француских војника, који су своје животе положили за олтар слободне Србије и Европе, ступио је представник оне Француске којој су Срби на Калемегдану подигли споменик захвалности. Завет исписан на споменику: "Волимо Француску, као што је она волела нас" обавезује исто као и келтски крст који баца сенку преко јуначких гробова француских хероја. Вероватно на сличном гробљу почива Ле Пенов отац који је такође погинуо од стране Немаца.

У ремек делу савременог учитеља Традиције, Андреја Тарковског - "Сталкер", главни јунак се у једном тренутку запитао: има ли нечег чаробнијег од музике? Како нас, наизглед само неки збор тонова додирује у саму дубину душе? Заиста, да ли звукови војних маршева буде у нама

исти осећај, са којим су наши преци, под барјацима славе одлазили у борбу за слободу и Крст Часни. Знају ли наши "демократи", који су напали Ле Пена са бине на Тргу Републике, неколико дана пре његовог доласка у Београд, да се он поред страначког рада бави уредништвом и издаваштвом фолклорне и војне музике. И били би изненађени да су дошли на пријем, организован у његову част, видевши насмејаног човека који пева у дуету са Живаном Сарамандићем.

"Комунизам је стари - диносаурус, још увек способан да убије"

Ж.М. Ле Пен 14. III 1984.

Ова реченица је још актуелнија данас, нарочито овде у Србији. Али пре него што је 1984. године остварио први успех на изборима, Ле Пен је имао дугу политичку каријеру. Пре војног ангажмана у Индокини био је председник удружења студената, потом бива изабран за посланика U. D. S. A. (Унија за заштиту приватних предузетника и занатлија). После рата у Алжиру бирају га за посланика С. N. I. P. (Национални центар независних и сељака). У периоду од оснивања странке до 1981. Национални фронт Француске се налазио под информативном блокадом, али када је 1981. на власт у Француској дошао Франсоа Митеран, он дозвољава Ле Пену да учествује у телевизијским емисијама.

Данас, Национални фронт Француске има 11 посланика у европском парламенту у Стразбуру. Држи власт у три града: Тулон (око 250.000 становника), Оранж, Марињан, а ових дана су победили и у четвртном граду - Витролу код Марсеља. У локалним управама Национални фронт Француске има око 2000 представника.

Изборни закон за Француски парламент веома подсећа на наш, тако да у томе не заостајемо за

Жан Мари Ле Пен - лидер Националног фронта Француске

светом. Наиме, територијална подела изборних јединица је направљена тако да комунисти са 2.000.000 гласова имају 25 посланика, а Национални фронт Француске са 4.000.000 гласова нема ни једног. На председничким изборима Жан-Мари Ле Пен је добио око 5.000.000 гласова.

Национални фронт Француске сваке године у октобру организује прославу националне заставе, којој присуствује више од 100.000 људи. Такође се организују демонстрације на дан Јованке Орлеанке на којима говори Жан-Мари Ле Пен, пред такође великим бројем људи.

Мењају се државна уређења, системи и начини националне борбе, али ризик увек остаје. Тако је 1978. године Франсоа Дупра, професор историје и генерални секретар Националног фронта Француске погинуо у атентату. У његов аутомобил подметнута је бомба.

Упркос свему, борба се наставља. Човек који зна да је на путу Истине, не боји се препрека. А у тој борби, ми ћемо победити зато што су се творци новог светског поредка и комунисти одавно одрекли Бога и њихово је царство кратког века. И налик лудилу Ивана Карамазова, ова цивилизација умире у својој изопачености.

Долази доба националне Европе, у којој ће Србија имати пријатеље, а не господаре.

Дмитриј Јанковић

ЛЕ ПЕН У СРБИЈИ

Француски народ, ипак није изневерио своје традиционално пријатељство са Србима. Наиме, двадесетог јануара, у госте Београђанима, Земунцима и свим Србима, дошли су доказани пријатељи из ове европске земље. Реч је о делегацији Националног фронта Француске, предвођеној председником Жан Мари Ле Пенем, која је дошла на позив оних који највише воле Србију - Српске радикалне странке, односно др Војислава Шешеља.

У тренутку док лидери појединих партија заваравашу већ преварен и озлојеђен српски народ, а при томе се боре искључиво за личну власт, радикали раде, мисле и брину о будућности ове наше посрнуле и оптерећене Србије. Њихова преданост послу најбоље се може видети у Скупштини општине Земун, где су већ после првог изборног круга освојили власт.

Гост у правом тренутку

Два дана пре доласка господина Ле Пена и Доминика Шабоша, у Београд је стигао адмирал Жак Дор, члан вођства Националног фронта Француске.

Том приликом, адмирал Дор, захваљујући својим домаћинима из Српске радикалне странке, а пре свега др Војиславу Шешељу, поздравио је окупљене новинаре речима - Наше странке већ годинама имају интензивне контакте, сличну политичку и националну идеологију, и обе желе учвршћење српско-француског пријатељства...

Протокол посете делегације Националног Фронта Француске Српској радикалној странци био је сасвим прецизан, а сатнице предвиђених сусрета неколико пута преконтролисане. Домаћини, као и много пута раније, и сада су показали како се дочекују велики пријатељи.

Све је било спремно за дочек великог пријатеља српског народа. Особље Аеродрома "Београд", утисак је вашег репортера, било је крајње љубазно и предусретљиво. Трудиле су се да се гостима представе као истински авион у сали коју популарно зову ВИП ("Very important personality" - Врло важне особе), иначе по важности издвојеној од осталих сала на аеродрому. Дуго очекивани авион је слетео, а услужно особље ЈАТ-а је обавестило

Аеродром "Београд" - први сусрет двојице политичара

др Шешеља да је све спремно за дочек драгог госта. Истина, било је малих проблема око уласка новинара и фоторепортера, али и овога пута смо били убедљиви - тако значајан сусрет и добродошлица не могу да остану незабележени. Пар речи, мало шкртих осмеха и господин из обезбеђења који "није смео да нас пусти", овога пута је

зажмурио, истина, само "на једно око", јер је другим морао да прати срдачни поздрав две велике личности.

Др Шешељ је својим гостима упutio неколико искрених речи добродошлице, те их укратко упознао са тренутном ситуацијом у Београду и Србији.

ПРВИ СУСРЕТ ЛЕ ПЕНА И ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Шта су у аеродромској сали за високе госте разговарали лидер Националног фронта Француске и вођа српских радикала

Др Шешељ: Ви долазите у време великих грађанских немира. Режим Слободана Милошевића и Социјалистичке партије се љуља а политичке партије, које су инструментализоване од стране Американца и Енглеца, нису у стању да га оборе. И једани и други желе нашу помоћ а ми не прихватамо савез ни са једнима ни са другима. Зато нас и једни и други мрзе.

Ле Пен: Французи се питају зашто се националисти не уједине са партијама опозиције, које се налазе на улицама, и не подрже их?

Др Шешељ: Чим би ове америчке странке освојиле власт, нас би могли и да стрелјају а Америка и Западна Европа би скрштених руку посматрали.

Ле Пен: Ја сам рекао да питање постављају Французи а не припадници Националног фронта Француске.

Др Шешељ: Ја сам већ шест пута био у Милошевићевом затвору. Западни свет је незаинтересован, јер ми смо за њих опаснија варијанта од Милошевића. Међутим, када је Вук Драшковић био у затвору, Митера-

нова жена је специјалним авионом дошла да га посети.

Удар на уставне одредбе

Ле Пен: Интересује нас зашто сте уложили тужбу суду у вези донете одлуке о признавању изборних резултата од 17. новембра?

Др Шешељ: Зато што је направљен један опасан правни преседан и удар на уставне одредбе. Судске пресуде може да укине само суд, судска инстанца а не државни орган, какав је Изборна комисија. Рецимо, ако је у Француској суд апелациона инстанца, којој подносите жалбу на рад државних органа и ако суд донесе правоснажну пресуду, онда не може државни орган ту пресуду да промени. Ту пресуду може да промени само суд, на основу ванредних правних лекова који се могу уложити.

Ле Пен: Разумем ја тај део. Потпуно разумем ово питање и ја сам правник. Дакле, све су ми те правне стране познате, међутим, право је једно а политика нешто друго.

Др Шешељ: Да, са политичког аспекта, када смо ми подносили жалбе нико на то није реаговао. А када

је комисија ОЕБС-а поднела захтев, режим крши правне норме и поступа по њиховом захтеву.

Ле Пен: Али и Социјалистичка партија је уложила жалбу.

Др Шешељ: Да, и они су поднели тужбу али два дана после нас. Социјалистичка партија је јуче поднела тужбу.

Ле Пен: Западна јавност је мало збуњена да једну меру која ће потпуно пасти Милошевићевог режима осуди чак и Социјалистичка партија. Не разумемо зашто су се Социјалистичка партија и радикали ујединили

Др Шешељ: Нису се ујединили!

Ле Пен... против једне мере која би могла да доведе до пада Милошевићевог режима.

Др Шешељ: Нису се ујединили! Била је једна политичко-правна игра. Рок за подношење тужбе је два дана после одлуке комисије. Рок је истицао у суботу а суд је саопштио да продужава рок до понедељка. Али, рок је одређен законом и не може суд да промени законску одредбу о року.

Ле Пен: То су, у основи, само неки детаљи. Мени је потпуно јасан став. Уосталом, најважније је да се данас сусрећу представници две националистичке партије које имају задатак и циљ да афирмишу национализам у целом свету.

Маневар режима

Др Шешељ: Ја желим господину Ле Пену да ову игру објасним. Режим је хтео да направи очигледне правне пропусте и да се елегантно извуче из ове ситуације. А ми то не дамо! Што би наш народ рекао, терамо мак на конач. Дакле, све мора бити стриктно по прописима. Наш је став да неко мора да иде у затвор због овога што се десило. Или чланови Изборне комисије или судије.

Какве год смо ми жалбе и тужбе раније подносили, судови су нас редовно одбијали. Сада је, одједном, проблем што смо поднели тужбу. Али овде је ситуација таква да је свима јасно да се крши закон, а сви би хтели да се из овога извуку, па макар кршили закон. А ми кажемо: Не дамо да се тако лако извучете! Можете се извући а сад нека и суд прекрши закон, па одбије нашу тужбу. Јер, њима је сада најлакше да суд каже да одбија тужбу. Социјали-

Исти задатак и циљ – афирмација национализма у целом свету

сти су поднели жалбу у понедељак, јер је све било договорено да суд констатује да је тужба стигла у понедељак, да је прекорачен рок и да се одбија као неблаговремена.

Ле Пен: Радикали су раније уложили жалбу, је ли тако?

Др Шешељ: Два дана раније. Ми смо у суботу а социјалисти у понедељак.

Измишљотине западне штампе

Ле Пен: Видите, западна штампа то представља на другачији начин. Они кажу да су радикали уложили жалбу али да би подржали жалбу уложену од стране социјалиста.

Др Шешељ: То није истина! Овде сви знају да су радикали у суботу поднели тужбу. То није жалба, то је тужба. Ми смо у суботу поднели тужбу а социјалисти у понедељак. Иначе, ми очекујемо данас много новинарских питања на ту тему, па мислим да ће бити прилике да то детаљно објаснимо.

Што се тиче западне штампе она против нас систематски лансира клевете, лажи, измишљотине.

Ле Пен: Ми смо навикли на то.

Др Шешељ: Ја сам у последњих пола године, можда и више, одбијао да дајем интервјуе западним новинарима. Шта год да ја у интервјуу

кажем западном новинару, он објави оно што је унапред смислио да објави. Зато, са страним новинарима разговарам само на редовним конференцијама за штампу, где је много људи присутно, где се снима конференција и где, онда, не могу лансирати да сам рекао нешто што нисам рекао.

Медијска блокада

Ле Пен: Ми предузимамо исте мере предострожности. Да ли Радикална странка има приступа српској телевизији?

Др Шешељ: Пуне три године смо били под апсолутном блокадом. У предизборној кампањи су нам дали по неколико минута, зато што по закону то нису могли избећи. Али, сви су запрепашћени нашим добрим изборним резултатима. Имали смо раст од 30% у односу на изборе из 1993.

Ле Пен: Који проценат гласова сте добили?

Др Шешељ: 19%, овога пута.

Ле Пен: Штампа се тако понаша према свим партијама деснице. Не само у нашој земљи него свуда на свету. Чак и у демократским земљама, начин на који се поступа према националистичким партијама нема ништа од демократског.

О Хашком суду и патријарху

Др Шешељ: Мене је западна штампа систематски проглашавала за ратног злочинца.

Ле Пен: И даље то тврди!

Др Шешељ: У децембру 1995. три пута сам звао телефоном Хашки трибунал и рекао: ако имате било шта против мене, позовите ме, ја одмах долазим! Нису хтели да ме позову. Онда сам у јануару 1996. поднео захтев холандској амбасади у Београду да ми дају визу да сам, о свом трошку, путујем у Хаг. Нису ми је дали, боје се мог доласка у Хаг!

Јуче је патријарх Павле говорио демонстрантима, а јуче је Зоран Ђинђић, један од лидера коалиције "Заједно", напао господина Ле Пена. Група масона из црквене хијерархије и Академије наука извршила је притисак на патријарха да откаже посету а патријархов секретар ме је звао пре два сата и то покушавао да оправда другим разлозима (Планом посете господина Ле Пена Београду била је предвиђена и заказана посета патријарху Павлу, прим. Вел. Србије)

Ле Пен: Постоје две врсте људи, они који се савијају под притиском и они који остају усправни.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ

ЗА ЕВРОПУ НАЦИЈА

Ле Пенов долазак се уклапа у будућу перспективу мира

На уласку у седиште српских радикала, где је истог дана била заказана конференција за штампу двојице лидера, простор су закрчили нестрпљиви фото репортери, који су сваки тренутак господина Ле Пена у Београду желели да овековече. У сали за новинарске конференције владала је неописива гужва, а слободних места готово и да није било.

Очекујући обраћање двојице лидера, присутни новинари су у кулоарима калкулисали о тренутним позицијама Жан Мари Ле Пена и његове политичке организације у Француској. Чуло се доста опречних мишљења. Неки су тврдили да Жан Мари Ле Пен сваки дан има све више присталица, и да му рејтинг међу Французима из дана у дан расте. То су поткрепљивали чињеницама да је Национални фронт освојио локалну власт у три значајна града Француске: Марињану, Оранжу и Тулону. Било је и оних који су сматрали да је Национални фронт Француске доста омражена партија у свету, упра-

во због тога што се његов лидер залаже за протеривање три милиона имиграната из Француске, а те тврдње су поткрепљивали податком да ова политичка организација нема својих посланика у Француском парламенту. Други су имали контрааргументе, тврдивши да Национални фронт Француске зато има своје посланике у Европском парламенту. Све у свему, ситуација је била доста напетта и у ишчекивању. Неки као да су се потајно спремали за вербални рат са господином Ле Пеном и др Војиславом Шешољом, али...

Конференцију за новинаре отворио је много хваљени, али и оспоравани патриота бритког и оштрог језика, али зато чистих патриотских емоција, председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ.

Др Шешељ: – Даме и господо, данас је у Београд у званичну и пријатељску посету Српској радикалној странци, Србији и Југославији допутовала делегација Националног фронта Француске, коју предводи његов

председник, господин Жан Мари Ле Пен. У делегацији су и његови најближи сарадници, господин Доминик Шабош, потпредседник Националног фронта Француске и адмирал Жак Дор, шеф кабинета. Ова посета представља продубљивање пријатељских односа између Националног фронта Француске и Српске радикалне странке. Српска радикална странка је одредила као један од својих приоритета развијање пријатељских односа са Националним фронтом Француске. На то смо се одлучили, пре свега, због традиционално пријатељских односа Србије и Француске, као и због чињенице да је Београд једини град на свету у коме постоји Споменик захвалности Француској, а за све оно што је учинила за Србију и српски народ од 1914 – 1918. године. Наравно, ми нисмо задовољни свим тренутним аспектима званичне француске политике, али знамо да у Француској живе искрене патриоте. Свако ко искрено воли Француску, тај мора бити и пријатељ српског народа и Србије. Због тога смо ми успоставили блиске контакте са политичком партијом, која је у

Допринос тачном информисању

практици показала да највише воли Француску, а то је Национални фронт Француске и господин Жан Мари Ле Пен. Срећни смо што је после дужег периода контактирања дошло и до његове званичне посете Београду. Уверен сам да ће се наши пријатељи из Француске осећати пријатно у Београду и Србији, да ће сагледати пријатељство српског народа према Француској и да ће се на лицу места уверити колико српски народ поштује и Национални фронт Француске и господина Жан Мари Ле Пена.

Затим се присутним новинарима, али и својим гостољубивим домаћинима обратио господин Жан Мари Ле Пен.

Ле Пен: - Даме и господа, господине председниче, мени је част и задовољство што се по први пут у животу налазим у Србији и Београду. Моја посета има двоструко значење. Као прво, желим да изразим братску солидарност са Србијом и српским народом, традиционалним пријатељима Француске. Такође, хтео бих да кажем како српски народ не треба да брка и меша осећања и изјаве француског народа са званичним изјавама француске власти, односно, са изјавама оних који представљају народ. Прави пријатељи када се нађу у тешкој и драматичној ситуацији исказују разумевање и поверење, они нам пружају подршку. Ова моја посета у име патриота и Националног фронта Француске је врста подршке Вашој тешкој и драматичној ситуацији. Српска радикална странка, као и све националне странке брани сва основна питања једног демократског поретка. Парафразирао бих Карла Маркса, који је својевремено изрекао паролу "Пролетери свих земаља - уједините се"!

А ја кажем: "Националисти свих земаља - уједините се"!

У посету Српској радикалној странци, Београду и Србији дошао сам са симпатијама, али и да бих се боље упознао са драматичним околностима у којој се тренутно налази цео српски народ. Срби су имали веома тешку и мукоотрпну историју, а то само објашњава српске тежње ка слободи и независности!

После обраћања господина Ле Пена, реч су добили присутни новинари, чија су се питања углавном односила на тренутна дешавања у Србији, са акцентом на непризнавање изборних резултата.

"Заједно" гора варијанта

др Шешел: - Основни циљ Српске радикалне странке је да се што пре са власти сруши режим Слободана Милошевића, Социјалистичке партије Србије и свих странака левог блока. Такође, наш други значајан циљ је да спречимо коалицију "Заједно" да дође на власт. За нас је коалиција "Заједно" још гора варијанта од садашњег режима у Србији. Ми сматрамо, и то непрекидно понављамо на свим нашим конференцијама за штампу, да је народни протест оправдан и, као таквог, ми смо га очекивали. Народни протест је изазван, пре свега, неспособношћу режима, затим великим криминалним радњама и аферама. Такође, издајом националних интереса и неокомунистичком идеологијом, која је завладала на нашој јавној политичкој сцени. Жао нам је што је до тог, рекао бих спонтаног народног бунта, дошло у тренутку када је коалиција "Заједно" незадовољна локалним изборним резултатима изашла на улицу.

Српска радикална странка сматра да сви политички фактори имају право да своје политичко мишљење изразе на уличним демонстрацијама. Али, ми смо искључиво за мирне демонстрације, у којима неће бити насиља, значи демонстрације без крвопролића и без разбијања. Тако смо се у самом старту и определили када је дошло до тог политичког бунта. Међутим, дешавају се и многе друге ствари.

Изборне мућкалице

Режим није спреман да призна отимачину посланичких мандата до које је дошло. Такође, режим није спреман да призна ни фалсификате... А, Ви, страни новинари, у већини случајева водите рачуна само о оним стварима у којима је погођена коалиција "Заједно", а то су локални избори. Много је већи проблем што је режим фалсификовао изборне резултате на савезним изборима, па је захваљујући том фалсификовању, Српска радикална странка остала ускраћена за најмање три посланичка мандата са подручја Косова и Метохије. Те фалсификате доказали смо и пред Уставним судом. У шиптарским селима, где ни са полицијским тенковима не би смели да уђу, социјалисти су приказали како су добили више хиљада гласова. Уставни суд је констатовао да у свему томе има елемената кривичног дела, али је одбио да поништи фалсификоване изборне резултате. За нас је то много већи и значајнији проблем зато што су савезни избори много значајнији од локалних!

Српска радикална странка се непрекидно залаже да се врате изборни резултати од седамнаестог новембра прошле године, али на законит начин. Не желимо да се изборни резултати враћају на колеричан начин, као што је то желео режим, уз дипломатско посредовање, јер је таквим посредовањем режим пристао да Градска изборна комисија поништи судске пресуде, и да се понаша као да се ништа није десило од седамнаестог новембра. То не може! Постоји један једини начин да се врате резултати од седамнаестог новембра. А тај начин је да Републички јавни тужилац поднесе ванредне правне лекове против правоснажних пресуда пред Врховним судом Србије. Значи, да поднесе или закон за заштиту законитости, или захтев за обнову поступка. Када суд утврди све те неправилности, онда нека врати изборне резултате од седамнаестог новембра прошле године, јер су они онда исправно утврђени. Затим да се констатује кривица после које неко мора да иде у затвор. Да ли ће ићи судија у затвор, или ће ићи чланови Градске изборне комисије и чланови општинских изборних комисија у местима где је

дошло до отимања посланичких мандата, или ће можда ићи и њихови налогодавци из врха режима - то треба да се утврди кроз судски поступак. У ствари, ми нашим потезом нисмо дозволили да се изврши једна велика подвала. Шта се, наиме, десило? У четвртак су свим странкама достављене нове одлуке Градске изборне комисије. Рок за жалбу је био четрдесет осам часова. А онда је суд саопштио да ће тај рок да продужи. Мене само чуди како нико од Вас није осетио ту подвалу? Не може суд да продужи рок који је законом одређен. Не може суд да мења закон и да каже у стилу - примаће жалбе и тужбе и после рока. Све је било смишљено на следећи начин: Социјалистичка партија Србије да поднесе тужбу у понедељак и да закасни, а да суд затим констатује како је жалба закаснила и да нема елемената за поништавање незаконите одлуке Градске изборне комисије. Својим потезом од суботе (19. јануара) то смо спречили. Наша тужба је благовремена, и по њој мора да се поступа. Наравно, ако власт не жели и даље да гази Устав и законске прописе.

Дојчланд демократија

Што се тиче саме коалиције "Заједно", ми са њима не можемо: Рекао сам већ, за нас су они много гора варијанта од Социјалистичке партије и странака левог блока. Зашто? Од 1944. године на овамо, није се још десило да неко немачку заставу проне-се београдским улицама. Немачку заставу коју смо запамтили као окупаторску? А она је ношена на јавним протестима коалиције "Заједно". Ми под немачком и америчком заставом не можемо марширати. Са друге стране, у последње време, лидери коалиције "Заједно" уопште не крију своје иностране везе.

Пре два дана смешкао се господин Ђинђић у разговору са немачким министром иностраних послова Кинкелом, да би јуче на митингу (20. јануара) говорио колико је Кинкел заинтересован за продубљивање садашњих демократских процеса у Србији. Па, ми Срби нисмо навикли да нам Немци увозе демократију! Ми смо против насилних акција коалиције "Заједно". А пре неколико дана су нам у Нишу на најочигитији начин демонстрирали како би изгледала њихова власт у Србији ако је, не дај Боже, освоје! Ево о чему се ради. Имали смо заказану емисију на телевизији "Наис". Половина новца је већ била уплаћена за термин емисије, која је већ десет дана раније популарисана и оглашавана. Пола сата пред сам почетак емисије, она је под притисцима коалиције "Заједно" - отказана! Локалне вође коалиције "Заједно" запретице су власнику телевизије "Наис" да ће му, уколико пусти нашу емисију, чим преузму

власт у Нишу, укинути телевизијску станицу! Другим речима, ако "Наис", односно њен власник омогући моје гостовање - онда ће му они укинути ТВ станицу! Питам ја Вас - каква је онда разлика између коалиције "Заједно" и између странака левог блока? "Студио Б" је одбио да емитује рекламни спот нашег великог митинга српско-француског пријатељства. Али, ми смо их напали у недељу на конференцији за штампу, а онда су нас они већ у понедељак пустили. Међутим, ови у Нишу немају намеру да попусте. Знате ли зашто? Режим је слаб и зна да сада не може да очекује подршку из иностранства. Док ови други из коалиције "Заједно" мисле да су веома јаки, јер су у сваком тренутку у ситуацији да рачунају на страну подршку, на подршку западних сила! А, они који би хтели да спроводе вољу западних сила у нашој земљи, не могу да буду савезници Српске радикалне странке.

"Хаг се боји мог доласка"!

И, још нешто да кажем што је везано за лидере коалиције "Заједно". Вук Драшковић непрекидно говори како би чим дође на власт испоручио све Србе које тражи Хашки трибунал. И Младића и Караџића. Исто то је саопштио и Зоран Ђинђић у интервјуу немачком "Шпиглу" почетком децембра прошле године. Са онима који би Србе испоручивали Хашком трибуналу - ми немамо шта да тражимо! Ја то не говорим због себе. Ја сам једини српски политичар који се унапред понудио да добровољно иде пред Хашки трибунал. На жалост, нису хтели да ме позову. Нису ми дозволили да путујем у Хаг, чак ни приватно. Јер се боје мог доласка. И треба да се боје! Јуче се десило и следеће: господин Ђинђић је погрдним речима напао

господин Ле Пена. Оне који су искрени пријатељи српског народа Ђинђић напада, а оне којима служи, пред којима клечи и који су довели до бомбардовања Републике Српске, који су довели до цепања српских националних територија - њима се Ђинђић клања! И њих слави као борце за демократију. Драшковић и Ђинђић су спремни да Србију сведу на сам Београд, или Аду Циганлију, али под условом, да они дођу на чело Србије! То је њихово понашање, и то су њихове политичке активности! Због тога, ми желимо власт што пре! Али, не по цену губљења образа! Пре свега, желимо да служимо Србији и српском народу, па онда кроз то служење, ако задобијемо народно поверење - да преуземо власт!

У сали за новинаре, на тренутак је настао тајак. Неки страни дописници гледали су у своје белешке, желећи да избегну погледе присутних. Некима је, пак, било тек сада јасно ко се игра "мачке и миша", а ко истински брани српство и жели бољи живот овој напашеној Србији! Отаџбина је само једна и мора се бранити. Неколико тренутака у историји је владао тајак, а онда се чуло питање намењено господину Ле Пену. Једног новинара, који је истакао да редовно чита страну штампу, занимао је коментар председника Националног фронта Француске везан за француске политичаре.

Ле Пен: - Молим Вас докажете ми да сте из мојих уста, или уста било ког припадника Националног фронта Француске чули неку ружну реч о Србима, Србији или српском народу! Али, чињеница је да су се многи политичари левицари, као и партије левице, такмичили у осуди Србије и српског народа! Али, то су изјављивали они који подржавају нови свет-

Студентски протест - ђубре у Коларчевој улици

ски поредак. Управо знајући за све те изјаве изашле из уста француских левичара, био сам подстакнут да јавно изнесем своју подршку Србији и српском народу.

Ле Пен и студенти

Следеће питање постављено је такође лидеру Националног фронта Француске, а било је везано за студентске демонстрације. Први човек француских националиста, објаснио је како је тек стигао са аеродрома, па није ни био у могућности да се види са студентима. Ипак, Ле Пен је одговорио да је и сам у време студентских митинга учествовао у демонстрацијама. А, што се тиче неког организованог сусрета са студентима, ни сам није знао хоће ли га бити. Наиме, уколико би студенти затражили сусрет са њим, онда је извесно да ће се видети. Са друге стране, сви сусрети који су требали да се догоде налазили су се у протоколу посете Националног фронта Француске, а тога је било и те како много!

Такође, Ле Пен је нагласио да је гост Српске радикалне странке и да је убеђен да ће сви предвиђени сусрети француској делегацији омогућити да виде све оно што је неопходно и важно за схватање комплетне ситуације и проблема у којима се наша Србија и српски народ.

др Шешељ: - Српска радикална странка поводом доласка господина Ле Пена и Националног фронта Француске, у хотелу "Интерконтинентал" организује свечани пријем. На свечани пријем позвали смо све истакнуте политичаре свих партија из Србије. Са друге стране, спремни смо да у оквиру нашег званичног програма организујемо и посебне сусрете са истакнутим политичким личностима које изразе жељу за сусретом са делегацијом Националног фронта Француске. Значи, сви истакнути лидери странака који желе званичан састанак са господином Ле Пеном могу да нам се обрате, без обзира у каквим смо међупартијским односима.

Далеко им лепа кућа

Један успавани новинар је и пред излагања и објашњавања др Шешеља, како Српска радикална странка неће ући у коалицију ни са једном лево оријентисаном партијом, као ни са коалицијом "Заједно", питао да ли се свака могућност за сарадњу са Социјалистичком партијом искључује?!

Председник Шешељ није показао да је изненађен овим питањем, већ је покушао још једном да појасни ставове Српске радикалне странке по питању свих могућих коалиција.

др Шешељ: - Апсолутно искључујемо могућност уласка Српске радикалне странке у коалицију са Социјалистичком партијом Србије, или

већ било којом другом партијом левог блока. Ми Вам то непрекидно понављамо. И никада никакве разговоре, ни са једном партијом левог блока нисмо водили о таквој могућности. Још једном наглашавамо, наши ставови нам налажу да ни са једном странком не улазимо у коалицију. Међутим, један део народне опозиционе штампе у Београду смишљено, по методама специјалног психолошког рата, лансира лажи, клевете и дезинформације. Како наводно, Српска радикална странка преговара о уласку у Владу. Ми у Владу Србије нисмо хтели да уђемо ни онда када смо били у најбољим односима са Социјалистичком партијом Србије и Слободаном Милошевићем. А, то је био период када је Слободан Милошевић бранио Републику Српску и Републику Српску Крајину. Не пада нам ни на крај памети да улазимо у владу са Социјалистичком партијом Србије, када је Милошевић продао Републику Српску Крајину и једну трећину Републике Српске и када води политику попуштања западним силама. Српска радикална странка је спремна на разговоре, на политичку полемику, на дијалог и дискусију. Начелно смо прихватили дискусију у панел расправама, али под једним условом: да се обезбеде ТВ-преноси, и да нам се врати пет отетих посланичких мандата у Републичкој скупштини. Тих пет отетих мандата у Републичкој скупштини, нама радикалима значи много више него сва локална власт коју је освојила коалиција "Заједно" у градовима Србије.

Поново о Хагу

Кад је председник радикала завршио, уследило је ново питање. Односило се на Хашки Трибунал, новинара је занимало зашто се председник Српске радикалне странке понудио да иде пред Хашки Трибунал, и какве доказе хоће да понуди Трибуналу!

др Шешељ: - Нисам мислио да сведочим и подносим доказе. А, добровољно сам се нудио да идем у Хаг ако хашки Трибунал сматра да има за нешто да ми суди. Моја понуда је одбијена. Али, ја им и даље стојим на располагању, ако ме осумњиче, или подигну оптужницу против мене. У том случају, ја пакујем кофере и одмах идем у Хаг. Искрено, чекам такав евентуални процес. Тај процес бих искористио за обрачун са Америком, НАТО-лактом, Хашким трибуналом и свим оним мрачним силама које су водиле терор над српским народом и при томе уништавали српске националне интересе, бомбардовали српску децу, српска села и градове у Републици Српској. То би за мене био много већи изазов него да једног дана постанем шеф државе, председник Републике и слично. Уверен сам да би ми Хашки

трибунал био много пречи пут за директан пут у историју!

Ко ће кога?

Радознали новинари, очигледно су припремили брдо неразрешених питања др Шешељу, која су везана управо за тренутну ситуацију и дешавања. Нарочито је једном новинару било интригантано - како господин Шешељ тумачи позив Вука Драшковића упућен радикалима, да подрже студентске протесте?

др Шешељ: - Па, Вук Драшковић ми личи на једног очајника! Годинама је деловао као амерички човек у Србији, а сада је, коначно, схватио да Американци са њим не играју на дугачке стазе. Такође је схватио да Зоран Ђинђић и Весна Пешић нису ни мало искрени у свом савезништву са Драшковићем. Изгледа да је схватио да ће на самом крају највише бити изманипулисан и да ће остати кратких рукува. Па, сада Вук покушава, позивајући симпатизере Српске радикалне странке, делимично да ојача своје позиције. Симпатизери Српске радикалне странке се неће одазвати на позив Вука Драшковића, то је апсолутно сигурно. Разлог је једноставан - симпатизери радикала, до краја разумеју политику Српске радикалне странке и није случајно што су истрајали у слеђењу те политике кроз све ове тешке године репресивних мера Милошевићевог режима према Српској радикалној странци! Вуков и Ђинђићев наступ је био очајнички и због тога што су најзад схватили да не могу да постигну онај циљ коме су тежили и који су желели. А, то је да се дочепају власти уличним путем! Увидели су да су западне силе већ почеле да их гурају у компромисе са Милошевићем. А под притиском западних сила, они ће морати да пристану на те компромисе. Оваква одлука Градске изборне комисије је један такав трули компромис "испод жита". И што је најважније, то је незаконити компромис. Ми такав компромис не прихватамо! Овде мора до краја да се утврди одговорност свих државних чинилаца везаних за отимање одборничких мандата (тамо где су отети), као и за фалсификовање изборних резултата, где су они фалсификовани! Лаког излаза из овог нема! Ми на томе инсистирамо и инсистираћемо до краја, као што ћемо инсистирати да овај политички расplet прође без проливања крви. Ми нисмо за уличне сукобе и за крвопролиће! Али, зато јесмо да се све ствари истерају на чистину. Уосталом, како би се осећали одборници коалиције "Заједно", која није поднела тужбу, ако вечито остане записано, да је њима предата власт једним противзаконитим и против Уставним актом Градске изборне комисије. Нама је драго да нам се враћа пет оте-

тих посланичких мандата, али потражујемо још два. Међутим, желимо да наше потраживање буде задовољено једном правилном, законитом и Уставном судском пресудом. А не лажним Уставним актом градске изборне комисије, који и накнадно може да се доведе у питање - кад год то режим пожели. Рецимо, једног дана могу да кажу па, људи, сви правници могу да Вам потврде да то није био законски акт и да се то мора поништити! Ми желимо да се унапред утврди све оно што је било незаконито и да се то и поништи. А режим се као и обично служи прљавом игром. Наиме, реч је о томе да у јавности покушавају да на фалсификаторски начин представе потезе Српске радикалне странке.

Националисти свих земаља...

Неке присутне новинаре занимало је како се господин Ле Пен одлучио на посету Србији, Београду и свом домаћину Српској радикалној странци, баш у оваквом тренутку. Такође, већину присутних је занимало зашто Национални фронт Француске даје подршку др Војиславу Шешељу и радикалима, а не некој другој партији.

Ле Пен: - Природно је да партије које имају сличне програме и сличне политичке оријентације, започну међусобну сарадњу, нарочито у оквиру Европе, за коју се искрено надамо да ће бити Европа нација. А, не Европа федералног типа која би се градила под окриљем Американаца. Значи, мој долазак се уклана у будућу перспективу мира. Већ дванаест година сам председник групе деснице у Европском Парламенту, па ми је сасвим логично да размишљам на овај начин који сам изнео и Вама.

Скала добрих вибрација

По завршетку конференције за новинаре, гости и домаћини су се упутили у Земун на ручак. На путу до ресторана у коме је био предвиђен ручак, домаћин и градоначелник Земуна објашњавао је господину Ле Пену значај Земуна. Пролазници су са интересовањем посматрали драге госте из Француске. Неки су махали, а неки само застајкивали. У ресторану док су чекали јело др Војислав Шешељ је причао о томе како је Српска радикална странка уложила много труда да би победила у Земуну. Затим, је истакао да је и он сам становник земунске општине. Та-

кође, била је то прилика да господин Ле Пен сазна како се ново руководство, скупштине општине Земун бори против мита и корупције, како су доласком на власт променили радно време запослених у општини, и како су од општине направили сервис грађана. Онда их је прича одвела у нека друга времена... Наиме, првог човека Националног фронта Француске, је занимало зашто је градоначелник Земуна бивао затваран, али не само сада у периоду владавине режима Слободана Милошевића, већ и раније. Др Шешељ је покушавао свом госту да што сликовитије и једноставније прикаже како је некада изгледало радити и живети, и при томе нападати Тита и његов режим. Др Шешељ се потрудио да целој тој причи која је везана за период његовог прогањања придода мало шаљиву ноту. Онда је господин Ле Пен упознавао своје домаћине са проблемима који су овог тренутка актуелни у Француској... Затим о ситуацији која влада у целој Европи... Атмосфера је одисала искреним пријатељством. Време је пролазило, а обавезе су се приближавале. Било је време да се делегације упуте у обилазак Споменика захвалности Француској, који се налази на Калемегдану.

ОБИЛАЗАК КУЛТУРНИХ И ИСТОРИЈСКИХ ЗНАМЕНИТОСТИ БЕОГРАДА

СПОМЕНИК ЗАХВАЛНОСТИ ФРАНЦУСКОЈ

Ле Пен: Овде ћемо започети Француско-српско пријатељство

На улици Земуна већ се спусти мрак. На путу до Калемегдана др Шешељ је објашњавао својим гостима где се налази Нови Београд и остале београдске општине.

Кнез Михаилова улица била је пуна пролазника. Стигавши испред Споменика захвалности, доктор Шешељ је као добар домаћин кренуо да објашњава...

др Шешељ: - Видите, овде су српски и француски војници ратовали раме уз раме. То је оно што спаја наша два народа. На споменику се налазе француски и српски војници. Српски борци су приказани са шајкачама, које симболизују српство. На овом споменику пише: "Волимо Француску, као што је она волела нас од 1914-1918 године."

Пажљиво разгледајући Споменик који симболично повезује Французе и Србе, господин Ле Пен није могао да

не констатује како традиција и национално увек иду заједно, а како је наша заједничка историја камен темељац за све будуће пријатељске сарадње. И тамо где се сета и традиција спајају и крећу путевима националних али и заједничких интереса, у крајње свечаном расположењу лидер Националног фронта Француске Жан Мари Ле Пен, обратио се свом домаћину, следећим речима:

Ле Пен: - Дакле, овде можемо започети ново француско-српско пријатељство!

Онда се господин Ле Пен присетио да је у страниој штампи прочитао како је испред овог значајног споменика такође било некаквих окупљања. Домаћин је гостима објаснио да се такво окупљање десило једном приликом. А, то је било у периоду када су Француски авиони учествовали у бомбардовању Републике Српске. Лидер На-

ционалног фронта још једном је оградно став своје странке и француског народа од званичног мишљења и потеза власти у Француској...

Затим су домаћини своје госте повели до зида калемегданске тврђаве, одакле је пуцао поглед на осветљени Нови Београд и у позадини се тек назирао Земун. И све је имало призивак неке узвишене традиције и дубоког поштовања и уважавања. Гости су искрено изразили жељу да Калемегдан и уопште целу Србију, виде у бољем светлу приликом неког следећег сусрета. Јер, природни закон налаже да после тамне и мркле ноћи, када влада ђаволска гозба, долази и свањава дан... Дан светлости и сусретања анђела, дан младости и снага коју носе и негују људи који искрено воле своје Отаџбине...

Након обиласка, јединственог споменика подигнутог у знак пријатељства и заједничког ратовања, две делегације отишле су у странку. Опет се разговарало о свим значајним питањима две нације... Онда о сутрашњем великом митингу.

У РЕПУБЛИЧКОМ ПАРЛАМЕНТУ

Скупштина Србије није била довољно ангажована у заштити српских националних интереса

Другог дана боравка Жан Мари Ле Пена и његових сарадника у Србији, високи гости су посетили Скупштину Републике Србије. У име домаћина, посланичког клуба Српске радикалне странке, госте је поздравио председник овог клуба, Томислав Николић. Након обиласка зграде скупштине и сале у којој се све ређе одржавају заседања, уприличени су званични разговори двеју делегација. Преносимо у целини ток ових разговора.

Томислав Николић: Уважени господине Ле Пен, господо Шабош и Дор, ви сте сада у Народној скупштини Републике Србије, која је једна од република чланица Савезне Републике Југославије. Републичка скупштина има 250 посланика. Посланичка група Српске радикалне странке има 39 посланика. Једина је посланичка група која заступа српске националне интересе у овом парламенту.

Има нас који смо већ пет година посланици у овом парламенту, најтежих пет година у новијој историји српског народа и српске државе. Скоро све што су наши преци изграђивали, срушило се пред нашим очима. На жалост, Скупштина Србије није била довољно ангажована да заштити српске националне интересе, ма-

да је посланичка група Српске радикалне странке инсистирала да се у парламенту расправља о најважнијим питањима.

У српским земљама је беснео рат, Срби су растеривани са својих огњишта, убијани, рањавани, падале су српске земље једна за другом а ми смо овде расправљали о неважним законима. О томе да ли сме да се пуши у затвореним просторијама, како ће у акваријумима да се чувају мале рибице. Као да се ништа не дешава.

Пошто смо ми упорни, и пошто смо се у Скупштини жестоко борили за своје интересе били смо и претучени у сали у којој се одржавају седнице, али нисмо одустајали од својих захтева. Тренутно учествујемо активно у раду скупштине, само због тога што смо поново истакли захтев да се о тренутној политичкој ситуацији у Србији и о начинима за решавање кризе, расправља у самом парламенту. Желели смо да кризу са улице увучемо у зграду парламента, да политичке расправе воде политичке странке и посланици, а не народ на улици. На жалост, ни та тачка није могла да се нађе на дневном реду зато што владајућа странка у овој Скупштини затвара очи пред великим проблемима у којима се налази Србија.

Представници Француске, која је увек помагала Србима, у Републичком парламенту

Зато нас радује ваша посета. У вама гледамо представнике оне Француске која је увек помагала Србима. Ми желимо да поново успоставимо пријатељске и братске односе између српског и француског народа. И у томе одвајамо политику ваше странке, Националног фронта Француске, од званичне државне политике Француске. Љубав према француском народу је у српском народу толика да чак ни учествовање француских авиона у бомбардовању Републике Српске није могло да је помути. Једноставно, ми смо једном везани и више нас ништа неће развезати.

Борећи се за Француску, ви се борите и за Србију, а ми у Србији, борећи се за Србију, боримо се за све народе у свету који остају мали, а желе да буду свој на своме.

Сви посланици Српске радикалне странке који су овде присутни желе вам искрену добродошлицу. Желимо вам да се лепо осећате у Србији и у српским земљама које ћете обилити. Искрено се надамо да ћете идућу посету Српској радикалној странци учинити као владајућој странци у Србији, а да ће ваш сусрет са др Војиславом Шешељем бити сусрет двојице председника двеју пријатељских држава.

Жан Мари Ле Пен: Даме и господо, за нас је велико задовољство да поздравимо српски народ у овом времену тешког искушења. Међутим, да ли је у историји српског народа било дана који нису били периоди тешког искушења? Када читамо историју ваше земље, видимо да је то народ који се стално бори, али и народ који је непобедив.

Многи, много јачи од Срба сматрали су да су успели да сломају Србе, међутим, у томе никада нису успевали. Чак у томе није успела једна тако моћна организација као што су то Уједињене нације.

Даме и господо, ја бих желео да скинем један део кривике, не са владајућих структура Француске, не са француске владе, али оно бар са француског народа. Могу да кажем да француски народ, што се тиче Србије, у најамњу руку није био добро обавештен. Потребно је имати велико искуство, као што га ја имам, па да се разлучи лаж од истине. Онога тренутка када сам чуо да је пала она граната на Маркале, одмах ми је било јасно да је у питању лаж. Мени је било јасно да су политичке и дипломатске структуре очекивале један такав догађај. И наравно, било би лу-

до очекивати да ће Срби да ураде баш оно што је у тоталној супротности са њиховим интересима. Постоји једна латинска изрека која гласи: да је то учињено у корист онога коме је то било и потребно.

Сада да вам илуструјем у ком степену је француски народ заиста удаљен од било какве одговорности и на њега заиста не пада ни трупка оне одговорности коју има званична Француска.

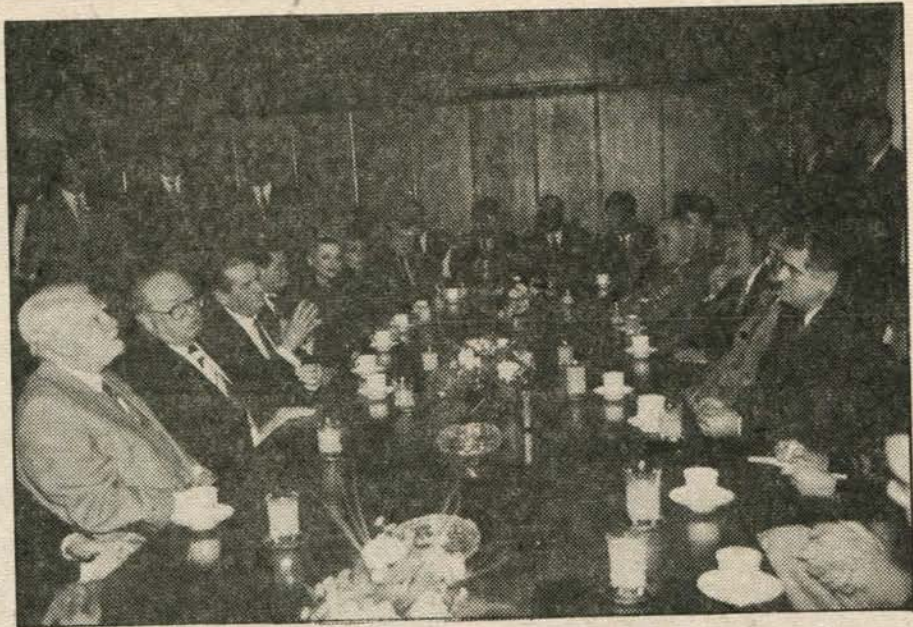
Пример Националног фронта је најбољи доказ тога. Имамо милионе гласача а на жалост ни једног представника у француском парламенту. А имамо 11 представника у Европском парламенту. Због тога бих желео да вам кажем, и то да тврдим, да француски народ апсолутно нема никаквога удела у доношењу оних одлука које је донела влада. Исто тако могу да вам кажем да и овај наш председник владе, као и министар одбране, никакве везе немају са ратом, барем што се тиче њиховог познавања ствари. Јер, сем што су видели наоружање изложено на неким изложбама, они немају појма шта је то оружје.

Свесни да се одређени ратови воде у корист новог светског поретка, ми смо као Национални фронт Француске, били против тога да француске трупе буду у Босни. Ми смо били за то да се оне одатле повуку, као што смо били и за то да се француске трупе повуку из Ирака.

Данас се налазимо у ситуацији монопола политичких сила, тај монопол се налази у рукама америчке владе, односно у рукама оних који тој влади издају наређења. Исто тако, имајући то у виду, треба направити разлику између америчке владе и америчког народа. Јер и у Америци имамо велики број пријатеља који, апсолутно, мисле на исти начин на који ми мислимо. Који су патриоте и који веома жале због улоге коју њихова влада игра у свету.

Наравно, за вас је драматичну улогу одиграло неколико чињеница, а то је онај велики притисак који је међународна заједница вршила на вас, затим санкције које су вам биле наметнуте, а исто тако и изостанак било какве потпоре Русије која је представљала, својевремено, одређену противтежу. Ми смо увек били непријатељи комунизма и остајемо такви. Међутим, и поред тога, ми сматрамо да Русија треба поново да постане велика сила. Јер, не заборављамо њену улогу велике силе у одбрани граница Европе. Без обзира на добре жеље и морал једне велике силе, ако је она једина, апсолутно постаје тоталитарна.

Ми бранимо нацију али подвлачим, не због тога што су у то уложени гробови наших предака, не због тога што то представља нашу прошлост. Сматрамо да нација и у трећем миленијуму представља веома

Висок степен сагласности – разговор у Народној скупштини

важну политичку структуру која брани идентитет и општеполитички интегритет и вредност једног народа.

Историјски токови не иду ка стварању великих агломерација. Напротив, историјски токови иду ка распарчавању тих огромних агломерација и стварању мањих целина. И због тога верујем у пропаст овога, да тако кажем, неокомунистичког покушаја новог светског поретка. Јер принципи и филозофије су исте. Чак постоји извесна веза између двоје, постоји мост, постоје чак и исти људи који су некада били комунисти а сада су присталице новог светског поретка.

Сматрам да сви националисти имају један заједнички корпус вредности, а то су љубав према земљи, љубав према родном тлу, љубав према прошлости, љубав према народу и његовој вредности. И због тога, парафразирајући ону чувену Маркову изреку: "Пролетери свих земаља уједините се", ја кажем "Националисти свих земаља уједините се".

Знам да ви нисте сами у свету, да сте ви урадили оно што је најпотребније да се уради. Почели сте сами да се борите за то. Декадентни народи мисле или се надају да ће неко други да се бори за њих. А цена која се плаћа за такав став је потчињеност. Према томе, показујући храброст, и показујући добру вољу ваш народ је већ начинио тај битан корак. Мислим да ће доћи оно остало што је још потребно.

Пре него што сам дошао читао сам књигу "Са Србима" која је штампана у Француској. У тој књизи одређен број француских интелектуалаца, јавних радника, је устао у одбрану Србије, а против свега онога што су писали Леви, Гликсман и остали.

Синоћ смо били у једном српском ресторану и чули смо једну песму из Првог светског рата. Њене речи су нас дубоко дирнуле. И тада смо схватили да заиста имамо заједничка осећања и идеале о човеку и свим људским вредностима.

Томислав Николић: Србија пролази кроз тешку политичку, економску и социјалну кризу. Ми се искрено надамо да ће ванредни избори, које би ова власт требало да распише, разрешити ове наше дилеме. Никада се нисмо залагали да нам неко помаже, довољно је да нам не одмаже. А ми Срби ћемо своје проблеме сами да решавамо.

Ми, српски радикали, жељно очекујемо нове изборе. Најпре зато што очекујемо добар изборни резултат, заслужен нашом мудро политиком у седам година колико странка постоји а и зато што сматрамо да једино још српски радикали могу да уједине српске земље и да их поведу бољим путем.

Не заборавите, уз изгубљену Српску Крајину, такозвана међународна заједница жели да уништи Републику Српску, а и у самој Савезној Републици Југославији забринуте смо за судбину Косова и Метохије, Војводине, Рашке области насељене претежно муслиманским живљем, а и много се чини на томе да се раздвоје Србија и Црна Гора, као две државе српског народа. Једина политичка странка која је организована у свим српским државама, са истим циљем да остану заједно, је Српска радикална странка.

Имамо јако лош владајући режим који се непрекидно двоуми између неокомунизма и служења новом светском поретку. Владајућа странка је изгубила локалне изборе у великом броју градова у Србији, а онда је покушала, служећи се судством које је у њеној служби, да резултате

изражене вољом грађана поништи, да распише још једном изборе, па још једном, све док се опозициони бирачи не уморе, и на изборе изађу само њихови бирачи.

Тај манир отимања освојених мандата датира још од 1994. године, када су нама радикалима отимали најпре савезне, онда и републичке посланике.

Ми смо и у предизборној кампањи, у којој су нам помогли ваши сарадници учествовањем на митинзима, а добро су нам помогли пошто смо постигли одличан резултат, упозоравали да ће доћи до излива народног незадовољства. Власт се правила слепом и глувом, чинила погрешне потезе један за другим. Уз издају српског националног интереса надовезала се лоша економска ситуација, корупција и криминал. И ево, сада је народ на ивици стрпљења. Тренутно су вође тог незадовољства лидери коалиције "Заједно". Међутим, ми српски радикали врло добро знамо да се у Србији ништа не би променило ако би смена власти значила да уместо Слободана Ми-

лошевића дођу на власт лидери коалиције "Заједно".

Милошевић је српске земље издао под притиском, али се искрено залагао две године, када је имао и нашу подршку, да створи јединствену српску државу. Попустио је и ми га због тога осуђујемо. Али, лидери коалиције "Заједно" немају никакав притисак, они се нуде унапред. Њихове мецене и налогодавци су на Западу, исти они који уништавају у корену сваку жељу српског народа да буде третиран као и сви други. Њима, због јасно изражене жеље да служе и да свој народ претворе у слуге, Срби више не верују.

Ми Милошевића не кривимо за рат. Милошевић је тада учинио оно што бисмо и ми урадили да смо били на власти. Милошевић је бранио оно што су хтели да отму српском народу. Ми га кривимо зато што је престао да брани српски народ.

Хвала вам што сте нас обишли, ваша посета нам доста значи. Једном малом народу је потребно да зна да ће га подржати неко ко припада већем народу. А ми смо мали народ, који је уз себе увек имао француски

и руски народ. Тренутно смо сирочићи, али се надамо да то неће бити дуго.

Наше време долази.

Жан Мари Ле Пен: У Француској имате добар пример шта би представљала једна таква влада, то је Ширакова влада. Видите, у Француској те две партије које су сада ушле у коалицију, које се налазе на власти, раде исто што и за време Митерана. Због тога што су газде исте, и они се исто тако слугерањски односе. За нас је велико олакшање да у овој декадентној и сенилној Европи видимо да постоји један народ велике снаге, велике воље, велике храбрости, велике мушкости, и то је велика нада да ће у Европи оваквој каква јесте, нешто и да се промени.

Да се вратимо на Клаузевицеву идеју, одговоран за рат није онај који напада, него онај који се брани. Јер када се не би бранио, не би рата ни било. Према томе, у Европи ће моћи нешто да се промени уколико се и Европа буде разбудила и подигла. Ако остане да спава, нема јој помоћи.

Исто тако су и Римљани били мали народ, па нису остали мали.

У САВЕЗНОЈ СКУПШТИНИ

Наступи српских радикала у Савезној скупштини увек су упечатљиви за јавност и наилазе на велики одјек.

Лидер Националног фронта Француске и остали чланови његове делегације, после посете Народној скупштини Републике Србије, упутили су се у Савезну скупштину.

У Савезну скупштину још пре десет часова почели су да пристижу чланови посланичке групе Српске радикалне странке. Њих је предводио председник др Војислав Шешељ. Овога пута Савезна скупштина је отворила врата свим новинарима који су желели да прате сусрет две делегације националних странака.

Присутнима се први обратио председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ:

"Господине председниче, господе, добро дошли у Савезну скупштину Савезне Републике Југославије.

Савезна Република Југославија се састоји од две федералне јединице: Србије и Црне Горе. Србија има 108 посланика у Доњем дому Савезне скупштине, а Црна Гора 30. Од 108 савезних посланика из Србије, Српска радикална странка има 16. Наши посланици у Савезној скупштини заступају идеологију, политику умерене деснице националистичког усмерења и патриотског опредељења.

Историјски подаци

Савезна Република Југославија је конституисана 1992. године, после распада претходне комунистичке Југославије.

Наступи српских радикала у Савезној скупштини су увек за јавност веома упечатљиви и наилазе на велики одјек. Наша земља се од распада претходне Југославије налази, рекао бих, у парламентарној политичкој кризи. До распада Југославије дошло је под притисцима великих сила које су се директно мешале у наше унутрашње односе. И кључна негативна улога је припала Немачкој дипломатији. Ми смо сматрали увек да Словенија има право на отцепљење у оним границама које је имала у бившој Југославији. Што се тиче свих осталих бивших федералних јединица ствари су биле недефинисане и противречне.

Југославија је створена 1918. године уједињењем Краљевине Србије са импровизованом државом Словенаца, Хрвата и Срба. Та импровизована држава Словенаца, Хрвата и Срба није имала никакво институционално уређење. Она је једноставно прокламована и донела је одлуку о уједињењу са Краљевином Срби-

јом. У тренутку уједињења Краљевина Србија је у свом саставу већ имала Црну Гору, Војводину и Македонију, а Срби су били конститутивни фактор у овој већ пројектованој држави Словенаца, Хрвата и Срба. То су Срби који су као велики народ живели у Аустро-угарској монархији. Многи српски политичари су желели јединствену српску државу на свим српским територијама, али су Словенци и Хрвати просто преклињали Србе да их приме у заједничку државу да би се спасили пред претензијама Италије, Аустрије и Мађарске. Услови за постојање Хрватске и Словеније као независних држава апсолутно није било.

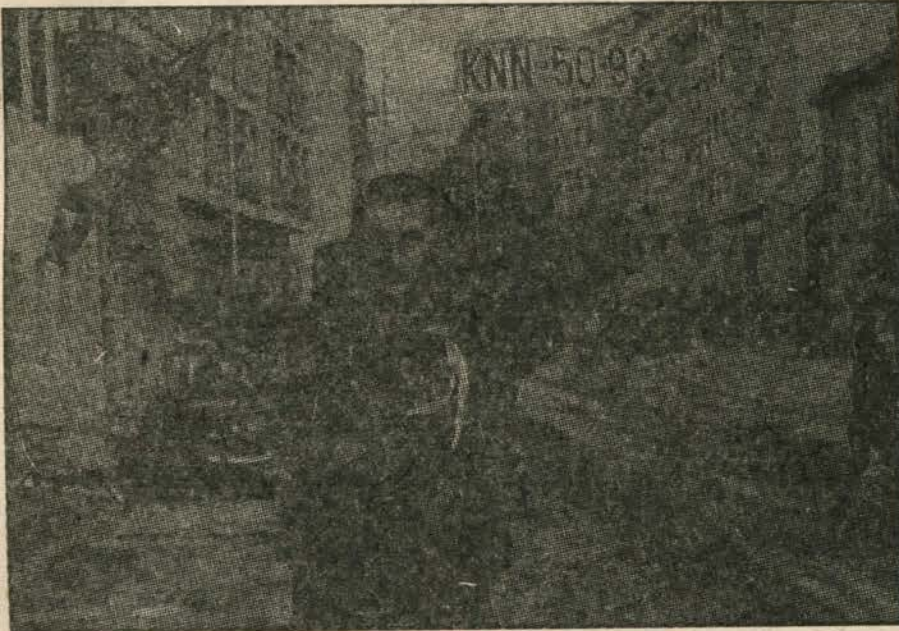
Прва Југославија била је унитарна држава, Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца. Национална права Хрвата и Словенаца никада ничим нису оспоравана. Чак је тадашњи режим преферирао, удварајући им се.

Авнојевске границе

Федерално уређење увели су комунисти 1945. године и утврдили га Уставом од 31. јануара 1946. године, али ниједним правним актом нису јасно одређене границе међу федералним јединицама.

Комунисти су у почетку демагошки говорили да су те границе само про-форме, а у суштини остајемо јединствена држава у којој је пуна

Уз Милошевићеву помоћ, ушао на мала врата
– хрватски окупациони војник у српском Книну

грађанска равноправност свих националности загарантована.

Под Титовом комунистичком диктатуром свако вербално супротстављање режиму кажњавано је са минимално 5 година затвора.

Постепено су те федералне јединице попримале државотворна обличја и границе учвршћиване, али без правних аката. Границе су повлачене тако да се српски народ што вештије и систематскије разбије, према комунистичком коминтерновском рецепту. Коминтерна је мрзела српски народ, јер су Срби прихватили после Првог светског рата и Октобарске револуције огроман број руских избеглица, а бивши српски и југословенски краљ Александар I Карађорђевић сматран је за једног од најозбиљнијих претендента на руски престо, јер је породица Романов побијена у револуцији.

Због тога су сви спољнополитички потези Коминтерне на Балкану били изразито антисрпски. Диктатор Тито је иза себе у институционалном погледу оставио прави хаос. По последњем комунистичком Уставу из 1974. године држава је организована на онај начин на који то никада ниједан други народ, ниједна друга држава на свету није урадила. То једноставно није могло да функционише.

Сепаратистичке тенденције

У тренутку рушења комунистичких диктатура у источној Европи искрсле су и сепаратистичке тенденције у бившој Југославији. Режим у Београду је страшно много грешио што је спутавао словеначки сепаратизам.

Ми, који данас предводимо Српску радикалну странку, већ тада смо се максимално експонирали са захтевима да се Словенији одмах

омогући отцепљење, а другим народима смо поручили да могу и они да се отцепе, али да не могу да однесу ниједан део територије на коме Срби живе у већини.

Међутим, режим у Београду је био у хаотичном стању и није имао правих политичких визионара који би предвидели даљи след догађаја.

После бесмислене војне интервенције у Словенији, коју је предводио бивши министар одбране, генерал Кадијевић, иначе амерички шпијун, ауторитет савезне државе је дефинитивно покопан. Федерална војска је поражена у Словенији и натерана у бекство, а Словенцима није било тешко да федералну војску поразе, када су тамо војници послати на борбене задатке без бојеве муниције. Неспособни комунистички генерали су сматрали да самим парадирњем могу завести ред у Словенији.

За то време Немачка је систематски наоружавала локалну власт у Хрватској преко Мађарске и огромне количине оружја из Источне Немачке су прошверцоване у Хрватску. То је узнемирило српски народ, који је живео на подручју хрватске федералне јединице и Срби су се организовали у компактним општинама где су имали већину становништва – формирали су српску аутономију унутар Хрватске.

Грађански рат

Хрватска полиција и паравојне групе су интервенисале и дошло је до оружаних сукоба. Избио је грађански рат у коме су Срби ослободили скоро све што је српско на подручју бивше хрватске федералне јединице. Срби су формирали Републику Српску Крајину. Уживали су подршку југословенске војске и режима из Београда, а велику помоћ су

им пружили добровољци Српске радикалне странке.

По међународном праву, када се признаје нова држава, немогуће је признати на оном делу територије где она нема ефективну власт.

Немачка и Ватикан, а после све државе Европске заједнице, признале су независност Хрватске и на оним територијама које нису биле под контролом централне власти из Загреба. То је случај најфлагрантнијег систематског кршења међународног јавног права у XX веку.

Због тога сматрамо да је признање независности Хрватске фелерично признање. У принципу, нисмо имали ништа против тога да Хрватска буде независна, али је претходно требало да се утврди у којим конкретним границама се признаје та независност и где хрватска централна власт има ефективну улогу.

Када је већ рат на подручју бивше хрватске федералне јединице био у пуном јеку режим у Београду је понудио Алији Изетбеговићу, председнику Босне и Херцеговине, да Босна и Херцеговина остане у саставу скраћене Југославије, да се босански муслимани признају као конститутивни народ и да Изетбеговић буде први председник те скраћене Југославије. Изетбеговић је прво прихватио ту варијанту, а онда су га западне силе наговориле да одустане и да прогласи независност. Ту независност босански Срби нису прихватили и избио је грађански рат.

По претходном комунистичком Уставу Босне и Херцеговине постојала су три конститутивна народа: Срби, Хрвати и муслимани и одређивање уставног статуса није се могло постићи без консензуса три конститутивна народа. Међутим, стране силе су наговориле Изетбеговића да организује референдум на коме ће муслимани и Хрвати надгласати Србе. И Срби су већ на територијама где су живели у већини организовали своје аутономне покрајине.

Кутиљеров план

Европска заједница је направила један напор да се избегне претећи грађански рат. Португалски министар Кутиљеро је заступао Европску заједницу у том процесу. Направљен је тзв. Кутиљеров план који је био прилично објективан и омогућио је територијалну поделу унутар Босне и Херцеговине. Кутиљеров план су прихватили и Срби, и Хрвати, и муслимани, а онда су Американци тај план одбацили, као што су после 1993. године одбацили и Овенс-Стоненбергов план, који су прихватили и Срби и Хрвати и муслимани. Очигледно је да су Американци желели рат у Босни. Рат у Босни био је повод да дођу трупе НАТО пакта. Американци врло убрзано тамо праве војне базе од којих је највећа код Тузле. Американци су желели кон-

фликте и кризу на Балкану да би то био повод за стационарање њихове војске. Они су своје војнике довели у Македонију, иако тамо није било никаквих инцидената, бар не између Србије и Македоније. Започела је жестока медијска сатанизација српског народа у западним средствима информисања. Срби се нису уклапали у америчке мондијалистичке пројекте и зато су систематски кажњавани.

Попустљивост Милошевића

Режим у Београду је био сувише неспретан и неспособан да томе парира. Милошевић, као челник режима направио је највећу грешку када је почео да попушта Американцима. Мислио је да ће сталним попуштањем умилостивити и одобрвољити Американце. Међутим, што је Милошевић више попуштао то су апетити Американца постајали све већи и већи и када су нам отели Српску Крајину, трећину Републике Српске, проблематизовали њен остатак, Американци журе да нам отму Косово и Метохију, Црну Гору, Војводину и Санџак. И тај процес притисака је у току.

Садашња Југославија је једна од ретких источноевропских земаља у којој није дошло до промене режима након слома комунизма. У једном тренутку је изгледало да је затечени режим кренуо путем демократизације. И Милошевић је имао велику популарност у народу као националиста.

Прогон радикала

Код нас је 1990. године уведен вишепартијски систем. Дошло је до либерализације медија и почели смо да живимо демократским парламентарним политичким животом. Када

је 1993. године под притиском Американца Милошевић напустио националну политику, Српска радикална странка која га је до тада подржавала кренула је у жесток обрачун са њим. Крајем 1993. године режим почиње да се служи старим репресивним политичким мерама, запамћених из претходног комунистичког времена.

Српска радикална странка изложена је најтежим прогањањима. Медији су апсолутно блокирани, подведени под директну контролу режима, напуштен је принцип уставности и законитости и уздрман правни поредак.

Режим је 1990. и 1991. године форсирао најгори могући облик приватизације, као да је унапред желео да разним криминалним аферама и злоупотребима народу огади сам појам приватизације. Зауостављен је процес приватизације и дошло је до даљег труљења наше привреде. Режим је 1994, 1995. и 1996. године све више попримао ауторитативни карактер, економска криза се продубљивала, социјална беда се повећавала и то је непрекидно повећавало народно незадовољство.

Народно незадовољство је било очигледно и у време предизборне кампање и после самих избора. Режим је у појединим случајевима приступио и фалсификовању изборних резултата и на тај начин Српска радикална странка је ускраћена за најмање три посланичка мандата са подручја Косова и Метохије, косовско-митровачке и пећке изборне јединице.

Режим је и раније имао праксу да опозицији, политичким партијама на противзаконит начин отима посланичке мандате, а такође и да отима општине где је опозиција имала већину.

Нама, српским радикалима су на тај начин у претходном мандату отели власт у општинама Нови Сад, Темерин, Жабал, Инђија, Мали Зворник, Трговиште, Житорађа, Подујево, Звечан итд.

Новембарски избори

На овим изборима се показало да у Србији постоје једино три озбиљне политичке групације - коалиција владајућег левог блока, коалиција Заједно и Српска радикална странка.

Српска радикална странка је на изборе изашла под највећом медијском блокадом. Режимска штампа, режимски медији су о нама углавном ћутали, а штампа западних влада и западних институција ширила је лажи и клевете.

Упркос томе, ми смо повећали број гласова за 30 процената у односу на претходне изборе из 1993. године, али реално, 3. новембра смо још увек били трећа по снази политичка снага, јер смо се носили против две моћне коалиције.

На другом кругу локалних избора, који се одржавају по већинском принципу, ми као трећа политичка групација нисмо имали великих политичких шанси, али су наши симпатизери и гласачи из првог круга углавном радије гласали за коалицију Заједно него за леви блок.

После избора од 17. новембра, на којима је Коалиција Заједно освојила локалну власт у неких 30-так општина у Србији, режим је покушао, уз помоћ суда, да те резултате поништи и отвори трећи, четврти, пети, а негде и шести изборни круг.

Тако је изазван овај хаос.

Против безакоња

Данашња позиција Српске радикалне странке крајње је јасна. Ми тражимо да се признају изборни резултати од 17. новембра, али да то учине компетентни државни органи. Ако је негде суд поништавао резултате избора, онда виша судска инстанца мора то да врати у првобитно стање а не да то ради режимски чиновнички апарат као што је покушано. Не могу режимски чиновници да поништавају судску пресуду.

У претходним разговорима ми смо вам објаснили наше идеолошке и политичке разлике у односу на партије левог блока и у односу на коалицију Заједно. У овом случају коалиција Заједно је била спремна да прихвати и чиновничку одлуку. Ми нисмо хтели. Ми смо поднели тужбу. Захтевамо да се ствар до краја рашичисти и онај ко је крив да иде у затвор. Важније је правни принцип истерати до краја и казнити кривца него негде неку локалну власт преузети под сумњивим околностима.

Хајка на радикале - излазак из Гњиланског затвора, 3. августа 1995. године

Наше осуде режима због противзаконитих и противуставних поступака ниједног тренутка нису престале, али ми не можемо да сарађујемо ни са коалицијом Заједно, јер је све очигледније страно мешање у политичке активности.

Битка за Србију

Ове године имамо републичке изборе у Србији: парламентарне и председничке и већ се спремамо за жестоку политичку битку против обе конкурентске политичке групације. Сматрамо да ниједна од тих групација, ни коалиција левог блока ни коалиција Заједно не могу бити перспективна будућност Србије.

Српска радикална странка је једина политичка партија у Србији и Савезној Републици Југославији која не прихвата никакав спољашњи диктат и која сматра да српски народ сам мора бити господар своје судбине. Због тога желимо што боље пријатељске односе са сличним партијама у свету.

Дугогодишња политичка активност Националног фронта Француске за нас је представљала велику и значајну инспирацију, а веома ценимо и Вашу личну улогу у француском политичком животу, господине Лепен. Ценимо Ваше супротстављање мондијалистичким тенденцијама, поштујемо Вашу вољу да сачувате Француску као земљу Француза, пре свега, а наше историјско искуство нам говори да онај ко искрено воли Француску, тај сигурно воли и Србију.

Хвала."

Жан Мари Ле Пен: "Господине председниче, ништа не може замени директан контакт. Без обзира какав је квалитет информација које добијамо, а Бог зна да су оне углавном осредње, ипак ништа не може заменити лично сагледавање ствари. Ја сам врло задовољан успехом овог састанка. Успех овог нашег састанка припремила је моја претходница, господин Шабош и командант са моје десне стране, Дор.

Иако ми имамо изборе већ следеће године, четири врсте избора, имамо, дакле, законодавне изборе за Парламент, изборе за Сенат, кантоналне и регионалне изборе. Без обзира на те наше изборе, уколико ви желите, ми ћемо вам пружити стручну и техничку помоћ, с обзиром на то да имамо велико искуство у једној усамљеној борби. Зато што је политика једна уметност, а чак бих могао рећи и поезија, исто то је и техника.

Што се тиче уметности и поетике, ја вам ту дајем своје поверење, али што се тиче комуникација оваквих странака као што су наше, странака партија, прогоњених странака, ми ту имамо велика искуства.

Даћу себи за право да вам дам и понеки савет, али немојте то схватити као мешање, не желим да се мешам у Вашу политику и Ваше унутрашње ствари, али ја већ сагледавам некакову битку која ће се водити између ове две

коалиције и ваше странке, значи, између коалиције комуниста, између коалиције либерала и између радикала са српским народом, то видим као једну снагу и верујем у успех Вас лично и Ваше странке на изборима 1997. године.

Предлажем контакте који би се остваривали, што се тиче те помоћи, разним путовањима, било да ви долазите код нас или да ми пошаљемо наше техничке стручњаке за имити странке, за разне техничке ствари. Може да дође и код нас неко ко је задужен за пропаганду, да вам дамо нека наша искуства која имамо у вези са медијима.

Што се тиче ширег политичког сагледавања југословенске драме, желим да вам кажем да француски народ није никакову улогу одиграо у Вашој драми, јер он нема никакву власт.

Демократија у Француској је врло релативна ствар, јер рецимо, ми имамо милионе гласова које смо добили а ниједног посланика. Модерне владе и Влада у Француској су технократске. Цела та влада је састављена у Француској од високих функционера, који су изашли из исте школе, а то је висока школа за управљање. Ево да вам дам пример - ти људи који су изашли из те школе имају врло мало контакта са правим животом, немају искуства и рецимо, садашњи министар одбране Француске и председник Владе никада нису видели пушку, у сваком случају никад се нису служили пушком. Зато, добро би било да они који издају команде за рат понекад буду и сами у неком сукобу у рату.

Морам рећи да се код нас неке одлуке доносе из дана у дан другачије, да се мењају, јер једна одлука је донета и после осам дана више нико не зна шта је речено. С друге стране, водимо велику битку против једног интелектуалног подилажења медијима.

Видите, у протеклом периоду, Ви сте били жртва погрешно даваних информација у медијима, а ми смо то одмах знали да увидимо, обзиром да имамо таква велика искуства.

Рецимо, ми смо цео случај са Ираком посматрали као једно поучно искуство. Схватили смо да је то једно поучно искуство, где су нам приказане нове методе које ће се користити да нови светски поредак потчини себи остале земље.

Хипокризија новог светског поретка

Ето, рецимо, позната је и блокада Ирака, која је просто неописива како је била жестока. Већ пет година у Ираку по 600 деце умире дневно, а управо то заговарају они људи који себе називају браниоцима људских права а у ствари једну руку држе на срцу а другу на колту.

Одновог светског поретка не треба очекивати да ће имати икакву благонаклоност у зависности од тога какав

је наш идентитет или наша култура као земље.

Нови светски поредак делује на такав начин што све што ради ради под једном хипокритском маском, а у ствари су му потези једне тоталитарне државе. У ствари, нови светски поредак је само једно друго лице тоталитаристичког комунистичког поретка, јер у њиховој основи, у основи та два конструктивистичка покрета постоји једна иста идеја.

Што се тиче манипулације ствари, даћу вам један пример који је био вредан пажње у Ираку. Америчка влада подстиче Садама Хусеина, наравно подстиче га тајно, да дође до Кувајта, односно да заузме Кувајт. Да би добио одобрење Сената и Американца да уђе у рат, долази до једне епизоде односно инсценира се једна епизода инкубатора. Дакле, та инсценирана епизода је таква да је кобајаги ирачка армија ушла у једно породилиште и 120 деце извадила из инкубатора да би их масакрирала. Већ сама та бројка може да вас изненади, јер испала да у том граду, у Кувајту, има више тих инкубатора него у Паризу, рецимо. Али, свет у то поверује и јаве се сведоци.

На телевизији видете главног лекара у болници, који је везан и речено је да је он учествовао у злочину. Има те, рецимо, једну малу девојчицу и она је била сведок. Две године касније америчка новинска агенција ће се хвалити и рећи ће: "Ми смо за 10 милиона долара измонтирали целу ту операцију".

Испашће да је тај главни лекар са слике, у ствари, зубар, који је Кувајћанин, али живи и ради у Њујорку, а та мала девојчица је кћерка кувајтског амбасадора у Вашингтону. Значи, све су лажи. Није било ни инкубатора, ни беба, ни злочина никаквог нигде, осим на телевизији. Али, то је изговор који је Буш имао да потпуно угрози Ирак на један потпуно нечовечан и дирљив начин.

То ћемо искористити као наше оружје у биткама сутрашњице.

Ми треба да се организујемо у целом свету, да се скупљамо и у директним контактима да констатујемо такве ствари и да их спречавамо.

Комунизам је располагао силним дивизијама војске, атомском бомбом и разним службама шпијунаже, а ипак је доживео слом, а наша снага је истина. Управо је свети Јован из Јеванђеља рекао: "Истина ће вас ослободити". По мом мишљењу истина, храброст и пожртвованост отаџбини биће наше оружје за победу, али морамо да се боримо. Ми имамо нашу националну хероину Јованку Орлеанку, која је рекла: "Војници ће се борити, а Бог ће дати победу".

др Војислав Шешел: "Господине Ле Пен, госпо, предлажем да уз помоћ кустоса Савезне скупштине погледамо мало зграду Савезне скупштине, а да оставимо мало времена новинарима који желе да оду на Француско војничко гробље. Ми ћемо кренути касније тамо."

НА ФРАНЦУСКОМ ВОЈНИЧКОМ ГРОБЉУ

После званичног разговора домаћини, предвођени др Шешељем, својим гостима из Француске предложили су да погледају Савезну скупштину. У разгледању Савезне скупштине помогао је скупштински кустос.

Пре него што ће кренути у разгледање Савезне скупштине, др Шешељ је саопштио свим заинтересованим новинарима, уколико желе и даље да наставе дружење са делегацијом Националног фронта Француске званични протокол је предвидео и посету Француском војничком гробљу... Тако да су новинари и фото репортери похрлили да се снађу за превоз до Рузвелтове улице, где је смештено Француско војничко гробље...

У највећој почасти и узвишеној тишини две делегације појавиле су се на Француском војничком гробљу. Био је то тренутак посебне узвишености и узајамног поштовања, који су овог пута чак пропустили да забележе и присутни фото репортери, јер нису желели својим блицевима да наруше тренутак враћања у дубоку ризницу историје... Лаганим и свечаним кораком два лидера, господин Жан Мари Ле Пен и др Војислав Шешељ, а у пратњи својих најближих сарадника,

Почаст храбро изгинулим прецима

обишли су гробове француских војника... Није било приче, није било коментара... Уместо присутних причало је немо, а тако присутно чојство и јунаштво... И некако се неумитно наметало питање, може ли се икада вера и национални интегритет продати или заменити за слаби

пламичак мондијалистичког света, какав желе да наметну непријатељи српског народа?! У свечаној и узвишеној, и ни једног тренутка не нарушеној почасти палим француским војницима, делегације су напустиле Француско војничко гробље.

ПОСЕТА ЗЕМУНУ, ГРАДУ КОЈИ ЈЕ ПОСЛЕ НОВЕМБАРСКИХ ИЗБОРА КРЕНУО

СВЕСНО У ДЕСНО

Протокол је предвиђао званичну посету Скупштини општине Земун, тако да су се две делегације упутиле преко моста у град којим од скора владају радикали. Главни улаз на згради Скупштине општине Земун био је широм и пријатељски отворен за госте из Француске. Испред кабинета градоначелника Земуна, било је највише руководство Скупштине општине Земун, који чине, а ко други, него радикали.

После поздрава, обе делегације су ушле у кабинет градоначелника Земуна. Том приликом др Шешељ је своје госте упознао са културно историјским знаменитостима Земуна.

др Шешељ: - Ово је седиште земунске општине. Већ сам Вам раније рекао да је Земун некада био посебан град. Онда ширењем Београда и Земуна, створила се јединствена град-

ска целина. Иначе, Београд има шеснаест општина, и укупно има око милион и шесто, или милион и седамсто хиљада становника. Земун је једна од највећих београдских општина. Заправо, два пута је веће од градског просека. Земун је град старе традиције. Некада је био последња линија одбране Европе од Турака.

Господин Ле Пен је констатовао како је Земун леп град, и да се по њему види да има богату културно историјску традицију. Француска делегација се интересовала каква веза постоји између Скупштине општине Земун и Градске скупштине, па су замолили градоначелника да им то мало појасни.

др Шешељ: - Скупштина града је средњи институционални ниво: између локалне самоуправе и владе Србије (скупштине Србије), Србија одређује буџет за све општине.

Госте је занимало да ли то онда значи да скупштина нема финансијску аутономију?

др Шешељ: - Како је општина Земун у саставу града Београда, онда Скупштина Србије одређује и утврђује буџет Београда. Опет, са друге стране, Скупштина града Београда одређује буџет за све општинске скупштине. Иначе, од сто десет градских посланика, Српска радикална странка има седамнаест посланика. Нама су социјалисти одузели седам посланичких мандата. Били су спремни да нам врате пет, а два не. То је један од разлога што смо поднели тужбу суду. Ми тражимо свих седам посланичких мандата. Међутим, имали бисмо много више освојених посланичких места да се није ишло по већинском систему. Ја сам једини, од свих политичких партија које су се кандидовале у Београду, који је већ

у првом изборном кругу победио, и то и за општинског и градског одборника. Други круг није ни био потребан! Имао сам више од педесет посто гласова. Обе моје изборне јединице и за општинског и градског одборника биле су у месту где живим. Значи у Земуну. Била је то прилика да сазнам шта комшије мисле о мени! После овога сасвим је извесно... Што се тиче структуре становништва извесно је да највећи број житеља Земуна чине радници. Већина њих је запослена у државном и друштвеном сектору. У околним насељима има и пољопривредног становништва.

Лична карта Земуна

Лидер Националног фронта Француске искрено се изненадио кад је схватио да у Земуну има и пољопривредника. Била је то прилика да др Шешел објасни колики је Земун по свом пространству.

др Шешел: - Површина општине Земун је четрдесет четири хиљаде хектара. И по попису становништва урађеном 1991. године, у Земуну је било сто осамдесет једна хиљада житеља. Сада их има више од двеста педесет хиљада. Само избеглица има више од тридесет и пет хиљада. У националном погледу становништво Земуна је шаролико. Извесно је да има сто четрдесет шест хиљада Срба, и то на основу претходног пописа. Југословена има око дванаест хиљада. Имамо четири хиљаде Црногораца, исто толико и Хрвата. Македонаца има око хиљаду и двеста. Рома око четири хиљаде и седамста, муслимана две хиљаде, Словака такође две хиљаде, а Шиптара око седам стотина.

У даљем току разговора др Шешел је наставио да прича о великом броју избеглица, које су фактички протеране са својих огњишта. Причало се о томе како је деца у школи службени језик српски. Међутим, Словаки који су насељени у Бољевцима, школу похађају на свом језику.

У том тренутку донет је најновији број "Велике Србије", новине коју издаје Српска радикална странка. У питању је био бесплатан примерак. Др Шешел је својим гостима показао најновији број који је још мирисао на штампарију...

Посматрајући насловну страну на "Великој Србији" и насловну страну "Земунских новина", господин Ле Пен је приметио извесне сличности. Иначе, на насловној страни "Земунских новина" које је господин Ле Пен држао у руци, био је лидер Српске Радикалне странке др Војислав Шешел. Гост из Француске је приметио да би др Шешел, макар на насловним странама новина, требало више да се осмежује...

У даљем пријатељском разговору, гости Српске радикалне странке су

У граду радикалних промена – на улазу у Скупштину општине Земун

изразили најискренију наду да ће им бити омогућено да и они постану становници Земуна.

Разно

Затим се причало о предстојећем митингу, до чијег почетка је остало сат времена. Вративши се на причу о историји Земуна, саговорници др Шешела споменули су други светски рат и Рузвелта, који је био запањен хрватским злочинима у другом светском рату... Био је споменут и Черчил, али и неизбежни Тито, кога је господин Ле Пен прогласио агентом Коминтерне, а др Шешел додао:

др Шешел: - Тито је био геније зла. Њега је интересовало само лично богаћење. Иначе, Американци су Титу дали више од сто милијарди долара бесповратне помоћи, и то у периоду од '48. до седамдесет и неке године. А, онда му више нису давали бесповратну помоћ, већ су га навели да узима кредите. Узимао је кредите и до гуше нас је задужио... Паре су покрадене, а ми сада морамо да их враћамо...

Причало се о Србима који су напустили своја огњишта у Хрватској, па су се гости и око тога занимали. Наиме, истакли су да западна штампа увелико пише о томе како се одређени број Срба враћа на напуштена огњишта у Хрватској, па су желели да сазнају има ли у тим писањима истине?

Градоначелник Земуна им је објаснио да то није истина, и како већина Срба и не помишља да се враћа у Хрватску.

др Шешел: - У Хрватској је остао да живи занемарљив број Срба. И они већ мењају своја имена како би постали крипто Хрвати. Постоје нека специфична српска имена која су честа, а која не користе Хрвати. На пример, за француско име Жан, Срби

кажу Јован и Иван. А Хрвати, само Иван. Тако, када се за некога каже да се зове Иван, онда то може да буде и Србин и Хрват. Али, када се неко зове Јован, онда то може да буде само Србин... Срби који су остали да живе у својим домовима у Хрватској, а има их свега неколико хиљада, сада мењају своја имена, јер су лако препознатљива.

Био је то моменат који је асоцирао госте да питају др Шешела шта мисли о Хрватско-муслиманском савезу. Наиме, занимало их је, шта градоначелник мисли о дуготрајности тог савеза?

др Шешел: - Не верујем у дуготрајност тог савеза, јер је то, пре свега, принудни савез који су и једнима и другима наметнули Американци.

Затим је било речи о могућности ширења, односно повезивања Албанаца и Муслимана, проблему Косова и Санџака...

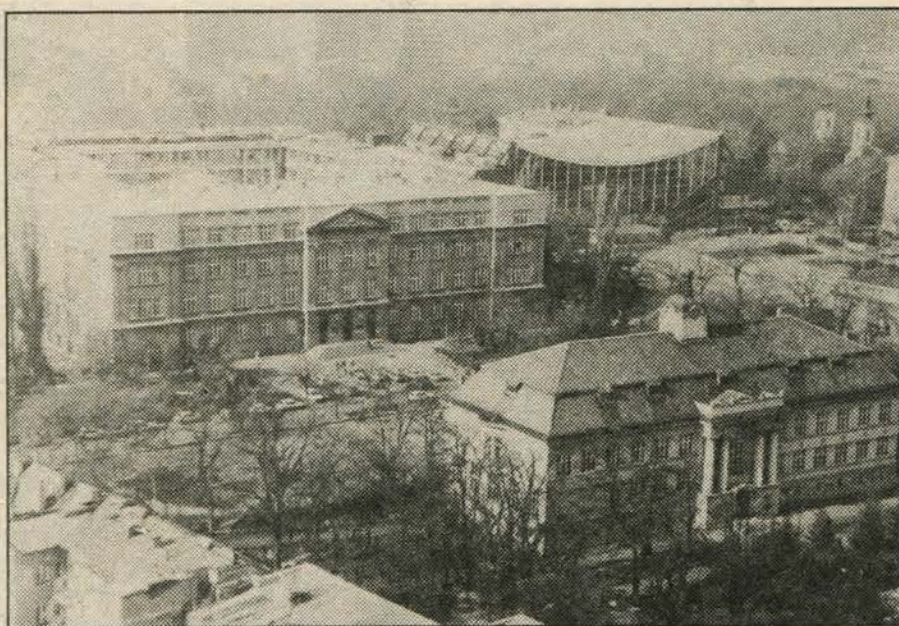
Зелена трансферзала

др Шешел: - Постоји један осетљив територијални појас на граничном подручју Србије и Црне Горе. Ту живи значајни број муслимана. А, Американци су на један вештачки начин Муслиманима у Босни оставили Горажде и коридор до централне Босне. Тако да је Горажде сада муслиманима који живе на граници Србије и Црне Горе, буквално на дохват руке. Ту је пројектована такозвана муслиманска, зелена трансферзала.

Затим је др Шешел објашњавао разлике између Муслимана који живе у Босни и Шиптара са Косова...

др Шешел: - Босански муслимани су опасни, јер су пореклом Срби и имају српске борбене карактеристике, док су Шиптари са Косова кукавице. Они воле да подмећу експлозиве и да пуцају у леђа. Трују воду и

Панорама Земунa

храну, и раде неке сличне ствари. С друге стране, у целој албанској историји није забележено да су Албанци подигли неки устанак...

У причи о муслиманима који су живели у Босни др Шешел је наста-

вио да упознаје своје госте како се некада живело. А, како је то било касније, када је на власт дошао Изетбеговић. Наиме, др Шешел је истакао да је доласком Изетбеговића на власт у Босни и Херцеговини, дошло

до велике промене становништва. Много муслимана из села која су смештена на Санџаку је тада дошло да живи у Сарајеву. Преплавили су остале градове у Босни... Тако да су они јако примитивни, и услед тог примитивизма снажно форсирају верски, исламски фанатизам...

др Шешел - Изетбеговић је из Босне и Херцеговине. Његови преци су из Србије, из Шапца. Иначе, он је припадао групи која је одмах после другог светског рата била осуђивана... Припадао је терористичкој организацији која се звала "Млади Муслимани". На неки начин они су били наставак муслиманске СС Ханцар дивизије... која је била формирана управо у Босни од стране босанских Муслимана, а да би убијали босанске Србе!

Време је неумољиво пролазило... Казалке су летеле, и приближавао се тренутак поласка на велики митинг српско-француског пријатељства...

И домаћини и гости били су видно узбуђени пред обраћање српском народу... Било је то оно позитивно узбуђење које пружа позитивне вибрације и показује искрену жељу за правим дружењем и пријатељством...

У ПРАЗНИЧНОМ АМБИЈЕНТУ ПРЕПУНЕ ХАЛЕ ПИНКИ ОДРЖАН ЈЕ

МИТИНГ СРПСКО-ФРАНЦУСКОГ ПРИЈАТЕЉСТВА

Национални фронт Француске је једина политичка странка која у српским радикалима види спас за Србију

Први вечерњи сутон прекрио је земунске улице, које су носиле реку људи... Чинило се да баш све земунске улице воде пут спортске хале "Пинки". На лицима људи читала се радозналост и знатижеља: шта чека ову намучену и нападну Србију... Било је и сасвим старих и сасвим младих... било је оних који су можда по први пут кренули на митинг Српске радикалне странке? Међу њима нису били само Земунци, већ Срби из целе Србије... Неки су носили заставе, неки новине са ликом др Шешелја. Поједини су причали о господину Жан Мари Ле Пену и његовој партији која из дана у дан постиже све боље резултате. Други су, пак, причали како су им они митинзи у Београду који већ више од месец дана блокирају саобраћај и читав живот - досадили! Занимљиво, било је и студената који су на велики ми-

тинг српско-француског пријатељства кренули са својим укућанима...

Њихове приче су биле различите. Међутим, извесно је да су сви они кренули да чују како ће Французи помоћи Србима... Како ће сарађивати Српска радикална странка са Националним фронтом Француске. Хоће ли сванути блиставо јутро у овој нашој Србији? - питао се ужурбани двадесетпетогодишњак, који је био у друштву две шармантне девојке...

Нека бака се обраћала људима, са којима је била у друштву, говорила је како се радује што се најзад у Србији буди, па неће више да дозвољава да јој тамо, неки амерички шпијуни брину за њене унуке...

Испред дворане "Пинки" било је много света... Чинило се да неће сви моћи да уђу... Но, ипак успели су...

Трибине су биле испуњене... Места за седење није било. Они који су

закаснили морали су да стоје... Заставе Српске радикалне странке виориле су се са свих страна. На митингу су били и сви чланови руководства радикалне странке.

Остало је још пар минута до почетка великог митинга. Нестрпљење међу присутнима је расло...

А, онда су се јаки рефлектори погасили, и сва светлост усмерила се ка бини. Зачули су се звуци "Бже правде", затим "Марселезе"... Светло уперено ка бини се појачавало и било је сасвим видљиво да се на њој налазе господин Доминик Шабоз, адмирал Жак Дор и лидер Националног фронта Француске, господин Жан Мари Ле Пен. Поред њих стајали су потпредседник Српске радикалне странке, господин Томислав Николић, директор спортске хале "Пинки", Александар Вучић и први човек радикала, др Војислав Шешел...

Са свих страна се зачуло: Војо, Војо, Војо... Завиорили су се барјаци радикалне странке. Помешале су се заставе великих пријатеља Срба и Француза...

Присутнима се први обратио господин Тома Николић. А халом се једногласно заорио повик: "Србија, Србија, Србија..."

Томислав Николић: - Отвара митинг француско-српског пријатељства! Браћо Срби и сестре Српкиње, Србију потреса дубока политичка криза, која се надодаје на економску и социјалну кризу. Србија стегне под издајничким и корумпираним режимом који не уме да призна пораз на изборима. Режим би желео у спрези са коалицијом "Заједно", која ништа није боља од њега, да изазове грађански рат у овој земљи!

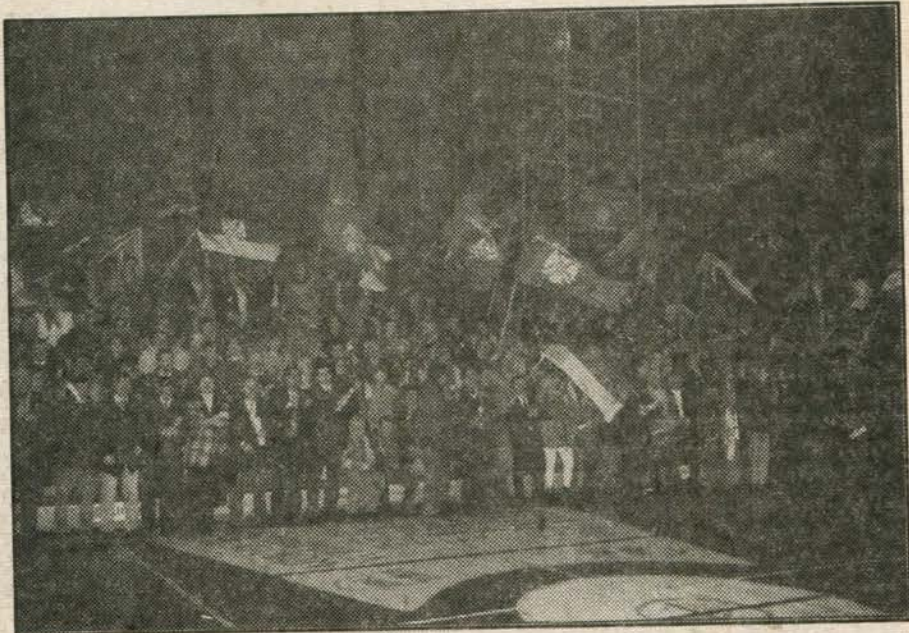
Ми, Српски радикали, мирно можемо да станемо пред српски народ и да кажемо: "Ничим не продубљујемо ову кризу. Чинимо све што је у нашој моћи да се страсти смире. Да се политичка борба са улица пренесе у зграду Народне скупштине, па да ми посланици изабрани од народа водимо српску политику". Све хоће да упропасти ова власт која је на издисају. Издали су српске земље. Разбили су српску економију... Српско новинарство претворили су у слуганско новинарство. А, сада хоће и судству у Србији да ударе печат који више никад неће моћи да буде скинут!

"Време је за промене", упозоравали смо грађане Србије. Србе посебно. "Букнуће у Србији. Ово више неће моћи да се трпи". Не можемо да дозволимо да нам се после педесет годијна врати неокомунизам! Ми Вас поздрављамо у Земуну, који коначно, први пут од рата на овамо, има своју власт и свог домаћина!

Заставе су се опет зањихале... Срби поустајали... А, салу су ломили гласови подршке, одобравања и уважавања: "Томо, Томо, Томо... И старо и младо, из свег срца и душе поздрављало је говор потпредседника Српске радикалне странке... Још једном се видело да у Србији има часних и честитих домаћина који знају да поделе љубав и бригу, оних који поштују и воле своју Отаџбину, због режима посрнулу Србију. Изгледало је да сви присутни дишу истим плућима. Плућима пробуђене Србије. Оне Србије која неће да продаје образ за шаку карамела, па макар оне биле америчке и немачке... И чинило се да сви у исти глас хоће да кажу. "Недамо и не продајемо српство у име лажљивих америчких снова"... И опет уједначени гласови подршке: Србија, Србија..."

Проба за Србију

Томислав Николић: - Шири се глас Србијом, како Војислав Шешељ влада Земуну. Припремамо Србију да схвати како ће Војислав Шешељ водити српске земље када нам Срби поклонне своје поверење. Ми, Српски радикали желимо да Срби сами решавају своју судбину. Треба нас по-

моћи, не треба нико да се меша у наше односе, ми ћемо то сами. Али, нико на свету не може да живи сам. Ми, Српски радикали тражимо у свету пријатеље међу оним политичарима који воле прво свој народ, а онда воле и српски народ! А, где бисмо прво тражили пријатеље, него у Француској и Русији?! Данас ће нам говорити председник Националног фронта Француске господин Жан Мари Ле Пен. Председник оних Француза који памте..."

И, халом "Пинки", опет се проломило здушно једногласно "Србија, Србија..."

Томислав Николић: - Оних Француза који памте како су се Срби и Французи волели у првом светском рату. Национални фронт Француске је једина политичка странка у Француској која је осудила учествовање француских авиона у бомбардовању Републике Српске. Национални фронт Француске је једина политичка

странка која је тражила да француски војници одмах напусте територију Републике Српске и да се одмах врате у Француску! Једина политичка странка која у Српским радикалима види спас за Србију! Ми, Српски радикали ширићемо ланац српских пријатеља у свету. Не тражимо господаре, нећемо да будемо слуге! Хоћемо да сарађујемо са светом! Хоћемо да сарађујемо са онима који нам дају за право да кажемо: "Волећемо прво Србију, волећемо Србе и остале грађане Србије, који живе у Србији"! Водићемо Србију онако како ми сматрамо да треба да је водимо! Ко хоће са оваквим радикалима да сарађује - добро је дошао! Они који издају налоге, они који би да нас плате да радимо нешто против свог срца и разума - са нама немају шта да траже! Реч има председник Националног фронта Француске господин Жан Мари Ле Пен.

Србе никад нису победили

Ле Пен - Драги српски пријатељи за мене је велико задовољство и част што се данас налазим међу Вама у Земуну! И то у једном одлучујућем тренутку, за који цео свет осећа да ће изведрићи бољу будућност за Србију! У име Националног фронта Француске поздрављам велики српски народ Народ који је често трпео, кога су често нападали и кињили, али кога никад нису победили. Народ који је још увек усправан. Када се Ваша читава историја сагледа, онда се боље схвата зашто, и како је, то Ваш народ онеднуд вољом и жељом да буде независан и слободан. Недавно је дошло до наоблачења у пријатељским односима између Француске и Југославије. Желео бих да знате да француски народ није учествовао у наоблачењу тих односа. Ради се о одлуци технократске власти, која није добила подршку јавности. У овом случају, француска јавност била је дезинформисана. Јер дезинформација је једна од техника савременог рата. За многе владе, лаж је постала средство којим се јавно мњење наводи на погрешан пут и мишљење. Јутрос смо са председником Шешелом и нашим пријатељима обишли Француско гробље у Београду. И једни и други, схватили смо да ту заједничку прошлост ништа не може да избрише! Земља која се напила крви бораца и ратника, а који су се борили за реализацију заједничких идеала, и заједничке будућности, та земља не уме да лаж! Свим Србима који су толико патили и који и дан данас пате, услед овог тешког времена, желим да сачувају

српску нацију на прави начин. Ма шта рекли и тврдили заговорници мондијалистичког покрета, а они иначе, тврде како је време нација прошло, са своје стране тврдим да на почетку трећег миленијума нација остаје још увек најперформантнији облик заштите независности, идентитета, безбедности, просперитета и части једног народа. Такође бих Вам пожелео да најзад тријумфује истина, и да престане сатанизација у којој је највећа жртва српски народ. Да се у Вашу земљу коначно врати мир и правда, како би Ваша земља била у могућности да изгради своје ресурсе и снаге. Желео бих да што пре дође до обнове Ваше земље која је тешко оштећена услед сатанизације и блокаде, што пре... Борба коју Ви водите за Вашу нацију, је борба која се води за све нације света. Говорићу још јасније.

Опасност од мондијалиста

Комунистичка тиранија која је под собом тако рећи подјармила један читав век, и која је одговорна за више од сто милиона живота, мора да схвати да ће је талас историје дефинитивно збрисати! Истина је да ће човек увек морати да се бори за своје достојанство и слободу. Међутим, у тренутку док та криминална диктатура нестаје, појављује се једна нова интернационалистичка завера, која се труди да завлада светом и да подвргне народе својим интересима и својој вољи. Реч је о монструозном пројекту космополитског мондијализма, који хоће да уништи нације, а са нацијама и оне вредности на којима већ вековима почива наша ци-

визација. Та иста офанзива циља и гађа на породицу, морал и домовину. Уништавајући националне структуре, они желе да постигну само један циљ: од света да направе стадо потрошача и произвођача, којим ће они управљати како њима одговара!

Ми из Националног фронта Француске верујемо да постоји једно велико братство, а то је братство срца... Зато тврдим да сваки народ мора да пронађе разлоге за борбу и за преношење бакље живота са колена на колена.

Мондијализација привреде коју следе политичке мере мондијалистичког света прете да униште просперитет света. На тај начин становништво би свели на беду. Зато се добро пазимо и не дозволимо да нам униште социјалне и политичке границе, као и структуре које су, до дана данашњег, обезбеђивале опстанак нашег народа и поштовање идентитета. Поносан сам што председавам у странци која је одбила да се придружи општим оптужбама против Ваше земље. Када је раније, дошло до интервенције у Ираку, захтевао сам да се француске снаге повуку из тог конфликта. То исто сам учинио и кад је Ваша земља била у питању. Још једном Вам кажем, француски народ немојте мешати са званичном француском влашћу! Као посматрач са стране, могу да приметим да ће Србија бити права демократска земља. Извесно је да се Србији осмехује боља будућност ако је буду водили др Војислав Шешел и његова екипа. Желим да Вас обавестим да сам позвао руководство Српске радикалне странке да присуствује нашем Конгресу, десетом по реду, који ће се одржати у време ускршњих празника у Стразбуру. Тако да се надам да ће др Војислав Шешел имати прилике и могућности да Вам пренесе у каквој атмосфери ћемо га дочекати. Такође сам сигуран да ћете имати прилике да чујете од др Шешела и то, какве пријатеље имате међу учесницима тог скупа.

Живела Србија и Француска!

Заставе су се поново виориле. Узбуђени људи су стајали и снажно скандирали: "Србија, Француска, Србија..." Чинило се да је цела Србија на ногама, да се усправила и да најзад схвата како је пут до раја плочан плочицама пакла, али уз радикале који имају праве пријатеље у свету, српска победа биће ближа ако не и лакша!

Истина као најјаче и највеће оружје

У усталасаној и узбуђеној сали све је врло од подршке, љубави, вере и наде, пре свега у радикале. Тренутак када је др Војислав Шешел пришао микрофону изазвао је праву ерупцију одушевљења. Повици одобравања, проткани вером и надом да

Противници новог светског поретка на бини у Шинкију

Србија и српски народ ипак нису и неће бити сломљени, ломили су салу на безброј искри подршке. Пет хиљада људи непоколебљиво и стамено спајало је прошлост, садашњост и будућност, и показивало да је најача и најмирољубивија снага српског народа у националистима које предводи др Шешел...

др Шешел: - Пред Вама су наши пријатељи из Француске, представници неке друге Француске која није бомбардовала српски народ, која не мрзи Србију и која гаји искрена братска осећања према српском народу. Данас су пред Вама људи чији су очеви и дедови заједно са српским војницима ослобађали Србију и српске земље. Данас су са нама представници француског поноса, достојанства, поштења и патриотизма... Данас су међу нама представници оне Француске којој је српски народ подигао Споменик захвалности на Калемегдану, у срцу Београда. То су људи чији су преци заслужили да нам наши дедови оставе у аманет поруку: "Волимо Француску као што је она волела нас од 1914. до 1918. године."

Ви одавно знате да ми, Српски радикали у Београд и Србију не доводимо српске непријатеље. Никада не доводимо оне који су тражили да се бомбардују српска села и градови, српска деца, школе и болнице... Не доводимо оне који су тражили да се бомбардује Београд. Кад контактирамо са политичарима из иностранства, ми не клечимо на коленима - него говоримо усправно и поносно. Гордо. И, ако неко каже да још немамо много пријатеља, можда и јесте у праву. Али, пријатељи које ми имамо су одабрани пријатељи. Пријатељи у које се можемо уздати. То су људи који мисле као ми, који нас подржавају у нашој борби за опстанак државе српског народа! Председник Националног фронта Француске господин Жан Мари Ле Пен и његови најближи сарадници, које смо имали прилике раније да упознамо, господин Доминик Шабош и командант Жак Дор, својим присуством у Београду, Србији, овде у српском Земуну сведоче да има много Француза који не заборављају на пријатељство са Србијом. Показују да им је Србија у срцима!

Промашаји левице

Наши пријатељи дошли су у једном тешком и можда пресудном тренутку за српски народ. Левичарски режим Социјалистичке партије Србије, Југословенске удружене левице и Нове демократије, показао је још једном да ништа не може и не зна паметно да уради! Доживео је промашаје на националном, политичком, економском, социјалном и културном плану. Неразумном и непромишљеном политиком су одавно

Није поза – руковање пријатеља

угрожени српски национални интереси. Остали смо без многих територија. Али, прети нам опасност да изгубимо још територија... У економској сфери и стању у коме ни једна фабрика не ради и не може да послује јасно је да Србија стење... Радници примају плате са закашњењем по неколико месеци. Огроман број радника је на принудним одморима. Социјална ситуација одише нам бедом. Деца су нам одавно гладна. Народ стење. Народ трпи највећу невољу која га је задесила током читаве историје. И, тај исти режим који је био неспособан да заштити српске националне интересе, који је био неспособан да нас извади из социјалне беде - руши нам правни поредак и на тај начин угрожава и оно мало демократских тековина које смо читали да изборимо рушећи комунистичку диктатуру! Тај левичарски режим оличен је у човеку који је стао на

чело изборне листе три левичарске странке, Слободану Милошевићу.

Режим мора што пре да падне! Он је уздрман... Отимали су нам посланичке мандате '94 и '95, а ево и '96. године... И народу је прекипело. Народ не може и неће да толерише отимачину. Народ је дубоко незадовољан. Неки нас питају због чега смо поднели тужбу на ову одлуку Градске изборне комисије?! Вратили су нам пет мандата, а ми тражимо седам! И, хоћемо свих седам посланичких мандата који су наши. И друго, хоћемо да се закон поштује до краја. Нећемо да дозволимо да се и даље служе незаконитим радњама...

Халом "Пинки" проломио се громогласни аплауз одобравања и подршке. Маса се усталасала... Показују да су и овог пута апсолутно уз лидера Српске радикалне странке. Повици и звиждуци намењени режиму и отимању посланичких мандата грмели су салом. Незадовољство народа је огромно...

др Шешел: - И неко мора да иде у затвор! Чланови изборне комисије или судије, или они који су им дали налоге да крше закон. А, ми мислимо да ће у затвор морати да иду и једни и други и трећи.

Опет је дворану "Пинки" ломио аплауз годинама вараних Срба. И сви су били поново на ногама. Заставе Српске радикалне странке виориле су се на све стране. Људи су аплаузом поздрављали истину коју једино радикали износе на прави начин...

Туђинске заставе

др Шешел: - Питају нас неки: "А што и ви не изађете на улице!? Ми бисмо можда и изашли да они нису марширали под немачком и америчком заставом!!!"

И сада је сасвим извесно, Србији је доста лажи и превара у које их из дана у дан гурају левичари и коалиција "Заједно".

Са свих страна се чују повици: "Издаја, издаја..." Српски народ чијим венама тече крв солунских ратника неће и не жели више да жмури пред истином коју им сервирају две коалиције које се боре само за привилегије које нуди власт, а не за српство и интерес народа.

др Шешељ - Ми под немачком и америчком заставом нећемо марширати! Зато што они изазивају крвопролиће, уллично насиље. Зато што они иду на туку режиму, или су бар првих дана ишли... Режим једва чека насиље и крвопролиће јер се

канци ни Драшковића јер је он неозбиљан политичар и не може да буде домаћин ни у својој кући, а камоли... Такође, Американци знају да ни Весна Пешић није низашта! Американци желе латентну кризу док не нађу неког новог погодног кандидата кога ће наметнути као лидера странкама из коалиције "Заједно". Американци траже некога попут Милана Панића, Драгослава Аврамовића, или некога сличног њима. Е, ми то нећемо!

На власт демократски

Ми хоћемо да овај режим што пре падне! Али, хоћемо Милошевића и левичарске партије да победимо на

Брукање Србије – Америчка застава на митингу коалиције "Заједно"

онда лакше обрачунава са грађанским протестом. Има још много разлога због којих не можемо са њима! Ми, Српски радикали смо људи домаћини! Ја не могу да изађем на неки протест, па да ми жена неког политичара командује да бацам бомбе или да узимам пушку! Моја жена седи код куће и чува децу. Зато, браћо Срби и сестре Српкиње, све је очигледније да су се велике силе умешале у садашњу политичку кризу. Али, оне не подржавају само једну страну. Они на конопцима држе баш као марионете, и људе из режима левичарских странака и људе из коалиције "Заједно". Они воде рачуна да се режим ослаби, али и да не падне. Разлог је јасан: Американци још увек нису завршили послове које су започели са левичарским режимом. Хтели би прво Косово... Можда и Санџак, Војводину, Црну Гору - па тек онда да се отарасе тог режима. И да га одбаце на смећалиште историје. Американци неће Винђића јер је очигледно да је немачки човек. Међутим, неће Амери-

демократским изборима! А, не улчним крвопролићем и пучем. Ми наше синове морамо да чувамо за спасавање Отаџбине, а не да гину по београдским улицама у сукобима политичара. У Србији већ пуних седам година трају политички сукоби. И, ни један политичар још није погинуо у тим сукобима. Јер су они увек на сигурном. Гину туђа деца. Гину случајни пролазници. А мржња се из дана у дан све више продубљује. Једни нападају друге, туку се. Ломе кости једни другима. А, да ли Србија то заслужује? Не заслужује! Ове године имамо изборе у Србији, парламентарне и председничке... Е, на тим изборима морамо да срушимо левичарски блок, и да елиминисемо коалицију "Заједно".

И, опет аплаузи праћени поздравима одобравања и дубоког уважавања: "Војо, Војо"... Чује се глас једне старије добро држеће госпође која коментарише: "Овакав човек мора да дође на чело ове ојажене Србије. Домаћин, који брине о својој породици, свом народу"! И, онда се и она свим

својим бићем упиње да исказе сва осећања која су је опхрвала... И чини се да је повик "Војо, Војо", само бледи одраз праве стварности и онога што Срби осећају...

др Шешељ: - На тим изборима који ће се одржати ове године, Српска радикална странка ће опет изаћи самостално. Имаћемо кандидате за све посланике у свим изборним јединицама. Имаћемо свог кандидата за председника Републике Србије. А, Земун је за нас српске радикале, огледна општина. Овде у Земуно ми већ показујемо како ће то изгледати кад Српска радикална странка буде владала целом Србијом и свим српским земљама. Ми Вам никада нисмо обехавали мед и млеко. Ми Вам обехавали много напорног рада. Али, нудимо Вам поштење, правду и законитост. Нудимо Вам власт која ће сузбити корупцију. Власт која ће уништити криминал. Власт која ће успоставити правду. Такву власт заслужује Србија - такву власт ће Србија имати! Шире лажне клевете против Српске радикалне странке. Кажу: "Опет сте са социјалистима, јер нећете са коалицијом "Заједно"! Ма, нећемо ни са једнима, ни са другима. Нисмо хтели у владу са социјалистима ни када смо били у најбољим односима са Слободаном Милошевићем, па поготово, нећемо сада! Нећемо сада са њима када смо остали без Српске Крајине, и трећине Републике Српске. Нећемо када нам је економија потпуно упропаћена, па глад царује Србијом. У овом тренутку, власт је тако тешка и страшна реч! Међутим, нећемо ни са онима који би тајно да шурују са Милошевићем... Тако је Драшковић добио кућу на Кошутњаку... Онда су звали комисију ОЕБС-а... И, шта сада ако ОЕБС затражи од Милошевића да врати одборничке мандате, а од Драшковића да врати кућу отету од народа. Јер, ту кућу није могао да добије са неба. Власт је ту кућу некоме отела, па је њему дала... Некоме је отела паре, па је Драшковићу сазидала...

Време је да Србији сване

Може ли неко за нас радикале да каже како смо се огрешили о свој народ? Може ли неко да каже да смо лопови? Може ли неко за нас да каже да бежимо од свог народа? Не може! Ми радикали, сваког петка у Земуно примамо грађане Србије. Значи, не долазе код нас само грађани Земуна, већ из целе Србије... Разговарамо са њима. Трудимо се да пронађемо решење за њихове проблеме... У већини случајева не можемо да им помогнемо. Али, можемо да их саслушамо и да непрекидно учимо који су то народни проблеми, каква је народна патња, и да јој налазимо лека.

Браћо Срби и сестре Српкиње, време је да Србији сване. Србији ове године може да сване. И, ако јој сване, Србија ће имати пријатеље попут Жан Мари Ле Пена и других искрених патриота широм Европе. Једни кажу: "Ако ви дођете на власт велике силе ће Вас блокирати"! А, то није истина! Они блокирају оне који их се плаше. А када пред собом имају некога ко ће да удари шаком о сто и да загрми - онда и запад мора да ћути!

А, каква је сада ситуација у Србији странке левог блока и коалиција "Заједно" просто се такмиче у додвајању западним силама. Такмиче се ко ће више испуњавати Дејтонски споразум. Ко ће више уступака да направи. Па тако левичари, предвођени Милошевићем, кажу: "Ако ми паднемо нема ко да спроведе Дејтонски споразум", а Вук Драшковић парира Милошевићу, тако што непрестано обећава Западу да ће одмах све Србе испоручити Хашком трибуналу. И Ђинђић је почетком децембра прошле године дао интервју немачком "Шпиглу", а коме би, иначе, немачки ђак могао да да интервју... Па, том приликом је рекао ако он дође на власт и случајно се у Србији појаве Младић и Караџић - он ће их одмах ухапсити и испоручити у Хаг. Па, шта онда ми радикали са њима да тражимо?!

Манипулације медија

др Шешељ - Када држимо конференције за штампу или неке јавне

скупове, шта нам се дешава? Медији под контролом режима објаве само оне делове где нападамо коалицију "Заједно". А, медији под контролом страних сила углавном објаве само оне делове где нападамо режим. А, човек да би био правилно информисан мора све да чита, па да вади реченицу по реченицу... Таква нам је, на жалост, медијска ситуација у Србији. Али, ми знамо да Ви, наши пријатељи, наши чланови, наши симпатизери имате поверења у нас Српске радикале, јер Вас ми никада нисмо слагали. И никада Вас нисмо изневерили. И Ви одавно знате да ћемо ми, Српски радикали, свима у лице рећи истину. Рећи ћемо све оно што мислимо, па нека се он после пуши. Истина је наше најјаче оружје. Са истином ћемо победити, а да ни од једног свог циља нећемо одустати. Ми смо једина политичка партија која у свом програму никада ништа, озбиљније, није мењала. За нас је наш Програм светиња и програм ћемо остварити уз Вашу помоћ. Србија ће живети животом достојним човека, достојним људи... Србија ће процветати. А, Србијом ће царевати правда, правни поредак, демократија и слобода! Ујединићемо све српске земље и створити Велику Србију. Живела Велика Србија!

Добар глас далеко се чује

Био је то крај митинга... Сала је била испуњена аплаузом подршке. Појавили су долазили са свих страна: "Живела Велика Србија... Војо, Војо..."

И све је било свечано, изгледало је да је Србија на добром путу демократије и слободе, да ће је на том путу водити људи који воле Србију, а то су челници Српске радикалне странке... Заставе су се и даље поносно виориле. Сви људи су стајали и као да нико није желео да напусти халу "Пинки" и да дозволи да се овај митинг традиције, части и слободе заврши...

Причало се о великом митингу српско-француског пријатељства на путу до излаза хале "Пинки". На путу до аутобуске станице. У аутобусима... Ширила се истина о томе како Српски радикали владају Земуну и како би владали Србијом...

Један момак је са много вере причао о томе како се најзад у Земуну и Србији нешто покрећуло... О томе како су др Шешељ и Српска радикална странка одлучили да врате изгубљене снове свим Србима... Причало се о части, о поштењу као категоријама које је владајући режим свесно убијао и уништавао у Србији, уопште у српском народу...

Ширио се глас по Србији и много дана касније, како то изгледа када Српска радикална странка организује митинг. Како тада нема инцидентата и како се народ не позива на мотке, бомбе и остало ватрено, хладно или тупо оружје. Причало се још дуго како Српска радикална странка жели да победи на предстојећим изборима и да влада Србијом, али као сервис грађана... Причало се и причало... Добар глас шири се Србијом! Коначно, истина се шири не само Србијом него и светом.

ИЗМЕЂУ СЦИЛЕ И ХАРИБДЕ

ПРИЈЕМ У ЧАСТ ФРАНЦУСКЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ

После митинга у земуноској хали "Пинки", у част француске делегације одржан је пријем у хотелу "Београд-Интерконтинентал", који је заказао др Војислав Шешељ са супругом Јадранком. Пријем је почео у 20 часова. Сале Пацифик и Атлантик, у којима је пријем био организован, биле су пуне истакнутих гостију. У опуштеној атмосфери, господин Ле Пен је имао прилику да се упозна са представницима јавног и културног живота Србије, новинарима и ширим руководством Српске радикалне странке.

Сви су били пријатно изненађени када је Ле Пен запевао у дусти са истакнутим солистом београдске опере, господином Живаном Сарамандићем.

На овом пријему је свако могао да види право лице европских националиста, које се знатно разликује од онога каквим га проамеричке "независне" ТВ станице приказују.

ПОСЕТА РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

ПОДРШКА СРБИМА

Срби имају право, као и сви други народи, да сами изграђују своју будућност

Био је четвртак, двадесет трећи јануар, трећи дан боравка делегације Националног фронта Француске у Србији и Београду. За тај дан био је предвиђен пут на Пале и упознавање са највишим челницима руководства Републике Српске. Сусрет су организовали Српски радикали. Полазак је био заказан у осам часова ујутру. Магла и лоше време нису могли да утичу на заказане сусрете... Две делегације, Национални фронт Француске и Српска радикална странка упутиле су се на Пале. Испред колоне су ишла кола обезбеђења... На зачељу, такође... У току пута др Шешељ је упознавао госте са пределима кроз које су пролазили, објашњавајући значај појединих места кроз која су пролазили...

Четири сата угодног пута брзо је прошло... Пале су тог дана биле обасјане сунцем, и као да је у ваздуху владала нека специфична атмосфера... Све је било у знаку сусрета руководства Републике Српске, Националног фронта Француске и Српске радикалне странке...

За то време, испред Народне скупштине Републике Српске, сјатио се

велики број страних дописника и домаћих новинара. Нестрпљење је било велико...

Чланови делегације Националног фронта Француске, Српске радикалне странке и највишег руководства Републике Српске су ушли у Народну Скупштину Републике Српске... Новинари и фото репортери остали су испред... Састанак иза затворених врата је трајао неких сат времена, а онда су се гости и домаћини појавили на скупштинским вратима насмејани и расположени.

Присутнима се прво обратио председник Председништва Уније Босне и Херцеговине, магистар Момчило Крајишник...

Крајишник - Као домаћин, желим да се захвалим нашим пријатељима из Југославије који су нам на неки начин учинили задовољство и упрличили пријатељски састанак на Палама, са драгим пријатељем господином Жан Мари Ле Пенем. Драго нам је да смо имали прилику да упознамо Француску која је потпуно опредељена, и која разуме проблеме Срба. Посебно проблеме Срба из Републике Српске. Уживали смо у див-

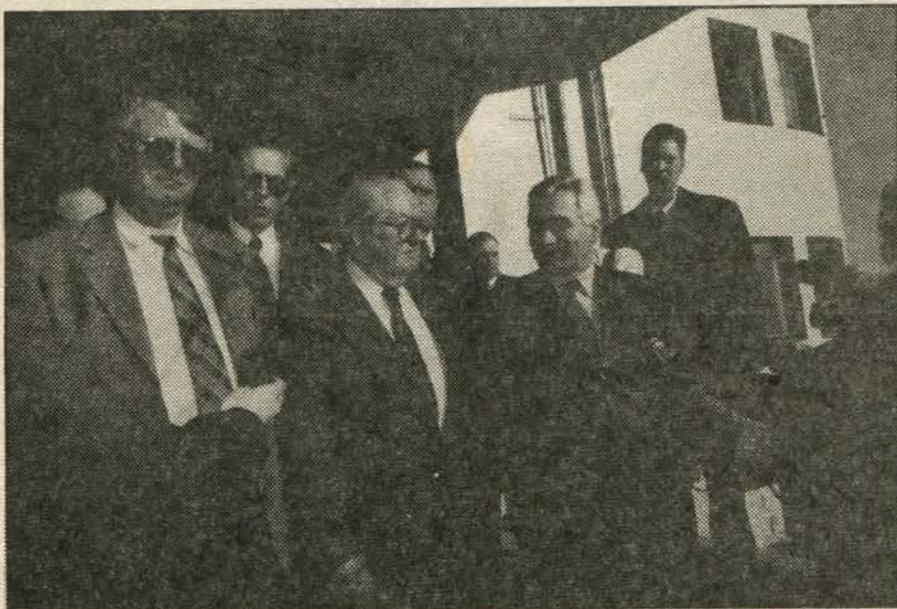
ним и пријатељским речима разумевања. Размењена мишљења указала су нам на нека дешавања током рата... Сложили смо се да је смишљена пропаганда против Срба тенденциозно дозирана, а све са циљем што веће и снажније сатанизације Срба. Био је ово један пријатан сусрет. Надам се, искрено, да ће истина бити презентирана у Француској онаква каква је у стварности. Такође се надам да ће наша традиционална сарадња и пријатељство овим сусретом бити дефинитивно обновљена. Или, боље речено, да ће наша узајамна сарадња кренути оним путевима и токовима, које прижељкују и један и други народ.

СОС за Србе

Затим се присутним дописницима и домаћим новинарима обратио председник Националног фронта Француске Жан Мари Ле Пен...

Ле Пен: - Драго нам је што смо захваљујући Српској радикалној странци и др Војиславу Шешељу дошли на Пале, и тако добили прилику да се на лицу места упознамо са свим проблемима српског народа у Републици Српској. Наравно, ми ни раније нисмо веровали западним медијима, али сада смо имали прилике да се и лично уверимо како светске силе манипулишу медијима и јавним

За Европу нација – усамљена подршка

мњењем. Још једном смо видели колико стварност уме да буде другачија од прича које пишу и преносе средства информисања. Иначе, припадам оној групи људи која воли својим очима да види, и ушима чује, и тек тада могу да изградим неки став. Мислим да су Срби у Републици Српској много пропатили, и да је тим мукама дошао крај. Искрено се надам и верујем да Срби имају право као и сви други да сами изграде своју будућност. Дужност свих европских политичара је да свим народима подједнако помажу у изградњи мира и светлије будућности. Што се тиче нас Француза, морам да нагласим, да ми имамо посебну обавезу и дужност да на овим просторима успоставимо пријатељске контакте и традиционално савезништво између наших народа. На жалост, наше пријатељство у једном тренутку је било прекривено тамним облачком... Надам се да се више такви облаци неће појављивати и кварити традиционално добре и пријатељске односе између Срба и Француза! Својим саговорницима сам покушао да објасним како Француски народ зна за све страхоте које су Срби претрпели. Како знају за све агресије које су доживели, али, једноставно, француски народ се ту ништа није питао. Одлуке везане за Републику Српску и српски народ, доносила је званична власт Француске. Народ, са ставовима власти нема ништа.

Ко воли Француску воли и Србију

Новинари који су забележили сваку изговорену реч, већ су били спремни да крену у постављање питања... Један од присутних новинара затражио је да се присутнима обратe и др Шешељ, као и председник Народне скупштине Републике Српске, Драган Каленић...

др Шешељ: - Даме и господо, Српска радикална странка већ извесно време развија све боље и пријатељскије односе са Националним фронтом Француске. Пре свега, настојимо да обновимо пријатељство са оним земљама и оним народима са којим нас веже заједничка историја... Са којима смо делили добро и зло. При таквом приступу, наравно да је Француска морала имати знатне предности... Успоставили смо пријатељске односе са оним политичким партијама која без сумње највише воли Француску. Са Националним фронтом Француске коју предводи господин Жан Мари Ле Пен. А, знали смо да онај ко искрено воли Француску, мора волети и Србију. Наши сусрети са главним функционерима Националног фронта Француске само су потврдили то наше

уверење. Господин Ле Пен и његови сарадници, имали су прилике да се увере у братску љубав српског народа, према француском народу и Француској. Данас смо са нашим драгим гостима овде у Републици Српској, где се водила страшна борба за опстанак српског народа, како би се и сами уверили у тешку ситуацију и услове под којима живи српски народ у Републици Српској. У својој борби Срби су наилазили на велики број непријатеља и препрека, али, ипак су у свом основном циљу успели: сачували су Републику Српску. Посебно бих истакао чињеницу да је Национални фронт Француске, једина политичка партија у Француској која се јавно супротстављала ангажовању француских трупа, у овој Балканској кризи, и учешћу француске авијације у бомбардовању Републике Српске. Национални фронт Француске је једина политичка партија чији ни један функционер никада ништа лоше није рекао против српског народа. А, како се Француска, такође налази у сличним проблемима попут ових које смо ми искусили и осетили, и како је све већи број људи у Француској почео да препознаје те проблеме, а самим тим и реагује на њих, уверен сам да неће проћи много времена који ће створити услове да Национални фронт Француске постане владајућа партија у Француској. Ми, српски пријатељи, заиста им искрено желимо победу...

За интересе народа

После др Војислава Шешеља присутним новинарима обратио се председник Народне скупштине Републике Српске, Драган Каленић.

Каленић: - Као председник Народне скупштине имам част да поздравим господина Ле Пена, члана Европског

Паљански мини самит – у потрази за потезом који добија

Положај коју су мондијалисти одредили српском народу

Парламента. До детаља сам га упознао са радом Народне скупштине Републике Српске. А, и са свим нашим проблемима у економској и социјалној обнови. Мислим да ће господин Ле Пен имати прилику да у Европском Парламенту предочи праву слику о раду Народне скупштине Републике Српске. Као и да потврди наше потпуно опредељење: хоћемо од Републике Српске да направимо отворено демократско и просперитетно друштво. Разговарали смо о Републици Српској и Француској, као националним државама, које су и демократске државе. Сло-жили смо се да у савременој Европи и савременом свету такве државе имају блиставу перспективу! Посебно желим да подвучем следеће: без обзира који режим влада у Републици Српској а надам се и у Француској, поготово, ако господин Ле Пен и његова странка заузму кључна места - да ће наше сарадње бити пријатељске.

Без обзира на режиме који буду владали у Републици Српској и Француској, сигуран сам да ће интереси српског и француског народа бити изнад интереса свих режима. Уназад неколико година дешавале су се неке мале грешке, тако да је овај сусрет уједно био прилика да се све постојеће грешке исправе и да се још једном учврсти пријатељство између српског и француског народа. Такође, желимо да наше жеље и добродошлицу Националном фронту Француске, господин Жан Мари Ле Пен пренесе и свом народу...

Новинарска питања

Најзад је дошло време новинара који су постављали много интригантних питања. Прво питање које је упућено господину Ле Пену, поставио је новинар "Монда", а односило се на то да су Национални фронт Француске у једном тренутку, макар на почетку сукоба између Срба и Хрвата, имали прохрватски став?

Ле Пен: - Ми смо демократска партија која живи и делује у демократској земљи, али на жалост то некада није довољно... На самом почетку рата, како Ви кажете, ми нисмо подржавали Хрвате и нисмо били прохрватски оријентисани. Али јесмо били против комунизма. Извесно је да Национални фронт Француске никада није имао непријатељске ставове према Србији. Такође, желимо да сви народи бивше Југославије пронађу елементе стабилности и мира. Уопште, цела Европа би требало да пронађе средства и могућности, начине, за мирољубиву политику. Наш данашњи демарш је такав да циља успостављању равнотеже, али не на штету Србије. Сукобио сам се са политиком владе у Француској, која је систематски подржавала ставове Америке. Извесно је да Сједињене Америчке Државе овог тренутка представљају јаку оружану руку новог светског поретка. Али, исто тако, оспоравам то право новог светског поретка који хоће да се наметне народу и против његове воље.

Испррни одговор првог човека Националног фронта Француске као да је задовољио новинарску знатижељу. На неким лицима се видела збуњеност... Уследило је ново питање.

Неког од присутних новинара занимало је шта ли господин Ле Пен мисли о испоруци појединих људи из Републике Српске проглашених за ратне злочинце пред Хашки Трибунал?!

Ле Пен: - Ратни злочинци, како Ви кажете, нису ексклузивитет само садашњег времена. Чини ми се људски немогућим подухватом судити за те злочине... Можда мислите на злочинце из Хирошиме и Нагасакија. Или на оне који задњих пет година убијају блокадом преко шесторо деце (дневно) у Ираку... Мислите ли на њих, да ли би они требало да буду изведени пред Хашки суд? Заиста би било немогуће да се криминалци поставе у улогу судија...

Одговори су задовољили присутне... Сви су журили да се што пре дочепају телефона и пошаљу нове извештаје о сусрету руководства Републике Српске са Српском радикалном странком и Националним фронтом Француске... домаћини су своје госте за то време одвели у обилазак Пала. И, током шетње сви су изразили наду да ће следећи сусрет на Палама бити још плодноснији, а друштвено политичка ситуација знатно стабилнија. Господин Ле Пен је истакао како је готово сигуран да ће се Пале ускоро изградити, а српска деца имати мирнији сан...

На путу за Београд, делегације је пратила густа магла али, временски услови ма колико били лоши, нису могли да покваре задовољство постигнуто у разговору са магистром Момчилом Крајишником и председником Народне Скупштине Драганом Каленићем... Сви су се сложили у једном, пут јесте био напоран, али и плоносан...

ДОВИЋЕЊА У СТРАЗБУРУ

Др Војислав Шешељ и уже руководство Српске радикалне странке позвани на конгрес Националног фронта Француске који ће се у време Ускршњих празника одржати у Стразбуру

Последњи дан у Београду за делегацију Националног фронта Француске био је такође пун обавеза. У раним јутарњим сатима господин Ле Пен је имао заказан интервју. После тога по њега и делегацију Националног фронта Француске дошло је руководство Српске радикалне странке, и отишли су на још један заједнички састанак са новинарима...

У седишту Српске радикалне странке, од пола десет су пристизали новинари и дописници страних медија... Све њих занимало је шта ли ће им овога пута испричати др Војислав Шешељ и лидер Националног фронта Француске, Жан Мари Ле Пен...

Како домаћинско васпитање налаже, а што је у складу са духом и традицијом српског чојства, присутнима се први обратио др Шешељ...

др Шешељ: - Даме и господа, данашњом ванредном конференцијом за штампу окончава се званична и пријатељска посета Националног фронта Француске Српској радикалној странци, Београду, Србији и Републици Српској. У току неколико дана имали смо интензивне политичке разговоре и разменили смо мишљење о свим актуелним политичким питањима. Одржали смо читав низ политичких активности о којима сте благовремено информисани, и којима сте присуствовали. Делегација Националног фронта Француске и господин Жан Мари Ле Пен примљени су у Савезној скупштини, одржали смо велики митинг српско-француског пријатељства. А јучерашњи дан провели смо у званичној посети Републици Српској. Тамо су нас са чекали и примили председник у председништву Уније Босне и Херцеговине магистар Момчило Крајишник, и председник Народне скупштине Републике Српске Драган Каленић. У свим нашим разговорима била је јасна и очигледна подударност Националног фронта Француске и Српске радикалне странке, у тежњи и жељи да се обнови и продужи традиционално пријатељство француског и српског народа. Пријатељство које је крвљу исковано, о чему сведочи Споменик захвалности Француској, на Калемегдану, и Француско

Опуштена атмосфера – интересовање за "Велику Србију"

војно гробље у Београду, које је господин Жан Мари Ле Пен посетио. Договорили смо се да даље продубљујемо наше међупартијске контакте, да сарађујемо у борби против мондијализма за еманципацију европских народа и држава од стега новог међународног поретка.

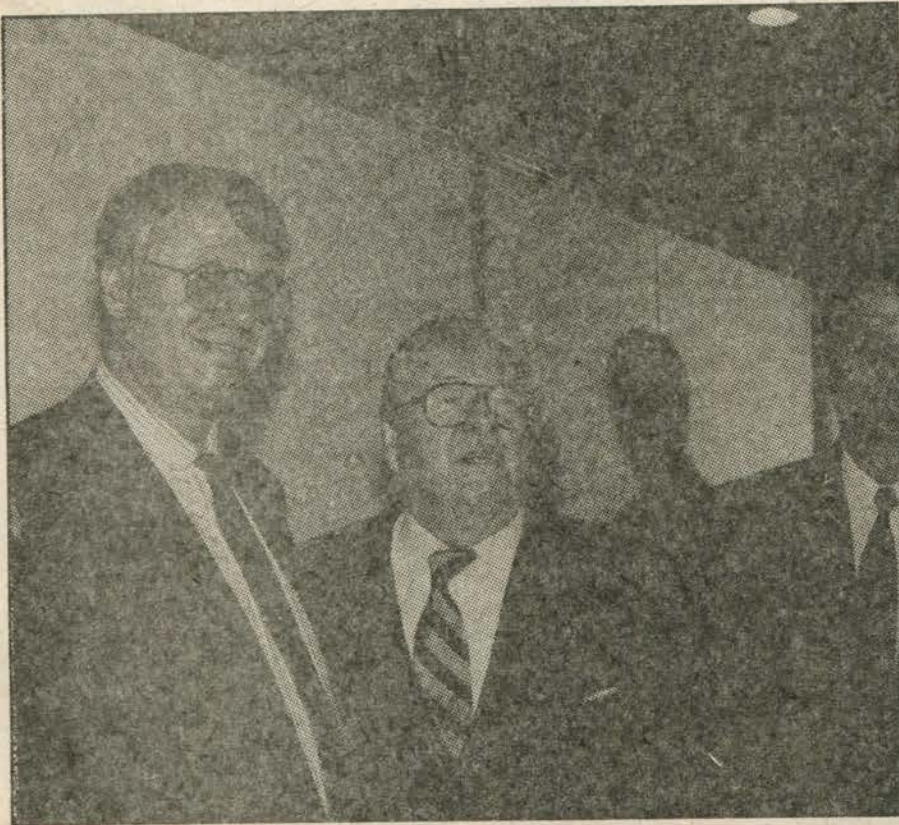
Био је то моменат у коме је даљу реч преузео први човек Националног фронта Француске...

Довиђења у Стразбуру

Ле Пен: - Даме и господа, на крају нашег боравка у Београду и Републици Српској, желим да искажем велико задовољство што смо добили прилику да сами донесемо оцену и суд о тренутном дешавању у Србији. Наравно, били смо ограничени временом, па нисмо сасвим темељно и дубоко могли да се упознајемо са свим тренутним проблемима у Србији. Али, зато нам је срж проблема сасвим јасна и видљива. Током овог сусрета остварили смо бројне размене мишљења. Дошли смо до генералног споразума везаног за решавање појединих политичких питања али и о средствима која ћемо користити у заједничкој борби против савремене тираније. Ради

се о тиранији новог светског поретка. Изразили смо заједничку намеру да се боримо за добробит наших народа, за нашу безбедност и то у миру, а све искључиво путем политичке демократије. Драго ми је што сам по први пут био у Вашој земљи. Чланови моје делегације и ја, се задовољно враћамо у Француску. Чини ми се да оно што смо овде сазнали ствара могућност да о Српској радикалној странци и личности др Војислава Шешеља изнесемо у Француској приказ који ће бити мање карикатуралан и мање пристрасан од онога што се до сада приказивало у француској јавности путем медија. Надам се да ова посета није последња и да ће ми бити пружена прилика да Вас поново посетим. Можда чак и пре Ваших великих избора предвиђених за крај године... У сваком случају, сигуран сам да ћу се поново сусрести са др Шешељем, лидером Српске радикалне странке. У време ускршњих празника одржава се Конгрес на који смо позвали и др Шешеља и његово уже руководство... И, ми их очекујемо... Драго ми је што сам био у ситуацији да објасним српском народу како француски народ у потпуности саосећа све недаће кроз које Срби пролазе... Надам се да су

До виђења у Стразбуру

Срби схватили да француски народ нема никакву улогу у званичним изјавама и поступцима француске владе... Надам се да су Срби схватили да Српска радикална странка у Француској има праве и искрене пријатеље, а самим тим цео српски народ. Уколико су то Срби схватили, онда ћу бити још задовољнији!

Затим су уследила разноврсна питања углавном упућена председнику Националног фронта Француске. Једног новинара је занимало зашто Национални фронт Француске и сам господин Ле Пен нису имали никакав сусрет са студентима?! На шта је господин Ле Пен одговорио.

Ле Пен: - Прво нисам имао времена. Са друге стране, нико од студената није ни покушао да уговори сусрет и састанак са мном. А, ја по неписаном правилу, идем само, тамо где ме позову.

Неколико питања односило се на боравак Националног фронта Француске на Палама. Провокације у смислу: да ли је господин Ле Пен у неком тренутку подржавао супротну страну, нису уродиле плодом. Била је то још једна прилика у којој је господин Ле Пен рекао да нико, никада из његове странке није био активан учесник у југословенском сукобу. Такође, осврнуо се и на чињеницу да је ово била пријатељска посета а не посета у којој се делегације једна другој правдају. Такође, нагласио је да је већ неколико пута до сада изнео став своје пар-

тије по питању Србије и Републике Српске и уопште сатанизације српског народа. Још једном је господин Ле Пен осудио медије за лажно и криво преношење информација, нагласивши да су медији свесно учествовали у сатанизацији српског народа...

Ле Пен: - Руководство Републике Српске сачињено је од одговорних људи, који су сасвим свесни свих тешкоћа у којима се налазе. Међутим, они су чврсти у својим одлукама. Њихови проблеми нису само географске и политичке природе, већ су знатно шири. Пре свега ту је и проблем економске и социјалне природе. Искрено се надам да ће европска предузећа наћи неке интересе за инвестирање капитала у том региону, и на тај начин помоћи Републици Српској...

Остала питања упућена господину Ле Пену углавном су се односила на даљу сарадњу Српске радикалне странке и Националног фронта Француске. Неке новинаре је занимало, како би господин Ле Пен посаветовао др Шешеља у даљем политичком животу...

Ле Пен: - Савете на међународном плану дајем изузетно обазриво и умерено. Са друге стране сматрам да др Шешељу и не треба неки значајан савет везан за политичке комуникације. Ето, једино што бих му ја саветовао је да се приликом јавних наступа мало више смеши, без обзира на тешку и драматичну ситуацију српског народа. Ипак, знам да је Ваша стварност

драматична и да не наводи људе на осмех.

Неко од новинара поставио је питање везано за Србе који тренутно живе и раде у Француској... Наиме, новинар се интересовао који став заузима Национални фронт Француске у односу на Србе који су на привременом раду у Француској?...

Ле Пен је одговорио да никакав став Националног фронта Француске није донет у погледу протеривања страних европских радника из Француске. Национални фронт Француске само покушава да упозори Европу на тренутно актуелне опасности. Ради се о опасности претплављивања имиграције из трећег света...

Одговарајући на постављено питање о могућем склапању савеза са Српском радикалном странком господин Ле Пен је истакао да ће и једна и друга странка све урадити да међусобна сарадња буде што успешнија. Иначе, како је саопштио новинарима, до потписивања савеза није ни могло да дође овом приликом, јер је уобичајено да се документ којим се означава савезништво даје прво на увид руководствима политичких партија, па га тек онда потписују...

Ле Пен: - На крају гост из Француске је закључио: "Надам се да ће наша сарадња са Српском радикалном странком омогућити да се у јавном мњењу створи истинитија представа о самим нашим странкама. Извесно је да где постоји воља постоји и пут"...

Одмах после конференције за штампу делегација Националног фронта Француске напустила је Београд. Магла се разишла и није било неизвесности око полетања авиона. Све је протекло у савршеном реду.

Општи утисак је да је посета француских националиста била успешна, да је значајна за обе партије и да је, с обзиром на актуелну ситуацију у Србији, солидно медијски пропраћена.

Национални фронт Француске је веома јака политичка снага, и из дана у дан има све већи број присталица. Жан Мари Ле Пен као политичка фигура у свету врло често смета оним снагама које подржавају мондијализам, па га у већини случајева цитирају на погрешан начин.

Иначе, Национални фронт Француске се залаже за протеривање три милиона имиграната из Француске, углавном муслимана који раде на црно. Треба још нагласити да је Национални фронт Француске раније освојио локалну власт у Марињану, Оранжу и Тулону а недавно и у Витројеу.

Јасмина Олујић

СУСРЕТ СА ЛИДЕРОМ ФРАНЦУСКИХ НАЦИОНАЛИСТА

СТОП МОНДИЈАЛИЗМУ

Последњег дана боравка делегације Националног фронта Француске у Београду, разговарали смо са Жан Мари Ле Пеном о проблемима који муче српски и француски народ, националне странке, али и о проблемима Европе и света.

- Претпостављамо да сте о лидеру Српске радикалне странке чули први пут, у току распада бивше Југославије?

"Мислим да сам први пут о др Војиславу Шешељу чуо у периоду трагичних дешавања у Југославији. Име сам прочитао у француској штампи. Сећам се да су га француски новинари описали као српског екстремисту. Чини ми се да су га неки Американци уписали на списак ратних злочинаца?! На основу онога што сам прочитао у страниј штампи, нисам могао да створим никакав утисак о њему али, трудио сам се да на прави начин схватим догађаје у Југославији. Наравно, колико је то могуће кроз праћење страних медија."

Када су у питању велике светске силе ништа није немогуће, а поготово манипулација информацијама. Моја слутња да је извршен покушај манипулисања и са Српском радикалном странком, а самим тим и др Шешељем, показала се тачном. Увидео сам да је лидер Српске радикалне странке патриота и да је на челу једног патриотског покрета. А тај патриотски покрет једног тренутка се нашао у изузетно драматичним околностима. Оно што је за нас из Националног фронта Француске било битно, јесте да смо на време схватили да се Српска радикална странка залаже за вредности и идеје које су приближне неким нашим ставовима и мишљењима. Тада смо дошли на идеју да успоставимо сарадњу са њима. Наш потпредседник за Међународна питања, господин Доминик Шабош и командант Жак Дор, су већ раније, у два наврата долазили у Србију. Чини ми се да је то било приликом неког великог митинга, који је одржан у Београду. Наравно, организатор је била Српска радикална странка. На основу њихових ути-

"Наши програми се подударају у многим питањима моралне, политичке, економске и социјалне природе"

сака приликом боравка у Београду, одлучили смо да нашу сарадњу још више пробудимо и развијемо. Основни циљ је био да изградимо нешто што ја називам интернационалним опредељењем."

- Програми Ваших странака су прилично слични, да ли је и то био један од разлога за продубљивање сарадње?

"Наши Програми се подударају у многим питањима моралне, политичке, економске и социјалне природе. Очигледно је да су захтеви Српске радикалне странке, по дефиницији српски национални захтеви, и да су окренути народу Србије, а наши француским интересима и француском народу."

- Данас се враћате у Француску, много тога сте видели и чули за време Вашег боравка у Србији. Да ли Вам је ситуација у којој се налази српски народ мало јаснија, и уопште има ли перспективе за српски народ?

"Свакако да ми је након боравка у Београду, Земуну и Србији много тога јасније. Али, ни једног момента не могу да кажем како сам схватио апсолутно све елементе критичне ситуације у којој се налазе Србија и Савезна Република Југославија. На крају, ситуација и јесте доста сложена, ипак уверен сам, а са тим уверењем сам и дошао у Србију, да је господин Шешељ човек изузетног габарита. Мислим и тврдим да је др Војислав Шешељ изузетно одговоран, образован и способан полити-

чар. Такође, он изванредно води своју странку, па сходно томе сматрам да има основа његовим тежњама ка највишим функцијама у Србији."

- Шта мислите зашто је дошло до толике сатанизације Србије и српског народа?

"Чини ми се да је то везано за један субјективан разлог, који је опет са друге стране повезан, са светском дипломатијом Сједињених Америчких Држава. Уопште, њиховом политиком. Наравно, овде се ради само о неким мојим претпоставкама, па зато ништа не могу са сигурношћу да тврдим. Претпостављам да Сједињене Америчке Државе због заштите израелских интереса, арапским и муслиманским народима са Блиског истока намећу доста понижавајуће услове. Зато су Сједињене Америчке Државе на неки начин одлучиле да направе неку врсту компензације, тако што ће пружити подршку пројекта исламизације који спроводи Изетбеговић. Са друге стране, на тај начин се слаби Европа. А, то може да буде добар разлог за мешање у неке унутрашње политичке ствари. Извесно је да би то одговарало одређеном броју људи из америчке дипломатије."

- По Вашем мишљењу, корене ширења исламизације у Европи требало би тражити у неким другим прекоокеанским интересима?

"Снажење и ширење ислама непосредно је везано и за појаву имиграције становништва муслиманског порекла. Наиме, знамо да је ислам освајачки расположен. У ствари, они виде могућност мултиплицирања својих снага преко демографских притисака.

А то је чињеница која ће на крају да услови опстанак Европе. Ту се пре свега ради о великој разлици која постоји између стопе наталитета трећег света и нас самих. На то указују и неки статистички подаци. На пример, ако ми у Европи у просеку по жени, имамо једно и по дете, онда земље трећег света, по жени имају пет, односно шесторо деце. Извесно је да се те разлике веома брзо уочавају и манифестују. У земљама трећег света економска и социјална ситуација је врло проблематична, па их то наводи на емиграцију. Они емигрирају углавном ка земљама које су економски развијеније. Уместо да се наше границе под притиском новог поретка заштите - ми смо их укинули?! Сада су на удару економски стабилне и јаке земље, значи оне које су најимућније. Разлог је врло једноставан: за онога ко нема ништа, све је привлачно! Дакле, доведени смо у ситуацију, која нам прети да ће нас преплавити народи

земаља трећег света. Наиме, нас има мање од милијарду људи, а у земљама трећег света већ сада има пет милијарди људи. Две земље, саме за себе већ су прекорачиле цифру од милијарду људи. Реч је о Кини и Индији. Када говоримо о свему овоме, никако не смемо да заборавимо ни следећи податак. Те милијарде људи о којима причамо састављене су од млађег света. Самим тим, млађе становништво је спремније и способније на борбу или на повећање природног прираштаја од нас самих."

- Ваша странка се бори за очување националне мисли. Ви у ствари само желите да сачувате Француску за Французе, али неким се такви Ваши ставови не допадају, па Вас углавном цитирају у негативном смеру. Зашто?

"Рекао бих да је то само свакодневна банална појава. Држаоци новог светског поретка покренули су велику офанзиву да све националне снаге на свету прогласе за своје највеће непријатеље. Другим речима, све патриотске снаге које покрећу националну идеју, држаоцима света представљају главне непријатеље. Пројекат нових држаоца света има циљ да се успостави једна светска влада, а самим тим да се нација као таква уништи! Наиме, они желе да се избришу природни оквири, као што је професионална организација, или још боље и исправније речено, породица. На тај начин би се умањила способност одупирања њиховим налозима. Дакле, сви они који се залажу за одбрану националне мисли, широм света, третирају се на исти начин: као екстремисти.

То би био карикатурални приказ свих националиста. Веома често нас приказују још и као расисте, фашисте и ко зна како све?! Ту се ради о методама психолошког рата, па се зато прибегававањима и клеветам. На жалост, такав начин поступања према појединим националним партијама је апсолутно супротан принципима демократије. И, све ово што сам до сада рекао, указује на тоталитарни карактер новог светског поретка. Око Националног фронта Француске направљени су међународни скандали. Знате, ако се из контекста извуче само једна реченица, онда све што је речено може да добије другачији значај. Понекад је осакаћивање или избацивање само једне реченице довољно да се направи велика игра речима, које тако пренесене могу да добију сасвим други значај, од онога што је човек стварно рекао и мислио.

Све су то поступци којима се обично користи штампа, и уопште сва средства јавног информисања, а све по налогу неке небулозне орга-

низације. Са друге стране, сви национални покрети, поготову када су млади, немају информативних могућности да на то узврате истом мером. Та техника је позната под називом сатанизација. Сатанизовање се релативно успешно користи са циљем заваривања народа!

Међутим, упркос примени таквих метода које сасвим извесно, јесу за осуду, ми ипак успевамо да напредујемо у јавном мњењу. Пре свега напредујемо зато што народ из дана у дан све више осећа лоше последице политике коју ми критикујемо. Такође бих нагласио и следећу ствар, а то је да у појединим ситуацијама, мере којима се служе они који нас нападају производе супротно дејство. Наиме, у појединим случајевима ти напади доприносе јачању наше популарности. У свету постоји једна изрека која каже "Непријатељи мојих непријатеља су моји пријатељи."

- Који су највећи проблеми са којима се овог тренутка сусреће француски народ?

"Основни проблем свих Француза, али и проблем читаве Европе је морална декаденција. Ту, пре свега, мислим на демографске, а самим тим и политичке декаденције. Европа овог тренутка пати од неке врсте менталне СИДЕ. А, то је болест која уништава сопствене одбрамбене системе. СИДА иначе руши одбрамбене системе и виталне функције организма, е то је случај и са Европом! Највећи конкретан проблем је демографски дефицит, што представља заједнички проблем свих западних земаља. Демографски дефицит се одражава кроз недовољан наталитет, а самим тим и кроз старење становништва.

Други проблем је имиграција. Већ неких тридесет година уназад, француске власти су дозволиле да у Француску уђе више од десет милиона имиграната који су на жалост, већином из трећег света. То је заиста апсурдна политика, и показује се злочиначком. Апсурдна је била из врло простог и једноставног разлога: ми смо још пре тридесет година имали преко милион незапослених људи. Данас имамо више од шест милиона незапослених становника. Дозвољити да дођу толики странци у земљу у којој се не нуди посао, значи осудити своју нацију и одузети јој право на рад у властитој земљи.

Овом приликом желео бих да напоменем како не осуђујем те имигранте којима су власти дозволиле да уђу у Француску и ни једног тренутка проблем незапослености не желим да пребацим на њих. Једини прави кривци за такву ситуацију су француски политичари. Без обзира

да ли су били лево или десно политички оријентисани. Наизменично су се смењивали на власти, али у погледу имиграције, сви су водили исту политику.

Данашњи услови живота су другачији него пре тридесет година. Пре свега, код народа је повећана несигурност, присутна су и фискална оптерећења, која су створена као последица политике о којој сам причао. Међутим, долази до еволуирања у начину размишљања политичара, а и људи... Тако је на пример немачки канцелар Кол, с обзиром на повећање незапослености, приступио принципу за који се Национални фронт Француске залаже већ више деценија. А то је да предност приликом запошљавања мора имати сопствени народ.

Ми се, такође, залажемо да странци који долазе у нашу земљу, било на илегалан или легалан начин, морају да буду свесни да не могу да рачунају на социјалну и породичну помоћ. Та породична и социјална помоћ приоритетно мора да буде намењена припадницима наше нације, пре свега зато што та средства они и уплаћују. Чини ми се да је дошло време када нације морају да носе одговорност за сопствени развој у географском и историјском оквиру који им припада. Наравно, то не треба да искључује политику сарадње и помоћ, било да је билатерална или мултилатерална...

Још један елемент француске декадеције везан је за нормалну и политичку корупцију која непрекидно расте. На тај начин се потхрањује феномен несигурности и криминалитета, а све то руши моралне основе друштва."

- По Вашем мишљењу, на основу овога што сте до сада рекли, Европа је у кризи а имиграција из трећег света расте. Како ствари стоје, чини се да би још неке земље у Европи могле, да прођу као бивша Југославија?

"Подели, па владај - је принцип стар колико и свет."

Ништа не сме да наруши традиционално пријатељство између Србије и Француске

- Српска радикална странка организовала је велики митинг српско-француског пријатељства у "Пинкију" и на том митингу сте и Ви говорили. Какви су Ваши утисци везани за тај значајни догађај?

"Од самог почетка свих дешавања везаних за распад бивше Југославије, осудио сам држање француске владе у том конфликту. Моја осуда се нарочито односила на системат-

ско супротстављање Србима, које је ишло чак и до учествовања у војним операцијама, које смо ми осудили! Јер традиција француско-српског пријатељства је старијег датума, тако да нисмо могли да се не осећамо ожалашћено. Увидевши да се води политика подржавања и сврставања уз политике других страних земаља, морао сам да кажем Србима да одлуке француске владе никако не могу да буду сматране и схваћене као одлуке самог француског народа. Такође, морам да нагласим да је то само један инцидент у току наших односа. Драго ми је било што су сви присутни Срби на митингу делили моје мишљење. Надам се да смо избегли оно најгоре што је могло да се деси између Француске и Србије. Морам још да нагласим да сам био веома гадан приликом посете Споменнику захвалности Француској, коју су организовали наши домаћини. Исто сам се осећао и приликом посете гробља француских војника из Првог светског рата. Ми припадамо једној духовној породици која сматра да прошлост - потхрањује будућност. А да жртве које су пале током прошлости, никада не могу да нестану из наших живота. Наиме, оне нас подсећају одакле смо, и преко којих жртава смо дошли до тога да смо данас живи, да постојимо и да смо слободни.

- Изгледа да је састанак који је организовала Српска радикална странка са највишим руководством Републике Српске, изазвао доста интересовања у иностранству и домаћој штампи?

"На путу до Пала, извели смо прави аутомобилски родео. Јер је наш одлазак и сусрет са делегацијом руководства Српске Републике, као и повратак у Београд био предвиђен у току једног дана. Обишли смо Пале, и то је био један симболичан гест пријатељства са српским народом у Републици Српској. Мислим да је то гест који ће допринети даљем побољшању и стабилности нових институција, и да ће допринети миру и сигурности. Такође се надам да ће ми бити ускоро поново пружена прилика да будем гост на Палама. Искрено се надам да ћу тада моћи да констатујем да се ситуација поправља, упркос економским тешкоћама. Очекујем да ће то побољшање у великој мери осетити и становништво Републике Српске, за које знам да је током последњих година много пропатило."

- Решавање проблема Републике Српске видите само у оквиру помоћи Српске радикалне странке и њихових пријатеља у свету, или и на неки други начин?

"Чини ми се да би свако јачање утицаја патриота у српској политици по самој природи, могло да помогне становништву целе Србије, а самим тим и становништву Републике Српске. У сваком случају, становништво би било увереније у могућност напретка."

- Мислите ли и Ви, као др Шешељ, да је искреност Ваше право оружје?

"Ако ми дозволите да кажем, врло се често служим радикалским оружјем: а то је истина. Тако да ни многобројне провокације које сам доживео током свих ових година од када се бавим политиком, нису могле да утичу на моје принципе. А један од тих принципа је истина. Неизмерно ми је драго да се др Шешељ и ја слажемо и око таквих ствари. Међутим, извесно је да борац себи не треба да поставља превише питања око могућности и евентуалности победе. Наравно, борац жели ту победу, али сноси и ризике да види да та победа није сваки пут на очекиваном месту. У нашој борби постоје снаге везане за више вредности. Ми се за њих залажемо, што са друге стране оправдава нашу наду, наша очекивања и то упркос диспропорцији снага..."

- Да ли сте задовољни оним што су Вам уприличили домаћини, Српска радикална странка, и хоће ли Ваша сарадња после овог сусрета бити интензивнија?

"Моји утисци везани за боравак у Србији, Земуну и Београду су врло позитивни. Мислим да сви они који су били у прилици да упознају др Шешеља, или који ће тек бити у тој прилици, врло брзо схвате да је он човек од акције. Шешељ је у правом смислу речи интелектуалац. Он је прави антикомуниста, који је због тога неколико пута био осуђиван и затваран. Његова воља и жеља да се на одговорне функције власти дође искључиво путем избора, указује на чињеницу да тежи позитивном начину решања кризе у Србији. Извесно је да је политичар широких размера, прави патриота... И, оно што је најважније када говоримо о Шешељу, он зна шта хоће! Што се тиче наше будуће сарадње, она ће свакако бити интензивна и сврсисходна за обе партије. За наше народе, Србе и Французе... Национални фронт Француске очекује да ће Српска радикална странка, односно њена делегација доћи на наш Конгрес који ће се одржати у време Ускршњих празника у суботу, недељу и понедељак."

Јасмина Олујић

УШТЕДА ОПШТИНСКИХ ПАРА

Највиши функционери СО Земун и директори неких општинских јавних предузећа, за свој рад, не примају плате

Србија крајем деведесетих је држава у којој се мукотрпно ствара демократска свест, тешко изграђују и још теже одржавају демократске институције, што је последица чињенице да преко педесет година није било демократске промене власти путем слободних избора. У таквом амбијенту владајући режим лако протура тезу да је борба за власт увек борба за остваривање личних интереса челника политичких партија, а из тога се изводи закључак да је народу свеједно ко влада па је најбоље да се власт и не мења. Корумпирани и криминализовани режим Слободана Милошевића одавно више и не покушава да демантује одговорност највиших државних функционера за ситематску пљачку народа и државе, не скрива раскош у коме они живе и бахатост којом троше отет новац.

Преварени гласачи

У таквој ситуацији најчешћи заговорници изреке да је политика "прљав посао" којим се баве морално прљави људи, постали су дојучерашњи Милошевићев гласачи, када су схватили да и поред тога што су држали његову слику на фрижидеру, фрижидер постаје све празнији, реално све ниже пензије и плате све више касне, инфлација расте и поред "стабилног" динара, а да породица Милошевић више није задовољна луксузним аутомобилима већ купује и јахте. Да им буде лакше и да нису само "њихови бивши" такви, откривају резултати четворогодишње владавине Српског покрета обнове, Демократске странке и Демократске странке Србије у београдским општинама Стари град, Савски венац, Звездара, владавине крцате аферама и међусобним оптуживањима ко је више украо.

Светла тачка

И можда би се могло закључити да је политика у Србији прљав посао и да се политиком у Србији људи баве само због личних материјалних

интереса да није Српске радикалне странке. Иако оптуживани за све и свашта и од режима и од других опозиционих странака, српске радикале нико никад није могао да оптужи за криминал, корупцију, богаћење кроз злоупотребу политичке моћи, која произилази из броја освојених гласова. Колика је то моћ најбоље говори 800 хиљада освојених гласова на новембарским изборима.

Функционери волонтери

А како у пракси изгледа деловање радикалских функционера на власти може се проверити у општини Земун где Српска радикална странка има апсолутну већину одборничких места и где сама спроводи власт. Функционери имају "привилегију" да свакодневно раде жестоком темпом не би ли Земун постао први српски град у коме се данас живи бар мало боље него јуче. За то ангажовање председник општине Др Војислав Шешељ не добија плату,

као ни председник Извршног одбора Мирослав Васиљевић, два потпредседника општине, Владимир Башкот и Саво Ђулум, па чак ни директори општинских јавних предузећа Томислав Николић и Александар Вучић. Ради се о савезним и републичким посланицима који примају посланичке плате у скупштини, или о људима који су успешни приватни предузетници. Иако имају право на примања по основу обављања функције у општини, одрекли су их се како би што више новца било на располагању за активности усмерене ка бољем функционисању општине. Чињеница да се ради о суми која са порезима и доприносима износи око 500.000 динара на годишњем нивоу, говори да ово није демагошки потез срачунат на скупљање политичких поена већа значајна уштеда општинских пара које се могу утрошити на решавање неког од многобројних комуналних проблема.

Зато се и овом приликом може констатовати да постоје само поштени и непоштени људи, исто важи и за политичке странке, а на гласачима је да их препознају.

Радивоје Дугић

Нови ветрови – ефикасан и поштен рад у земунској општини

БЕЗАКОЊЕМ ПРОТИВ БЕЗАКОЊА

Градска изборна комисија је прекршила законе и узурпирала права која јој не припадају

Решење Градске изборне комисије од 14. 01. 1997. године, којим се поништавају пресуде Првог општинског суда од 23. 11. 1996. године најкраће би се могло окарактерисати као покушај да се бруталним кршењем закона, оно што је урађено такође бруталним кршењем закона када је погажена воља бирача од 17. новембра 1996. године.

Нема сумње да је воља бирача у свакој држави са вишепартијским системом, која жели да буде демократска, једини извор легитимитета власти и да се њеном несметаном изражавању мора подредити све, а њено поштовање мора бити врховни принцип, свих политичких субјеката и државних органа.

Међутим у Србији се на последњим изборима за органе локалне самоуправе десило да је воља бирача кршењем правних прописа и принципа погажена. А онда, два месеца после тога десио се један парадокс, или боље речено правна бесмислица.

Градска изборна комисија је поменути решењем тобоже поништила пресуде суда и вратила стање избора за Скупштину Београда на 17. новембар 1996. године. Проблем у овој ствари није у томе што се комисија "показала" због ранијег греха, већ што је најбруталније и најбезобзирније прекршила законе и дала себи много више права него што јој припада.

Поред тога што је у тумачењу правних прописа показала праву "виртуозност", Градска изборна комисија је исказала и невиђено лицемерство.

Када је суд донео оспоравајуће пресуде, Градска изборна комисија је до краја доследно спроводила налог суда. Заказала је нове изборе, утврдила нове резултате, прогласила крај изборне процедуре и поделила уверења новоизабраним одборницима. Тиме је ставила тачку на изборе, а онда се, месец ипо дана касније, "сетила" да је то све ипак било противзаконито и решила да од свега опере руке.

Питање на које Градска изборна комисија никако не може да да одговор је шта је чекала толико дуго. Да ли је у том периоду истекао рок употребе судских пресуда или је, можда, неки телефонски позив кривац за "стручно лутање" комисије, или је њеним правницима требало више од месеца дана да прочитају уџбеник "Управно право - општи део", аутора др Ратка Марковића, па да закључе да комисија има више овлашћења него што јој даје закон којим је и сама установљена.

Решење које је Градска изборна комисија донела 14. јануара, а нарочито његово образложење, остаће упамћено као пример узурпације права. Решење је препуно фантастичних правних конструкција, погрешног или искривљеног тумачења позитивних

прописа, измишљених теоријских претпоставки.

Ово нас наводи на закључак да је правни стручњак (а претпоставља се да судије то јесу) свесно пристао да уништи свој стручни кредибилитет због "вишег интереса". О каквом и чијем интересу је реч није нам познато али ћемо то врло брзо сазнати.

Имајући у виду да су чланови Градске изборне комисије, именовани од Скупштине града, и да су сви правници и судије, тешко је поверовати да су овакве правничке грешке последица незнања. Пре би се рекло да су ове одлуке, и она о поништавању другог круга избора, и ова о поништавању судских пресуда, потпуно политичке природе, уз апсолутно и свесно заобилажење правних чињеница. Због тога неко мора и кривично да одговара. Не сме се дозволити да некажњено прође фалсификовање изборне воље. Али се такође не сме дозволити да евентуални кривац исправи последице незаконите одлуке новом незаконитом одлуком и тиме легализује безаконје. Уколико је овај потез Градске изборне комисије требао да реши политичку кризу, онда је веома лош и могло би се рећи неискрен. Зато што ништава решења какво је ово у сваком тренутку могу бити поништена као и правне последице које производи. Ако је намера заиста била да се страсти стишају, а коначно призна изражена воља бирача онда за то постоје и друга правна средства која су у складу са законом.

Стево Драгишић

РЕШЕЊЕ ГРАДСКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ

Градска изборна комисија за избор одборника у Скупштину града Београда, на седници одржаној дана 14.01.1997. године донела је следеће решење да се управни акти означени као пресуде Првог општинског суда у Београду: оглашавају у целости ништавним. Поништавају се и правне последице које су такви управни акти произвели и то:

Решење Градске изборне комисије број: 13-3/1293-96 од 24.11.1996. године, којим је одлучено о понављању избора 27.11.1997. године.

И сва издата уверења о избору одборника у Скупштину града Београда, као и сви остали донети акти и извршене радње које се односе на спровођење избора на поновним изборима од 27.11.1996. године и 3.12.1996. године.

Решење је образложено следећим разлозима:

Градска изборна комисија на седници одржаној дана 14.01.1997. године, поводом предлога Горана Илића, члана ове Комисије, по службеној дужности, донела је решење као у изреци, из следећих разлога:

Приликом доношења напред наведених пресуда, Суд је одлучивао у спору пуне јурисдикције и решио конкретне управне ствари и у свему заменио управне акте донете од стране Градске изборне комисије у вези избора одржаних дана 17.11.1996. године, којима су обухваћена бирачка места у Изборним јединицама наведена у тим пресудама. Како је Суд у спору пуне јурисдикције решио конкретне управне ствари уместо Градске изборне комисије, то су ове одлуке по својој правној природи управни акти - решења, без обзира на њихово формално - правно означавање као пресуда, у смислу одредаба члана 6. став 2. у вези одреде члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

Ово правно становиште Градска изборна комисија је засновала на практичној интерпретацији ових одредаба Закона о управним споровима. Став правне науке по овом питању идентичан је са изложеним правним схватањем Градске изборне комисије. Тако је у изјави: "Управно правно - општи део" од Др Ратка Марковића, редовног професора Правног факултета у Београду (Издавач "Службени гласник" са п.о. Београд, 1995.), на јасан и недвосми-

слен начин наведено: "Када Суд у спору пуне јурисдикције пресудом поништи оспорени управни акт, он том пресудом решава и управну ствар, а његова пресуда у свему замењује поништени управни акт. У таквом случају орган чији је акт поништен не може нити за то има потребе да доноси нов управни акт ради извршења пресуде. Оваквом пресудом се ствара за тужиоца у управној ствари која је предмет спора непосредно нова правна ситуација, па отуда она има претежно карактер управног акта." (Страна 397).

Полазећи од изнетог правног схватања Градска изборна комисија је на основу овлашћења садржаних у одредбама чл. 267., 268. и 269. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 47/86 - пречишћени текст и "Службени лист СРЈ", бр. 24/94), који се у конкретном случају примењује сходно члану 290. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 55/96) и поштујући законску дужност да се стара о законитости спровођења избора одборника (члан 38. став 1. тачка 1. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи "Службени гласник РС", бр. 47/91, 79/92, 82/92 и 47/94), нашла је да наведени управни акти - решења садрже неправилности које су разлози њихове ништавности, и које се састоје у следећем:

Наиме, Суд је у конкретним случајевима одлучивао у спору пуне јурисдикције тако што је својим пресудама жалбе усвојио, поништио решења Градске изборне комисије и поништио гласање за избор одборника Скупштине града Београда од 17.11.1996. године, на односним бирачким местима, с тим да се гласање на овим бирачким местима понови дана 27.11.1996. године са новим бирачким одборима. Међутим, Суд, у току поступка, није уопште узео у обзир чињенично стање утврђено од стране бирачких одбора и Градске изборне комисије (изборне акте - записнике, бирачке спискове, контролне и гласачке листиће) нити је сам ушао у утврђивање чињеничног стања. Полазећи од правне природе ове управне ствари која се састоји у формално-правном утврђивању изборне воље бирача за избор одборника за Скупштину града Београда, Градска изборна комисија налази да све то није дозвољавало Суду да у

конкретним случајевима одлучује у спору пуне јурисдикције, а што је Суд учинио, супротно одредби члана 41. став 3. Закона о управним споровима, што је за последицу имало незаконито поништавање изборне воље бирача изражене на изборима одржаним 17.11.1996. године и заказивање нових избора.

Правна природа избора и изборних радњи је таква да Првом општинском суду у Београду, као уосталом ни било ком другом правосудном органу, не дозвољава одлучивање у спору пуне јурисдикције, јер је у искључивој ингеренцији (надлежности) Градске изборне комисије, у складу са Законом о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи да доноси акте и предузима радње које се односе на спровођење избора за одборнике Скупштине града Београда. Посебно, Први општински суд није могао да одреди ни поновне изборе (како каже у пресудама "поновно гласање") за 27. новембар 1996. године јер је и то право искључиво у надлежности Градске изборне комисије (члан 39.-х цитираног Закона).

Дакле, ваља поновити, да супротно наведеној изричитој, императивној норми и овлашћењу надлежне изборне комисије да распише поновне изборе, те изборе распише Први општински суд у Београду. По тој логици, Први општински суд који је евидентно поступао у спору пуне јурисдикције, супротно одредби члана 41. став 3. закона о управним споровима, премда није испоштовао обавезе које произилазе из Закона о управним споровима (примера ради да позове на расправу заинтересована лица, да утврђује чињенице и сл. на законит начин - члан 38. Закона о управним споровима), био је дужан да одреди нове бирачке одборе, да даје упутства бирачким одборима, да изда наредбу за штампање гласачких листића, бирачких спискова, да врши поделу бирачког материјала бирачким одборима и да коначно, утврди резултате гласања на свим местима где је поништио изборе. Од свега овога, Први општински суд је поред незаконитог поништаја решења Градске изборне комисије, једино, одредио датум поновних избора!

Према томе, Суд је у конкретним случајевима, могао одлучивати само у спору ограничене јурисдикције, тј. да поништи решења Градске изборне

комисије у Београду и да врати Комисији на поновну одлуку, наведећи детаљно разлоге и уочене неправилности (чл. 61. Закона о управним споровима).

Приликом доношења овог решења, Градска изборна комисија је имала у виду и одредбу чл. 4. Закона о управним споровима, по којој су пресуде у правним споровима обавезне.

Међутим, обавезност се ни уком случају не може тумачити тако да се и евидентно незаконите одлуке, какве су одлуке Првог општинског суда у Београду, спроводе. Овим решењем уклања се незаконитост из правног поретка.

Због наведених незаконитости управних аката Суда, Градска изборна комисија их је огласила ништакним,

што у смислу одредбе члана 269. став 1. Закона о општем управном поступку има за последицу не само онемогућавање њихових правних дејстава у будућности, него и анулирање (поништавање) свих правних и фактичких последица које су такви управни акти произвели од момента њихових доношења.

ТУЖБА ПРВОМ ОПШТИНСКОМ СУДУ

Дана 16. јануара 1997. године Српска радикална странка је примила решење Градске изборне комисије којим се пресуде Првог општинског суда у Београду: **ОГЛАШАВАЈУ У ЦЕЛОСТИ НИШТАВНИМ И ПОНИШТАВАЈУ** правне последице које су такви управни акти произвели и то:

Решење Градске изборне комисије којим је одлучено о понављању избора 27.11.1996. године и сва изда-та уверења о избору одборника у Скупштину града Београда, као и сви остали донети акти и извршене радње које се односе на спровођење избора на поновним изборима од 27.11.1996. године и 3.12.1996. Српска радикална странка сматра да ово решење није правно ваљано из више разлога и тражи да суд својим актом спречи наступање последица које би могле уследити.

Тужба је образложена следећим разлозима:

Пре свега у образложењу побива-ног решења стоји да је Градска изборна комисија на предлог једног од чланова изборне комисије ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ донела реше-

ње као у изреци. Овај део образложења не може се прихватити зато што се права и обавезе изборне комисије у целости утврђују Законом о Територијалној локалној самоуправи чијим се Чланом 40 а одређује да изборна комисија одлучује о приговору на решење које је донела, а да странка незадовољна решењем по приговору има право жалбе надлежном суду. Уколико суд усвоји жалбу он својом пресудом поништава побивање решења и **НАЈАЖЕ** Изборној комисији да донесе ново решење. У том смислу права и обавезе изборне комисије сасвим су јасна тако да је потпуно искључена могућност разматрања судске пресуде од стране изборне комисије, а нарочито не "по службеној дужности", а посебно је немогуће огласити ништакним пресуду суда који може наложити изборној комисији да донесе ново решење или претходно решење допуни или измени.

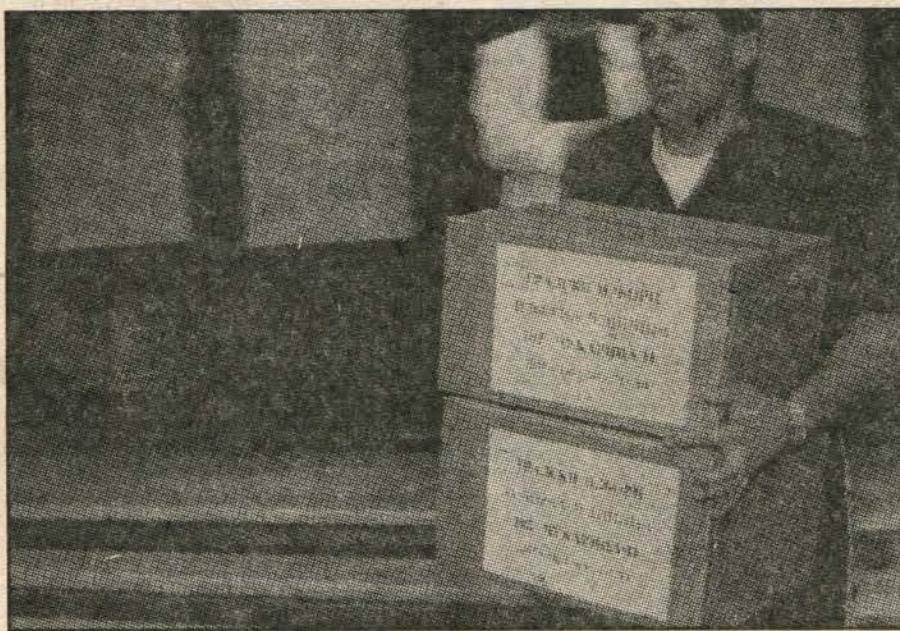
Посебно питање које се у вези са овим намеће је зашто Градска изборна комисија није одмах по пријему поменутих пресуда суда разматрала те пре-

суде "по службеној дужности", ако већ на то има право како се тврди у образложењу решења, већ је поступајући по пресудама суда донела решење број 13-3/1293-96 од 24.11.1996. којим је одлучено о понављању избора на дан 27.11.1996., а такође је по резултатима избора одржаних 27.11.1996. и 3.12.1996. издала уверења о избору одборника у Скупштину града Београда и доносила друга акта.

Издавањем уверења о избору одборника Градска изборна комисија је окончала читав поступак избора одборника и тиме ставила тачку на изборну процедуру. Међути, после више од месец дана Градска изборна комисија се сетила: "да по службеној дужности" претресе судске пресуде и поништи их. У сваком случају ако неко треба да по службеној дужности разматра изборну процедуру месец ипо дана по њеном окончању то сигурно није Градска изборна комисија.

У даљем тексту образложења Градска изборна комисија је, најблаже речено чудним тумачењем Закона и правне науке, судске пресуде преименовала у управна решења желећи да на тај начин читав поступак утврђивања изборних резултата подведе под одредбе Закона о општем управном поступку. Међутим, ако би се чак и за тренутак зајмурило пред неумољивошћу правних чињеница и неким "натегнутим" правним тумачењем све ово препустило Закону о општем управном поступку, опет се не би могло прихватити да изборна комисија има право поништења судске пресуде, односно решења како их Градска изборна комисија назива.

Не може се прихватити зато што се у овом случају Градска изборна комисија налази у положају првостепеног органа у управном поступку а суд се налази у положају другостепеног органа у управном поступку који одлучује по жалби на решење првостепеног органа. О односу између првостепеног и другостепеног органа у овом случају најпрецизније говори члан

Изношење гласачких кутија – дуг пут до коначних резултата

333, тачка 1 закона о општем управном поступку (Службени лист СРЈ 55/96) у коме се каже да у овом законом предвиђеним случајевима, другостепени орган може поништити првостепено решење и сам решити управну ствар. А даље се нигде не помиње овлашћење првостепеног органа да разматра другостепено решење а још мање да га поништи. Дакле и овај део образложења решења не може бити прихваћен.

Следећи "аргумент" којим Градска изборна комисија покушава да оправда своје решење је дужност изборне комисије да се стара о законитости спровођења избора одборника (Члан 38 став 1 тачка 1 закона о територијалној организацији и локалној самоуправи).

На први поглед ово изгледа као јак аргумент али је његова слабост у томе што се ова дужност односи на старање о законитости спровођења избора пре одржавања избора, за време одржавања избора као и приликом утврђивања изборних резултата, а никако се не односи на "заштиту од судских пресуда". Овај аргумент добија на својој бесмислености тим пре што је Градска изборна комисија као државни орган формирана да се стара о законитости у једној специјално одређеној ствари, док је обавеза судова о заштити законитости општа и проистиче из Устава, па је онда незамисливо да неко до судова штити закон. (Наравно претпоставља се да се судови држе закон и Устава).

У даљем образлагању решења Градска изборна комисија "замера" суду што у току поступка није узимао у обзир записнике, бирачке спискове, контролне и гласачке листиће. Овај пут Градска изборна комисија је заборавила чињеницу да само изборне комисије имају обавезу да увидом у на-

ведени изборни материјал утврде чињенично стање односно вољу бирача. Док судови приликом одлучивања по жалбама врше увид у изборни материјал само ако је то неопходно. Градска изборна комисија се даље "жали" и на последицу коју је изазвала недозвољена радња суда, а то је поништавање изборне воље бирача изражене на изборима одржаним 17.11.1996. године и заказивање нових. Међутим нигде се не помиње да је управо решење број 13-3/1293-96 која је сама донела пресудно утицало на поништавање изборне воље бирача изражене 17.11.1996. године, а да је издавањем решења о избору одборника које је такође комисија извршила дефинитивно потврдила да се сложила поништавањем изборне воље бирача. И на крају се опет поставља питање зашто је Градска изборна комисија ћутала више од месец дана?

И најзад као врхунац појављује се следећа теза. Градска изборна комисија подсећа на Члан 4 закона о управним споровима по којем су пресуде у управном спору обавезне, али одмах непоштовање тог начела правда тиме што тврди што се оно не односи на свидентно незаконите одлуке. Када бисмо ову тврдњу усвојили као правни принцип, онда би дошли у ситуацију да свако може слободно да процењује да ли је нека одлука законита или није законита и да ли је треба спроводити или не треба. Па би затим свако по свом нахођењу проглашавао ништавним одлуке виших органа баш као што је случај са овим решењем Градске изборне комисије. У овој тврдњи Градска изборна комисија побркала је надлежност. Или тачније, себи је дала више права него што јој припада. То је процењивање законитости судске одлуке и одбијање њеног спровођења. Знајући за то Градска

изборна комисија се не позива ни на један члан било ког закона већ се опет служи већ поменутим чудним тумачењем правних прописа.

Поред свих мањкавости побијано решење има још једну веома битну мањкавост која може битно утицати на коначан исход утврђивања воље бирача. У овом решењу се ни на који начин не помиње судбина одборничких мандата који су остали спорни до доношења пресуда Првог општинског суда од 23.11.1996. године.

Српска радикална странка је до тог дана имала признатих 15 одборничких мандата од стране Градске изборне комисије док су два одборничка мандата морала бити потврђена у поновљеном другом кругу избора и то у изборној јединици 67 Нови Београд XIV бирачко место 120; Изборна јединица 81 Палилула IX бирачка места 78 и 79. Обзиром да се поновљени други круг избора одржао на тим бирачким местима сматрамо да је Градска изборна комисија морала да утврди коначне резултате у тим изборним јединицама, према утврђеним резултатима гласања са поновљеног другог круга избора и да тиме ово решење догупи. Према тако утврђеним резултатима Градска изборна комисија је била дужна да прогласи победу кандидата Српске радикалне странке у Изборној јединици 67 Нови Београд XIV који је после другог круга избора према увиду у записнике са бирачких места имао 3727 гласова а његов противкандидат 2551 глас. Док је кандидат Српске радикалне странке у Изборној јединици 81 Палилула IX поражен после поновљеног другог круга избора. У том смислу тражимо допуну побијаног решења Градске изборне комисије.

ЗАХТЕВ ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Посланичка група Српске радикалне странке захтева да се хитно сазове седница Одбора за правосудје и управу, на којој ће се покренути иницијатива за покретање поступка за разрешење председника Првог општинског суда у Београду Драгољуба Јанковића и судија Првог општинског суда у Београду који су решавали по жалбама странака на решења Градске изборне комисије Београд од 18. - 23. новембра 1996. године.

Посланичка група Српске радикалне странке сматра да се испунио

услов за разрешење судије из члана 46., став 1. тачка 3 по коме ће се судија разрешити судијске дужности против своје воље, ако се утврди да нестручно и несавесно обавља судијску функцију.

Као што Вам је познато у Србији је, после судског поништавања резултата другог круга избора за локалну самоуправу, избила политичка криза која још увек траје, чији крај се још увек не назире а већ сада је изазвала трајне негативне последице у нашем друштву.

Све је почело 23. новембра 1996. године када је Први општински суд у Београду са четрдесет и пет пресуда поништио резултате избора од 17. новембра 1996. године и заказао нове изборе. Суд је тада одлучио да су морали бити уважени приговори Социјалистичке партије Србије којима је углавном тражено да се избори пониште због истицања страначких симбола на бирачком месту. Имајући у виду да је овај изборни прекршај веома тешко доказати, нарочито ако у записнику о раду бирачког одбора није било примедби те врсте јасно је да је суд радио нестручно или незаконито, испуњавајући нечије налоге, када је одлучио да без изузетка прихвати све жалбе. Иначе, судови овакве жалбе углавном одбијају, баш због тога што их је веома тешко доказати, а зато што та врста изборног прекршаја тешко може утицати на бираче толико да изборни резултати не покажу њи-

хову вољу. Доказ ове судске праксе су све одбијене жалбе Српске радикалне странке које су имале исти захтев као и жалбе Социјалистичке партије Србије.

Како ни до данас није познато којим је доказима располагао Први општински суд у Београду када је доносио пресуде, а знајући за ранију праксу суда по оваквим жалбама, несумњиво се може закључити да се овде ради о несавесном па и нестручном обављању судијске функције.

Други доказ нестручности и несавесности у обављању судијске функције је одлука коју је Први општински суд донео поводом тужбе Српске ра-

дикалне странке и Социјалистичке партије Србије против решења Градске изборне комисије од 14. јануара 1997. године.

Овога пута председник суда је у свом контрадикторном образложењу све представио као покретање управног спора, иако се овде ради о предлогу за оглашавање ништавим решења Градске изборне комисије, што је веома битна разлика. Тиме је агонија само продужена, а суд је још једном потврдио да је преузео политичку улогу.

Због свега изнетог сматрамо да је неопходно што пре Врховном суду Србије доставити иницијативу за покретање поступка за разрешење помену-

тих судија. На овај начин би Народна скупштина, преко свог надлежног тела, користећи своја законска овлашћења, решавање политичких криза вратила са улица под своје окриље. Такође би на овај начин коначно почела да се утврђује одговорност за несавесност и нестручност у обављању државних послова, а нарочито оних који могу имати и тешке политичке последице.

Председник
Посланичке групе
Српске радикалне странке
Томислав Николић

ДЕЛЕГАЦИЈА РУСКЕ ДУМЕ У САВЕЗНОЈ СКУПШТИНИ

ПРЕДНОСТ РАДИКАЛИМА

Др Војислав Шешељ је први српски политичар који је, на њихов захтев, 26. јануара, примио делегацију Руске думе предвођену Сергејем Николајевичем Бабурином. Та предност која је дата лидеру српских радикала повредила је сујетне социјалисте, па су демонстративно одбили састанак са руском делегацијом. Међутим, касније су, покушавајући да поправе утисак, променили мишљење (Делегацију су примили Горница Гајевић, Минић и Томић) али су остали дру-

ги и вероватно ће ту позицију задржати и убудуће.

Русија, која се налази у истој кожи са Србијом, у околностима када НАТО пакт тражи (и налази) начине да се примагне њеним границама, заинтересована је за стабилну политичку ситуацију Балкана.

Актери актуелне политичке кризе која потреса цело подручје, коалиција "Заједно" (чији су лидери на састанку са делегацијом Руске думе изјавили да не одустају од освајања власти на улици) и социјалисти, ко-

ји немају снаге да зауставе ерозију српских земаља, нису снаге на које се рачуна.

Очигледно је, дакле, да је предност која је дата Шешељу потврда његове потпуне афирмације као политичара и афирмације националне политике коју Српска радикална странка континуирано води. У овом тренутку, једино та политика, ослоњена на Устав и законе, улива поверење што је наишло на повољан одјек и у Руској думи.

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ

Разговора др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке са делегацијом Државне думе Руске федерације, на челу са Сергејем Николајевичем Бабурином, замеником председника Државне думе, одржаног 26. јануара 1997. године

др Војислав Шешељ: Госпођо и господо, веома ми је драго што вас могу поздравити у име Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и посланичке групе те странке у Савезној скупштини Савезне Републике Југославије.

Пријатељи из братске Русије увек су добродошли, а темељ спољнополитичке оријентације наше Странке представља политички, економски и војни савез који желимо са Русијом.

Српска радикална странка наставља политичке традиције Радикалне странке из прошлог века, која је била позната по свом изразитом русофилству.

Српска радикална странка је појединачно највећа опозициона партија на подручју Савезне Републике

Југославије. На изборима, који су одржани у новембру прошле године, имали смо раст броја гласова до 30% у односу на претходне изборе из 1993. године. "Тукли" смо се против две моћне коалиције и постигли веома добре резултате. Имали смо против себе коалицију странака левог блока, владајућих странака, Социјалистичке партије Србије, Југословенске левнице и Нове демократије, имали смо против себе прозападну коалицију Заједно, коју чине пет партија - Српски покрет обнове, Демократска странка, Демократска странка Србије, Грађански савез и Демократски центар. Од укупно 108 савезних посланика са подручја Србије у Савезној скупштини, Српска радикална странка је освојила 16 посланичких места. То је мање послани-

чких мандата у односу на укупан број гласова, што је последица новог Закона о изборним јединицама, тако да је владајућем левом блоку било потребно много мање гласова за један посланички мандат него Српској радикалној странци.

Иначе, Српска радикална странка присне пријатељске везе одржава са Либерално-демократском партијом Русије, али ми желимо пријатељске односе са свим политичким субјектима из Русије који су искрени пријатељи српског народа. Наш је принцип да сваки Рус који искрено воли Русију, мора волети и Србију.

Састав руске делегације

Сергеј Николајевич Бабурин: То је и наш принцип.
Хвала Вам господине председниче.

Веома ми је драго што смо могли, одмах по доласку, да се сретнемо са Вама као председником Партије која ради на учвршћивању српске националне свести, јер је и за Русију тај проблем данас веома важан, јер без очувања националне самосвести, неће бити ни државе.

У нашој групи су представници различитих политичких партија.

Ја сам на челу мање политичке партије Руски општенародни савез. Као руководилац у организацији Државне думе бавим се проблемима руско-српских веза.

Ми смо се у 1995. години у Београду састали и са руководством Српске радикалне партије, али нажалост, нисмо имали прилике да се тада сретнемо са Вама.

Господин Владимир Павлович Громов представља фракцију комунистичке партије Руске федерације. Он је члан Комитета Парламента за питања ветерана. То је највећа фракција Државне думе.

Господин Владимир Александрович Ришков представља фракцију Наш дом Русија. Та фракција је масован покрет, на челу кога је шеф Парламента Русије, господин Черномирдин. Господин Ришков је потпредседник Комитета за послове Федерације и регионалну политику.

Госпођа Ирина Андрејевна Зацепина, као и ја, је у Посланичкој групи Општенародни савез. Члан је Сверуског општенародног савеза и у политичком руководству наше партије, члан је Комитета за питања културе у Парламенту.

Господин Николај Александрович Павлов је један од саветника потпредседника Државне думе. Он је био један од првих који се са Вама упознао 1993. године као руководилац делегације савеза, када сте имали буран разговор са мојим колегом господином Шеинсом, а после је господин Павлов имао разговор са њим.

Господин Сергеј Александрович Коваљенко је заменик начелника Управе нашег Парламента.

Наш сапутник је и радник наше амбасале у Београду.

Криза је унутрашње питање Србије

Сергеј Николајевич Бабурин: Посета наше посланичке групе је радна посета Југославији и Београду. Ми нисмо желели да се упознајемо са ситуацијом у Србији и Београду путем телевизије и средстава информисања, него у сусретима са руководиоцима појединих политичких партија. Тешко да ће се неко успротивити ако кажем да нас та ситуација веома брине, јер се понекада иза исправних парола види и одступање од политике Србије и распада Србије на неколико држава.

Види се обрт тих дејтонских споразума на антисрпској страни. Са ваше позиције ми бисмо желели да истакнемо да Русија никада није одступала од пријатељске позиције према Србији, нарочито данас када је у Русији главна опасност уништења националне идеје и спремања Запада да унесе своје политичке вредности. Жао ми је што није са нама посланик Либерално демократске партије, који из оправданих разлога није дошао, вратио се са аеродрома.

Желим да вас уверим да ће са резултатима наше посете бити упознате све партије нашег парламента.

Став Парламента је већ истакнут више пута, када је Државна дума више пута истакла да је погрешна интернационализација унутрашњих питања Србије, да мешање у унутрашње послове Србије и у локалне изборе доводи до опасности на Косову и Војводини. Да не кажем своје лично мишљење, али мени највише импонује ваш став и став политичара који аргументовано упућују примедбе и једној и другој страни, јер сви резултати избора треба да буду уважени. Али, какви год да су проблеми локалних избора, то није повод да се интернационализују.

Ја бих сада дао реч својим колегама. Још једном желим да кажем да су то представници различитих партија и ми желимо да осетимо ова питања са различитих тачака гледишта.

Против кршења закона

Владимир Александрович Ришков: Рекао бих пар речи, поред онога што је рекао господин Николајевич. Мислим да су све политичке партије и политичке снаге Русије јединствене у једном питању, а то је дубоко поштовање и приврженост народима Југославије.

Не желећи да унапред одређујем исход нашег разговора, хтео бих да чујем ваше мишљење о ономе што се данас дешава. Наша партија, наш покрет увек се придржава прагматично одмереним погледима на ствари и оно што се на први поглед види је прилично велика умешаност спољних фактора у питање које је изузетно локалног карактера, а то су унутрашњи избори. Остаје само да жалимо што међународна организација, која је створена да регулише односе, понекада је иницијатор проблема.

У решавању ових питања увек треба поштовати закон. Ни једна политичка снага нема право да тражи нарушавање закона, без обзира на разлоге. Ми смо у својој историји имали прилике да видимо до чега доводи када се служи циљевима против закона.

Наш циљ овде је да вас са највећом пажњом саслушамо, да о томе саставимо извештај и да информисамо Државну думу, на одговара-

јући начин, без икаквих намера да се мешамо у унутрашње послове Ваше земље. Желимо да се у Русији створи исправна информација о томе шта се овде дешава, јер нажалост, и наша средства информисања не дају такве информације.

Делегација Српске радикалне странке

др Војислав Шешељ: Ја сам вам малопрет представило, а сада бих то желео и службено да урадим, моје сараднике и чланове наше званичне делегације у овим разговорима.

Господин Томислав Николић је заменик председника Српске радикалне странке и шеф наше Посланичке групе у Парламенту Републике Србије.

Господин Владимир Башкот је члан Централне штабне управе Српске радикалне странке и потпредседник општине Земун.

Генеза сукоба са СПС

О актуелном режиму у Србији и Савезној Републици Југославији не могу ништа лепо да вам кажем. То је режим који треба што пре да оборимо, али желимо да га оборимо на демократским изборима.

Од 1990. до 1993. године имали смо један период демократизације у унутрашњем политичком животу. Режим Слободана Милошевића је водио тада исправну националну политику. И Милошевић је тада имао подршку Српске радикалне странке. Али, 1993. године он за 180 степени мења своју националну политику.

Почиње систематски да попушта под притисцима Америке и западних сила. Ми тада улазимо у жесток сукоб са Милошевићем. Милошевић улази у тајни политички савез са главним протагонистом америчке политике Вуком Драшковићем. Тада престаје процес демократизације и режим се враћа диктаторским методама владања. Примењује репресивне мере према српским патриотама и према Српској радикалној странци.

Било која репресивна мера према прозападним политичким партијама одмах изазива огромно незадовољство и протесте на Западу, а за све репресивне противзаконите мере према Српској радикалној странци Милошевић је имао пуну подршку Америке и других западних сила.

Три године смо апсолутно били блокирани у свим државним медијама. Хапсили су нас без икаквог разлога, затварали. На лажним судским процесима осуђивали. Још један податак то на најбољи начин илуструје.

Ви сте господине Бабурин рекли да сте се 1995. године среди са представницима Српске радикалне странке. То није тачно. Вас је режим у Београду преварио.

Ви сте се састали са групом људи којима је режимска тајна полиција наложила да глуме да су представници Српске радикалне странке.

По нашем савезном Изборном закону када неки посланик престане да буде члан политичке партије на чијој је листи изабран, пошто имамо пропорционални изборни систем, аутоматски му преостаје посланички мандат.

Отимање посланичких мандата

Ја сам ухапшен 1994. године а тајна полиција је саслушавала и вршила притиске на све наше савезне посланике. Уцењивали су их, претили, поткупљивали и тако нам отели седам посланичких мандата. Њих су представљали као представнике наше Странке када би долазиле делегације у Београд и њих су водили са собом у званичне парламентарне посете у иностранство.

Сергеј Николајевић Бабурић: Господине Шешељ, желео бих да Вас смирим, да Вам кажем да нисам долазио овде по званичном позиву. Тада сам за издају Србије званично оптужио господина Милошевића и долазио сам овамо по позиву Демократске партије. Сретао сам се са господом Коштуницием и Винђићем.

др Војислав Шешељ: То је било у Парламенту Србије.

Сергеј Николајевић Бабурић: Тек када сам одлазио Социјалистичка партија Србије је замолила да се са њима сретнем, јер нисам ни покушавао да се са њима срећем. Шта више, отишао сам на Пале и срео сам се са својим добрим пријатељем Радованом Караџићем и са његовим најближим пријатељима. Специјално сам дошао да бих Божић прославио у Сарајеву, заједно са српским и руским војницима.

Ја знам како раде наши заједнички и пријатељи и непријатељи.

др Војислав Шешељ: То је био сусрет у Скупштини Републике. Неколико руских парламентарних делегација у међувремену је долазило у Београд у посету Савезној скупштини. Њима је омогућиван само сусрет са људима који су глумили, по налогу режима, да су наши чланови и ти исти људи су путовали у Москву, у посету Државној думи, глумећи да су српски радикали.

Господа из руске амбасаде знају ко је Јован Глазочанин и каква му је улога, а недавно је сам јавно признао у штампи да је ту своју улогу играо за новац.

На овај начин илустровао сам вам природу режима против кога се ми боримо. Монополизација средстава јавног информисања, прогони политичких противника и отимање посланичких и одборничких мандата у последње три године су обележје нашег политичког живота.

Нелегални закон о изборним јединицама Фалсификовани леци

На изборима у новембру прошле године под свим тим притисцима и манипулацијама режим је освојио апсолутну већину у Савезној скупштини. И ту му је много помогао нови Закон о изборним јединицама, који је нелегално донесен. Међутим, на локалним изборима, који се одржавају на већинском принципу дошло је до изражаја огромно народно незадовољство се материјализовало у другом изборном кругу победом опозиционих партија на локалним изборима у неких тридесетак градова у Србији. Зашто је коалиција Заједно добила највише тих градова? Зато што је и на овим изборима имала мало више гласова од Српске радикалне странке и у укупном исходу. Српска радикална странка је сама имала нешто мање од 800.000 гласова, а пет партија коалиције Заједно су имали нешто мање од 1.000.000 гласова. Када је реч о већинским изборима довољно је да имате један глас више и добијате мандат. И коалиција Заједно је штампала неколико милиона лажних летакца у којима су тврдили да Српска радикална странка у другом кругу подржава њихове кандидате. То је, такође, била једна велика превара.

Против левог блока и коалиције "Заједно"

Ми смо јасно рекли народу да не подржавамо ни леви блок, ни коалицију Заједно, да грађанима препуштамо да сами одаберу колико је који кандидат поштен. Међутим, ми нисмо имали одговарајући публицитет, а лажни леци су поприлично учинили своје. Као што немамо ништа лепо да кажемо о актуелном режиму, још мање имамо нешто лепо да кажемо о партијама из коалиције Заједно. Те партије воде изразито антисрпску политику. Они служе западним силама против српског народа. Од 1944. године, од када је ослобођен Београд, није се десило да је неко јавно београдским улицама пронео немачку заставу. То су сада радили лидери коалиције Заједно. То је огромно понижење за српски народ. Месец дана њихове демонстрације су биле под немачким и америчким заставама. Због нашег енергичног супротстављања и напада којима смо их подвргавали, они су сада одустали од тих застава.

Бахатост режима - стране заставе - злоупотреба народног незадовољства

Режим је доживео изборни шок резултатима од 17. новембра и настава бахато да се понаша. Злоупотре-

био је правосудни систем и ишао на поништавање изборних резултата и заказивање трећег, четвртог, пет, негде и шестог изборног круга. Ми смо убеђивали коалицију Заједно да треба излазити на сваки следећи изборни круг, јер победа може бити само упечатљивија. Међутим, у врху коалиције Заједно дошло је до велике пометње. Давали су контрадикторне изјаве, јавно су одлучивали да бојкотирају изборе у трећем, четвртном, петом и шестом кругу, а незванично су налагали својим локалним органима да се на те изборе иде и да се учествује у раду изборних комисија и бирачких одбора, на које свака странка има право. Створена је велика забуна у народу, затим, маршеви под немачком и америчком заставом, велики број гласача је окренуло против коалиције Заједно, насилје које су изазивали по Београду, разбијање јавних објеката, туче итд. И социјалисти су побеђивали скоро увек у трећем, четвртном, петом и шестом кругу. Међутим, незадовољство народа је расло. Много је незадовољних људи на улицама, који не подржавају коалицију Заједно. Рецимо, пре две вечери су се појавили у Земуну. То је велика београдска општина у којој влада Српска радикална странка и у којој сам ја градоначелник. Ти демонстранти су дошли из Београда. Дошли су пред општину.

Ја сам са својим сарадницима изашао на балкон. Они су мене поздрављали махањем руку, ја сам њих и били су ретки они који би ми нешто лоше узвикнули из масе. Дешава се и то када лидери коалиције Заједно на својим митинзима нападну Српску радикалну странку, да им пола људи са митинга оде. То се неки дан у Нишу десило. То вам кажем да бисте имали у виду да незадовољство има реалне корене овде у земљи и да је то незадовољство народа због промашене националне политике, економске кризе којој је много допринео неспособни режим, социјалне беде коју је та економска криза произвела и великих криминалних афера у које су умешани људи из врха режима, од којих никад нико по закону није одговарао.

То су генератори народног незадовољства. То незадовољство злоупотребљава коалиција Заједно као експонент западних сила. Пука је случајност да се то незадовољство материјализовало управо у тренутку када су они изашли на улицу, незадовољни одлукама изборних комисија.

Притисак на Милошевића

Велике силе не желе да оборе режим Слободана Милошевића, бар не још. Оне желе да режим што више ослабе и да га принуде на нове уступке на уштрб српских националних интереса.

Бинђић и Драшковић су инструментализовани да присиле Милошевића да обори цену предаје Косова и Метохије Албанцима. То је кључни циљ ових збивања. То је један од разлога због којих нама не пада на памет да се прикључујемо коалицији Заједно.

Нама је много важније да сачувамо Косово и Метохију него да неке опозиционе странке владају неким општинама у Србији. Није само у питању Косово и Метохија него и Прна Гора, Санџак и Војводина. Наравно, Американци отворено показују да не одустају од намере да униште и Републику Српску.

Американци би хтели сада Милошевића да натерају на попуштање по питању Косова и Метохије а његово дефинитивно обарање планирају за крај године.

Портрети председничких кандидата

Ми ове године треба да имамо председничке и парламентарне изборе у Србији. Милошевић по Уставу више не може да се кандидује за председника републике и Американци сада трагају за правим кандидатом коалиције Заједно.

Они неће прихватити, највероватније, Зорана Бинђића јер је за Бинђића код нас у јавности опште познато да је немачки агент. Иако Америка и Немачка координирају своју политику на Балкану, Американци ипак не би хтели да им препусте кључне полуге контроле.

Вук Драшковић је изразито амерички човек. Међутим, Американци с њим не рачунају на дугу стазу, јер је Драшковић изразито ирационална природа и не могу се у њега уздати. Он данас има једну политику, сутра другу, прекосутра му жена одреди политичку стратегију и Странка му је у сталном хаосу.

Трећи партнер у коалицији Весна Пешић никада није представљала неког озбиљног политичког фактора. Она је Американцима најпоузданија, међутим, јасно је да овде не може имати одговарајуће упориште у јавности.

Војислав Коштуница, председник Демократске странке Србије је већ формално и напустио коалицију Заједно, незадовољан статусом који има у тој коалицији.

Према прокламованој политици Демократске странке Србије је било најприродније да та странка иде са нама у коалицију пред ове изборе. Ми смо четири месеца о томе разговарали, а онда је дошао дипломата из америчке амбасаде код Коштунице и под притиском га одвратио од коалиције са Српском радикалном странком.

Како нам причају најближи сарадници Војислава Коштунице, Американца је водио озбиљан разговор само док није добио чврсто обећање да Коштуница неће са нама у коалицију. Само му је то било важно. После тога је малте не причао о времену, о киши, о природним лепотама и слично.

Сви озбиљни политички аналитичари су сматрали да је коалиција Српске радикалне странке и Демократ-

ске странке Србије могла опасно да угрози коалицију левог блока и да потпуно збрише коалицију Заједно, а овако, Коштуница је нешто мало ојачао коалицију Заједно а своју Странку упропастио.

На изборима 1993. године Српска радикална странка је имала 600 хиљада гласова, а сада скоро 800 хиљада, што је скок од 30%. На изборима 1993. године све странке из коалиције Заједно имале су скоро милион и 500 хиљада гласова а сада су имале мање од милион. Значи, изгубиле су 500 хиљада гласова, пале су за 30%, што су показатељи који много говоре.

До мешања страних сила у наш изборни процес дошло је по позиву режима. Милошевић је лично позвао Гонзалеса и ми смо због тога жестоко критиковали Милошевића.

Милошевић је био у заблуди. Мислио је, што више попушта Американцима више ће га Американци подржавати.

То је страшна грешка. Највећа је грешка попуштати Америци. Што више попуштате, њихови прохтеви су све већи и већи, а они су од почетка, то је нама било јасно, имали намеру да Милошевића искористе да им направе уступке и да га после отпишу. И сада Американци трагају за кандидатом кога би могли лансирати на следећим председничким изборима.

Социјалисти неће моћи имати право решење за те изборе. Кад Милошевићу истекне мандат, они просто немају другог човека у странци, човека са великим ауторитетом и утица-

Прво код радикала – афирмација политике Српске радикалне странке

јем. Зато очекујемо на следећим председничким изборима да ће се главна битка водити између Српске радикалне странке и коалиције Заједно. То је јасно и људима коалиције Заједно, а они би хтели да се власти до чепају пре избора, па да онда расписују изборе са позиција власти. Тада могу да фалсификују до миле воље са свешћу да ће им Американци што год ураде све прихватити, а ми ту имамо искуство са изборима у Републици Српској. Тамо су Американци и Милошевић заједно фалсификовали изборне резултате, па се испоставило да је на изборе изашло 111% гласача у Републици Српској, али то им није било довољно да победе Српску демократску странку, чије смо лидере ми директно подржали на тим изборима. То је у најкраћим цртама основна карактеристика наше садашње политичке ситуације. Неизвесно је како ће се ствари даље развијати.

Незадовољство народа не може да се сузбије да се потисне, али јавни протест је њава јер народ ипак не жели да буде изманипулисан на овај начин, поготово што се и странке коалиције Заједно у неким ситуацијама понашају много горе од странака владајућег блока.

Гонзалес и комисија ОЕБС-а

За Српску радикалну странку је најважније да се сузбије свако страни мешање у наше унутрашње односе. Ми смо унапред одбили било какав разговор са Гонзалесом и његовом комисијом. Ми сматрамо да Организација за европску безбедност и сарадњу нема шта да тражи у нашој земљи. Уосталом, и наше чланство у тој организацији је одавно суспендовано. Ми највише желимо да наш народ самостално решава своје унутрашње проблеме. Ми задржавамо политику еквидистанце и према странкама левог блока и према странкама коалиције Заједно. Ми нећемо бити језичак на ваги, који ће превагнути или на једну или на другу страну. Ми желимо да и једне и друге политички поразимо на демократским изборима и против смо било каквог насиља у политици. У последње време тог насиља и нема онолико колико је било у новембру и децембру, али све је отвореније ангажовање америчких и других западних специјалаца за психолошки рат. Ти специјалисти за психолошки рат преко неких медија које финансира СОРОС воде психолошки рат против Српске радикалне странке. Систематски лансирају измишљотине, како ми правимо тајне политичке савезе са Милошевићем и како улазимо у владу са социјалистима. То су чисте измишљотине и то нам не пада на памет. Више бисмо волели да будемо вечито часни и поштени људи из опозиције, него под нечасним условима да дођемо на власт.

Можда сам био мало опширнији у одговору на ваше питање. То је професионална деформација бившег професора универзитета.

Деобе у ДСС

Сергеј Николајевич Бабурић: Желели бисмо да знамо нешто о будућности обнављања Вашег заједништва са Коштуницом, јер бисмо желели да мало порадимо са нашим властима, да би следећи пут представник руске амбасаде предахитрио америчког.

др Војислав Шешељ: То што су се све те ствари десиле са Коштуницом, десиле су се. Чланство Српске радикалне странке дубоко је разочарано Коштуничиним понашањем. Демократска странка Србије се налази у великим унутрашњим превирањима. Једно озбиљно крило је хтело коалицију с нама, друго крило је хтело коалицију са коалицијом Заједно и они се јавно експонирају у том смислу, а врло мало људи подржава Коштуничину позицију да се не иде ни тамо ни тамо.

Ја сада нисам у стању да дајем прогнозе како ће се даље развијати односи између наших партија. Нама се, рецимо, сада дешава да једна мала странка из владајућег блока скоро по сваку цену жели у загрљај са Српском радикалном странком. То је Нова демократија Душана Михајловића. Они би хтели да напусте владу са социјалистима и да се удену у некој опозиционој формацији. Ми их не прихватамо.

Што се тиче Коштуничине странке, ту ћемо прво сачекати расцеп у њиховим унутрашњим односима. На основу тога ћемо градити своју стратегију даљих односа.

Радикали доследни

Сергеј Николајевич Бабурић: Хвала.

Не желим да скривам да је Ваша партија увек била доследна, да је имала доследну политику у односу према Босни, а блиску политику имала је и Партија Коштунице.

Оно што се догодило у Српској Крајини и оно што сада прети да се догоди у Источној Славонији није само трагедија, то је злочин против српског народа и против словенских народа.

Ми смо заинтересовани да у Србији и Савезној Републици Југославији на власти буду оне снаге које ће стајати на бранику православаља и словенских народа, ма какав диктат од стране Америке био.

Уступци без преседана

Мени је веома жао што је председник Милошевић приликом потписивања Дејтонског споразума ишао на уступке без преседана. Ишао је далеко даље него што је предлагала Русија и што је Русија била спремна да штити српске националне интересе. Представници Русије били су запрепашћени свим тим, али нису могли да захтевају све оно што не захтева ни Србија.

Али, сада бар треба да настојимо да, сачувајући мирно стање, не дозволимо да се спровођење Дејтонских споразума окрене у другом смеру.

Не верујем у трајност очувања јединствене Босне и Херцеговине. Од 1992. године објашњавао сам и у Сарајеву у тренутку инаугурације Изетбеговића и Башића да неће бити јединствене Босне и био сам веома задовољан што мој добар познаник, господин Крајишник није дошао на инаугурацију.

Мислим да ће Република Српска моћи да опстане само уколико не буду издали у Београду. Нисам видео разлога да се не реши питање у Источној Славонији на други начин, а не овако како се догодило и догађа. Све је зависило само од Београда.

Ја се због тога другачије односим према руководству Србије, јер не могу да схватим зашто су одступили од заштите српских националних интереса. Ми смо од свих напада Запада штитили председника Милошевића када је требало први пут да буде изабран за председника, када је господин Панић био оличење свега онога што се намеће Југославији.

Против НАТО пакта и Запада

Нажалост, сада се реализује много онога што је раније господин Милошевић потпуно одбацао. Ми смо заинтересовани за то, читава Русија, сви граници власти, председник, Парламент и Влада да Србија штити своје националне интересе. Чак, ако би том приликом против Србије и Русије био цео НАТО и читав западни свет.

У том смислу желим да уверим у непроменљивост позиције и доследност министра иностраних послова Русије, то није господин Козирјев, то је заиста друга политичка линија.

У последња три месеца власти су својим играњем са изборним резултатима од 17. новембра неколико пута обмањивали представнике Русије. Због тога сада имамо само једно суштинско питање, а то је - како господин Шешељ види излаз из ове садашње ситуације на нивоу Парламента Србије и на нивоу Парламента Југославије?

Промене у руској спољној политици

др Војислав Шешељ: Желимо офанзивнију улогу Русије на Балкану и осећамо велике промене у руској спољној политици од доласка министра Примакова. То је очигледно у српску корист.

Русија никада не може имати бољег савезника на Балкану и у целој Европи од Србије, а ви видите како офанзивно НАТО пакт продире на Исток.

Ово што се дешава у Београду, понавља се и у Софији, исти мозак диригује тим догађајима и вешто, професионално користи оправдано незадовољство народа. Уколико Русија закасни својом дипломатском офанзивом, могуће је да НАТО прекрије цели Балкан.

Мислим да би Русија морала храбрије да крене са неким својим политичким иницијативама, да иде у склапање отворених савеза са народима и државама који традиционално имају проруску позицију - Украјина, Белорусија, Србија, Бугарска и евентуално Румунија. То би била добра противтежа НАТО пакту, што значи да би Русија морала да пошаље и своје трупе на Балкан, озбиљне јединице, посебно на подручје Републике Српске и Источну Славонију и Барању, да се направи равнотежа са НАТО пактом.

Српска радикална странка се са своје стране непрекидно залагала за сузбијање интервенционистичког мешања западних сила.

Политичка криза у Србији

Што се тиче ове кризе у Србији, ми непрекидно позивамо режим да отвара дијалог, а режим избегава озбиљан дијалог. Режим још сматра да се може консолидовати без попуштања, посебно без уступака у медијској и парламентарној сфери.

Рецимо, Социјалистичка партија Србије је кренула са иницијативом заказивања панел расправа парламентарних странака и укључила као равног партнера једну посланичку групу, коју је тајна полиција створила, отимајући посланичке мандате Српској радикалној и Демократској странци, и тако унапред спречила сваки дијалог. Ми то понижење не можемо да прихватимо.

У медијима још право попуштања нема. Сви државни медији су до краја инструментализовани, а инструментализовани су и сви медији које финансира СОРОС и које финансирају друге западне агенције. Овде се отворено зна за америчке и западно-европске агенције које финансирају одређене медије. Или, можда је интересантно шта се нама дешава у таквим медијским условима. У свим својим јавним наступима критикујемо и странке владајућег блока и коалицију Заједно. Сви режимски медији објављују оно што кажемо против коалиције Заједно, а сви медији које финансирају западне силе објављују скоро само оно што говоримо против владајуће коалиције. Буквално нема ни једног средства јавног информисања које би имало објективан однос и које би неговало уравнотежену друштвену критику. И оно што је најгоре, продубљује се мржња у народу. Мржњу продубљује и режим и коалиција Заједно. Ту је већ дошло до жестоких уличних окршаја. У тим окршајима један човек је већ погинуо, а више људи је повређено. Тачан број се и не зна.

Варијанте расплета

Ако ме питате какав ми расплет очекујемо, прецизан одговор нисам у стању да Вам дам. Све варијанте су могуће. Отворена диктатура, пуч, крвави расплет на улицама или смиривање страсти кроз отварање дијалога. Отварање дијалога је већ могуће ако

социјалисти врате отете посланичке и одборничке мандате и одлучније крену у ослобађање медија. Иако су амбиције лидера коалиције Заједно нагло порасле, у таквим условима и они ће морати да пристану на дијалог, јер ће се изгубити она енергија народног незадовољства која их сада одржава на површини.

За дијалог је довољно да се уведу директни телевизијски преноси парламентарних преноса, што смо некада имали, па је режим укинуо крајем 1995. године и стриктно поштовање Устава и закона.

Недавно је дипломатским каналима уз посредовање западних сила постигнут један компромис. Режим се, рецимо, сложио да Градска изборна комисија Београда поништи судске пресуде и врати резултате од 17. новембра, али то је потпуно незаконит начин. Судске пресуде могу само судски органи поништити. Ми смо поднели тужбу која је запрепастила и режим и коалицију Заједно. Не може се на незаконит начин исправљати нека претходна незаконитост. Законски принципи се морају до краја испоштовати. Сувише дуго смо живели под режимом, где је воља властодршца јача од Устава и закона. На такву варијанту не можемо више пристати.

Социјалисти у другом плану

Сергеј Николајевич Бабурин: Хвала.

Можда је неко од колега хтео нешто да прецизира.

Веома сам захваљан на детаљном опису, јер од нашег сусрета са Вама почиње званичан рад наше групе у Београду. Када је сазнала о томе Социјалистичка партија је данас одбацила наш сусрет. Како је могуће да Шешељ буде први. Ми смо рекли, такав је живот.

Ми мислимо да ће се после сусрета са Вашим колегама, представницима других политичких партија још јасније формирати представа о ономе што се дешава у Србији, не улазећи сада у ситуацију која је везана за догађаје у Београду.

Демографски проблем

Желео бих још једном да истакнем нашу спремност да пружимо максималну помоћ Србији у решавању питања у Босни и Славонији, у заштити територијалне целине територије Косова и било ког другог реона у земљи. 1994. године сам био на Косову и у сусретима са тамошњим функционерима и руководиоцима Покрајине убедимо сам се колико је компликована ситуација тамо. Данас је централни проблем и у Србији и у Русији демографски проблем. И Срби и Руси треба да се угледају на браћу муслимане колико деце треба имати у породици.

Овде нам нико не може да помогне, сами треба да радимо на томе. У том смислу ми смо спремни да помажемо у заштити српских интереса на Балка-

ну на званичном нивоу, на нивоу Владе и на нивоу партија.

Нажалост, чињеница је да је Немачка остварила идеју Хитлеровске политике и изашла на Јадранско море преко Словеније и Хрватске. Али и немачки утицај и амерички утицај може се држати у одређеним границама ако се у Београду буде остваривала српска политика. Желели бисмо максимално томе да допринесемо.

На томе бих завршио са наше стране и господину Шешељу бих захвалио на овом сусрету.

Потврда пријатељства

Др Војислав Шешељ: Нама је било велико задовољство да се данас сусретнемо са пријатељима из Русије.

Господине Бабурин, Вас није потребно посебно уверавати колика су братска осећања српског народа према Русији.

Не знам какав је прецизно ваш програм боравка у Београду, али желели бисмо, ако сте у могућности да у оквиру тог програма нађете времена за један заједнички ручак или вечеру са представницима Српске радикалне странке. Пошто сам у Београду, како сам чуо, 29. јануара, надам се да ће бити времена за то, а да је могуће и посета седишту Српске радикалне странке, као и посета општини Земун у којој је Српска радикална странка владајућа.

Сергеј Николајевич Бабурин: Хвала на позиву господине Шешељ.

Надам се да ће бити могућности и замолићу организатора из амбасаде да нам омогући да се сусретнемо са Вама још једном пре нашег одласка.

Др Војислав Шешељ: Спремни смо на било који термин који Вама одговара. Имамо контакте са амбасадом и надам се да ће то бити могуће. Дакле, које год време вама одговара ми смо вам на расположењу.

Сергеј Николајевич Бабурин: Желели бисмо да Вам за сећање поклонимо сувенир. То је званични сувенир Државне думе Руске федерације. У своје лично име желим да вам поклоним књиге и податке о нашој Партији, да бисте знали да у Русији не наступа за националне интересе само Либерално-демократска партија.

Др Војислав Шешељ: Надам се да ће све партије у Русији бити упорне у заштити руских националних интереса, а самим тим и српских.

Према томе, желимо што боље однесе са свим искреним руским патриотама, без обзира на идеологију.

Сергеј Николајевич Бабурин: У овој књизи постоји један чланак о томе који је и објављен у новинама.

Др Војислав Шешељ: На следећем сусрету ћемо вам ставити на располагање пропагандне публикације Српске радикалне странке. Надамо се да ће током сусрета доћи сутра или преко сутра, када вама буде одговарало.

ДИЈАЛОГ ПРИЈАТЕЉА

Руску делегацију у Републичкој скупштини примио је Томи-слав Николић, шеф посланичке групе Српске радикалне странке

Прикупљајући информације о актуелној политичкој ситуацији у Србији, делегација Руске думе је 28. јануара после посете савезним посланицима Српске радикалне странке у Савезној скупштини посетила и Републичке посланике у њиховом парламенту.

Избегавајући фразе, подвлачимо да је посета била добронамерна, што се и види из стенографских beleжака које доносимо.

Николић: Поштовани господине Бабурин, поштоване колеге, налазите се у Народној скупштини Републике Србије. Скупштина има 250 посланика, посланичка група Српске радикалне странке од избора 1993. године, има 39 посланика. Очекујемо ове године изборе за Народну скупштину Србије, очекујемо бољи резултат, зато што је странка од 1993. године до данас напредовала, стекла поверење великог броја бирача, водила исправну, посебно, националну политику. И очекујемо да се то кроз резултате покаже.

Радује нас Ваша посета. Знамо да сте дошли да утврдите шта је истина у вези изборних резултата на локалним изборима. Знамо да сте дошли да помогнете, ако будете могли. Нисте дошли да се мешате у наше унутрашње послове. Ако српски народ има ослонац у свету, онда су то руски и француски народ. Ви сте нам најближи. Истог смо, порекла, исте вере, говоримо веома сличним језиком. Историје су нам испреплетане. Историја Србије је историја времена када јој је Русија помагала.

Надамо се да су дунули нови ветрови, најпре у званичној политици Русије, пошто се већ осећа да Русија са много више пажње прати развој ситуације у свету и на Балкану, и у самој Савезној Републици Југославији.

Узроци и последице кризе

Очигледно је да је Социјалистичка партија Србије лоше вођеном националном, економском и социјалном политиком довела до тога да изгуби локалне изборе у великим градовима, а није била спремна да призна пораз.

Зато што од рата до данас нису доживљавали поразе, не знају да је демократија променљивост власти. Не знају да се и најбоља власт ако прелудно остане, исквари и претвори у лажну демократију. Прибегли су лошим средствима. У народу је већ постојало огорчење због ове ситуације. Варница је била поништавање изборних резултата и све је експлодирало на улицама.

Уз мало више такта, коалиција "Заједно" је могла да боље искористи народно незадовољство. На жалост, они су кренули рушилачки. Претили су, у јавним изјавама позивали су на оружје, а онда када им се учинило да то није довољно, призвали су у помоћ западне силе. Пронесли њихове заставе улицама српских градова, као знак да су све те силе уз њих, а онда је држава одлучила да им забрани да блокирају саобраћај. Суочили су се милиција и народ Дан и ноћ су стајали једни према другима. На сву срећу, изгледа да је неки договор постигнут, јуче је светосавска литија коју је предводио патријарх Српски господин Павле послужила да се разиђу. Демонстранти су се прикључили литији, милиција се склонила са улица, ако је то знак да ће се страсти смирити, ми смо таквим развојем догађаја задовољни.

Ми нисмо учествовали ни на који начин у продубљивању сукоба. Већ 20. новембра, када је постало јасно да ће социјалисти поништавати резултате, писали смо председнику Скупштине и тражили да се одмах сазове седница народне скупштине, да једина тачка буде актуелна политичка ситуација и резултати избора. Тражили смо да ми, посланици, које је народ изабрао, водимо политичке борбе. Тражили смо да се политички сукоби са улица врате у парламент. И оптужили смо владајућу странку да је она истерала народ на улицу.

Клептоманија режима

Тај манир крађа посланичких мандата није почео 17. новембра. Социјалисти су први пут отели посланичке мандате Српској радикалној странци у октобру 1994. године. Тада се нико из опозиције није осетио побу-

ђеним да нам помогне да вратимо отете мандате. Чак им је то и одговарало. Онда су наставили са крађом. Одузели су нам све мандате у парламенту Црне Горе, одузели су нам три, па онда још два мандата у овој Скупштини где постоји нека посланичка група "1. децембар", а то су све наши бивши чланови, који више по закону нису посланици.

Тада нисмо имали подршку осталих опозиционих странака. Мислили су да то њима не може да се деси. Радовало их је то што се Слободан Милошевић обрачунава са радикалима. Сада су и они у тој ситуацији, сада виде колико је то тешко.

Ми већ шест година гладујемо. Фабрике се затварају једна за другом. Овај режим је издао Републику Српску, интернационализовао проблем Косова и Метохије, ступио у преговоре са сепаратистима са Косова и Метохије, и практично им предао у руке школство, а нико се из осталих опозиционих странака није сетио да је то разлог да се организују митинзи и демонстрације.

Ми смо у септембру 1995. године организовали митинг под називом "Помозимо браћи". Тада се Вук Драшковић појавио на државној телевизији и позивао чланове своје партије да не изађу на тај митинг. А митинг је требало да осуди режим због издаје Крајине и Републике Српске.

"Објективно" информисање

Социјалисти су у међувремену укинули телевизијске преносе из Скупштине, и тиме додатно узбуркали духове међу политичким странкама. Ми имамо две врсте медија у Србији, државне који су под апсолутном контролом власти, и тзв. независне медије који се финансирају махом из иностранства, и који су искључиво у служби коалиције "Заједно". Нико се не усуђује да објективно пише о Српској радикалној странци. Када о нама извештавају државни медији, а могли сте јуче у "Политици" да прочитате извештај са пријема када вас је примио председник Српске радикалне странке господин Шешељ, испало је да смо говорили лоше само о коалицији "Заједно". Ни реч државни медији не објаве када нападамо, са разлогом и доказима, режим у Србији.

Истовремено, медији који раде за коалицију "Заједно" непрекидно лансирају лажи о нама, последња је да

Дочек гостију

улазимо у владу са Слободаном Милошевићем. Када смо свуда рекли да нам то не пада на памет, онда су јуче објавили да су социјалисти рекли како смо много тражили да бисмо ушли у владу. Иако се сасвим јасно зна да ни са једнима ни са другима, ни под којим условима нећемо ући у владу. Па чак да они између себе саставе владу, ми ћемо бити у опозицији.

Панел дискусије и безначајни закони

Социјалистичка партија Србије је покушала да поправи демократски имиџ у свету, па је организовала у овој Скупштини расправе о тренутној политичкој ситуацији, стању у медијима, финансирању политичких странака, праву мањина, о законодавству, поштовању закона у Србији, али има проблем зато што коалиција "Заједно" и Српска радикална странка не учествују на том панелу. Коалиција "Заједно" најпре тражи да се признају резултати од 17. новембра, и ту су у праву. И ми смо зато да се ти резултати признају, али да одлуке о томе доносе надлежни судови. И ми тражимо да нам врате пет посланичких мандата, и онда бисмо на тим расправама учествовали.

Иначе, ова Скупштина Србије, а ја сам Вам то рекао и пре две године када сте били, не ставља на дневни ред важна питања. Ми овде расправљамо о безначајним законима, о лову и риболову, о забрани пушења у затвореним просторијама, о начину неговања акваријумских рибица. За то време нестају Српске земље, милион радника је без посла, власт је умешана у корупцију и криминал. Једино ми српски радикали инсистирамо да се на дневни ред стављају важна питања. И с обзиром на то да смо веома упорни, прекидају се

седнице, улази милиција и туче нас у скупштинској сали, одузимају нам посланичке мандате, не поштују наш посланички имунитет. Посланик Јовица Стојменовић и ја смо ухапшени са великом групом савезних посланика где је био и др Војислав Шешељ и грубо спроведени у станицу милиције, у Гњилану, на Косову и Метохији. Ту је организовано експресно суђење, и на крају су нас осудили на два месеца затвора, због прекршаја јавног реда и мира. Кажу да је у току ноћи нека комисија овде заседала и одлучила да нам скине имунитет, и ако у Уставу пише да само Народна скупштина може да одлучује о томе.

Два аршина Запада

Свет је затварао очи, посебно Запад, коме је Милошевић верно служио последње три-четири године. Све што се дешавало радикалима одговарало је тзв. Међународној заједници. Е сада када су социјалисти ударили на њихове миљенике, сада се оглашавају, прете, али још увек не угрожавају власт Слободана Милошевића. Њима треба овакав председник Србије, без обзира на то како се зове и којој партији припада. Онај ко ће да их слуша, који ће им предати Косово и Метохију, Санџак, који ће изгубити Војводину, најпре под неком аутономијом, и који ће довести до тога да се Србија и Црна Гора раздвоје.

А наши циљеви су управо обрнути. Ми желимо не само да Србија буде у овим границама, ми желимо да створимо српску државу у којој ће бити све српске земље. Залажемо се да имамо једног председника, једну скупштину, једну владу, да бирамо по принципу један човек један глас. Желимо да свим грађанима Србије обезбедимо иста права и исте дужности. Значи, онај ко поштује Устав

и законе, ко плаћа порез, ко се одазове на позив у војску или у рат, је грађанин Србије са свим правима. Нас не интересује да ли је то Србин или припадник неког другог народа.

Изборе на поправни

Очигледно да ова ситуација може да се разреши искључиво ванредним изборима. То и неће бити много ванредно. Крајем ове године би свакако требало да буду избори за председника Србије и за Републичку скупштину. С обзиром на то да власт није конституисана у неким општинама, мислимо да постоји жеља и код једних и код других да се поново распишу и локални избори. Ми ћемо и на те изборе ићи сами, јер смо појединачно најјача политичка партија у Србији. Међу опозицијом смо били до сада, а убеђени смо да смо сада јачи и од било које појединачне партије и међу владајућим странкама.

Не постоји ни један разлог због кога би Српска радикална странка извела народ на улицу, ако би постојала било каква могућност да само један човек умре. Таква нам власт не треба, нити желимо тако да је узмемо нити желимо тако да је предамо.

Руска делегација

Бабурин: Желео бих поштованим колегама, члановима српског парламента да представим своје колеге. Ту су посланици државне Думе Руске федерације из разних политичких партија. То је господин Громов који представља Фракцију комунистичке партије руске федерације, господин Ришков, који представља Наш дом Русија, парламентарну групу. (То је покрет на чијем челу се налази председник руске владе господин Черномирдин). Госпођа Зацелина која представља посланичку групу Народна власт, (и ја сам потпредседник ове посланичке групе. Потпредседник сам и државне Думе). И од 1991. и 1992. године ми заједно са господином Павловом (кад смо били посланици Думе. Још од тада максимално учествујемо у изражавању солидарности Републици Србији, Републици Српској и Српској Крајини.

Политичка криза и прогон Срба

Потпуно сам солидаран са оценама које је дао господин Николић, о ономе што се догодило у Крајини и у Босни. Било је потребно да све буде на други начин урађено. Наиме наш долазак је изазван тиме да се унутрашња политичка криза у Србији, која је изазвана резултатима избора од 17. новембра, и користи за спољно политичко слабење Савезне Републике Југославије, зато да би се довело у сумњу и постојање Републике Српске у Босни, да би се приморало руководство те Републике да

се раствори у Босну и Херцеговину. Иза завесе те велике буке у Београду за последица два месеца, је (одвија се) истеривање Срба из Славоније! Ако се не предузму доста озбиљне и неодложне мере, поновиће се ситуација са Книном. После тога можемо махати рукама, препирати се и викати до неба.

Наравно, веома смо огорчени што су, позивајући се на политичку кризу у Србији, наши општи заједнички и давни непријатељи и противници, поново почели да угрожавају повратак Југославије на њено законито место у међународним организацијама и да обнављају једностране економске санкције против Савезне Републике Југославије. Мислим да ће ме све моје колеге подржати у томе, да је главни начин да се тај процес застави, тај да се што пре дође до политичког решења овде у Београду. На жалост, причајући са представницима Социјалистичке партије Србије и са представницима коалиције "Заједно", појавио се код нас осећај да ни једни ни други не желе да траже форму компромиса. Једни рачунају на своје полуге власти, други на помоћ Запада да ће приморати власт да изврши њихов ултиматум. И једна и друга варијанта била би тужна за Србију.

Ми улажемо велике наде у Српску радикалну странку и на такве организације као што је ваша, која је од самог почетка рекла да је ова криза погубна за државу и да мора бити решена, што је могуће пре и то не у интересу неке партије већ у интересу Србије.

Против USA диктатуре

Зато смо у току ова два дана имали контакте, сусрете, како бисмо успели да разјаснимо могућности Русије да помогне, укључујући и ограничавање Србије од мешања са стране; шта можемо на међупартијској организацији односа, организације Русије и Србије, да учинимо у перспективи ради обнове земље, након неправедних економских санкција последњих неколико година. Јер живот не стоји на месту. Уверени смо у то да, ако се заврши историја са причом локалних избора '96 године, када се одрже избори '97. године за Републичку скупштину и за председника, тада је веома важно какав ће курс спроводити и Србија и читава Савезна Република Југославија. Да ли ће моћи успети да се супротставимо диктаторству данас једине супер силе у свету, јер тај диктат је погубан и за Европу, и за наше земље, за Русију и за Југославију.

Можда моје колеге имају конкретна питања. Ја ћу се сада обратити госпођи Зацепиној, она је била посматрач 3. новембра на изборима, и више пута је била у вашој Републици. Поред тога, ми имамо поверења

Лако до заједничког језика – без мешања у унутрашње послове Србије

у њу, радила је у групи за Чеченију. (Она је једна одлучна жена).

Зацепина: Имам веома прозачно питање, будући да смо представници партије, посланици те партије, значи законодавци. И после многих сусрета убедила сам све оне, који су у спору, да закон није савршен. Када је тај закон усвајан, да ли су у њега уношени амандмани и предлози ваше партије? Да ли је било неких покушаја да се прецизира, побошља тај закон, и каква је у том погледу перспектива, чисто законодавно?

Изборни закони

Николић: Што се тиче Закона о избору за локалне органе самоуправе, наша посланичка група је 1993. године поднела предлог новог закона о локалној самоуправи.

Посланици за Републичку скупштину бирају се по пропорционалном принципу, у 9 изборних јединица. Толико је изборних јединица било и за савезне изборе, међутим пред ове изборе, Савезна скупштина, односно социјалистичка већина, променила је тај закон, уситнила изборне јединице на 29, тако да се бирало од 3 до 5 посланика у изборној јединици. На тај начин пришло се већинском изборном принципу, наспрам пропорционалног изборног принципа.

Наш предлог из 1993. године предвиђао је изједначавање изборних закона и увођење чистог пропорционалног принципа у изборе. У свакој општини у Србији бира се између 35 и 70 одборника. У првом кругу су сви кандидати, у други круг улазе двојица који имају највећи број гласова. Изузетак је ако је неко освојио гласове више од 50% уписаних бирача у првом кругу. Ми смо зато лоше прошли на локалним изборима, између две јаке коалиције били смо трећа по снази политичка снага, та-

ко да су наши кандидати остајали у првом кругу. Ми имамо око трећину бирача у сваком граду, али врло мало одборника. Зато смо тражили пропорционални принцип. Зато смо и за Републичку скупштину тражили чист пропорционални систем, да листа има 250 кандидата, и да цела Србија буде једна изборна јединица. Очекивали смо да социјалисти мењају и изборни закон за Скупштину Србије. Говорило се да ће бити више од 70 изборних јединица тако да поново буде 3-4 кандидата на свакој листи. И ту први узима два посланичка места увек, други једно а трећи нестаје, и ако има много гласова. Међутим, социјалисти су од тога тренутно одустали, постоји реална могућност да народ поново изађе на улице уколико би се поопштравали изборни принципи. Тако да је још увек нејасно како ће се одржавати републички избори.

The end за Милошевића

Истовремено постоји још једна дилема, Слободан Милошевић је два пута биран за председника Србије и по Уставу више не може да буде биран.

Међутим, један члан Устава каже да један мандат траје 5 година. Слободан Милошевић је у првом мандату само две године био председник, па су расписани ванредни избори. Говори се да ће социјалисти тумачити Устав тако да он може поново да буде биран. Ми ћемо и под тим условима ићи на изборе против њих. Не бојим се Слободана Милошевића као противкандидата, али сигурно је да ће то изазвати огорчење у народу.

Ми у Србији једва чекамо да Слободан Милошевић сиђе са власти. Није у питању само једна личност, већ је у питању читав један начин владања. Већ два месеца нико не зна

је ли он жив или није, не осећа потребу да се обрати народу. Не осећа потребу да изађе пред људе који демонстрирају. Имао је само жељу да организује контрамитинг, да покаже своју снагу. А када се испоставило да је то 60.000-70.000 људи једноставно је нестао из јавности.

Процват криминала

За време владавине Слободана Милошевића криминал је достигао невиђене размере, корупција државних чиновника, посебно министара је огромна, власт се преселила у илегалне токове, имамо посланике чије странке нису биле на изборима, имамо министре чије политичке странке нису прошле на изборима. Велика већина министара су истовремено и директори највећих државних предузећа. Стварају погодности искључиво за своја предузећа. Увоз, извоз, посебно трговина са Русијом, Украјином, Кином, то је све у њиховим рукама. Имају одређене квоте за увоз, извоз, контингенте, све добијају само њихови пријатељи.

Народ све лошије живи, имамо све више избеглица, они су у истом стању у коме су били пре 2, 3, 4. године, кад се већ ко овде доселио, и смештени су у сеоским домовима, у сеоским школама, фискултурним салама, на једном душеку читава породица. Више не добијају редовно оброке, много њих, посебно старији људи, кажу да би било боље да су погинули од Хрвата него што су потражили спас у Србији. Оставили су имања, домове, рачунали су на Србију као на заштиту.

Хаос у Србији (и Русији)

Једном речју, Милошевић представља све оно што је негативно у српској политици, он је огорчио, ожалостио, ојадио многе људе. А нај-

више је огорчила народ његова промена односа према тзв. Међународној заједници, уступци о којима није хтео ни да разговара 1991. године, када се видело да улазимо у рат. Издајници су постајали државни чиновници, ратни хероји постали ратни злочинци, извршена је амнестија свих оних који су одбили да ратују. Питање је ко би се сада одазвао да Србији затреба поново војска. Хероји су изгинули, њихове породице су незбринуте, инвалиди су незбринуте у самој Србији, пензионерима касне пензије по два три месеца, дејчи додаци седам месеци, породилске надокнаде седам месеци, Србија је земља без будућности под оваквом влашћу.

Бабурин: Када слушам господина Николића, као да говори о Русији.

Николић: Примењује се исти принцип. Војислав Шешељ и ја смо били међународни посматрачи избора за председника Русије и видели смо ту ситуацију.

Бабурин: При томе ја не желим да кажем да је то само у Русији - то је на простору читавог бившег СССР-а. У многим другим републикама бившег Совјетског Савеза ситуација је још гора. Рушење државе никада не може довести до просперитета било којег дела државе одмах након тога. Потребни су велики напори да се исправи ситуација и да се обезбеди добробит земље... да буду обновљене економске везе. Урадиће се још много што шта лошег.

"Демократија" улице

Ришков: Ми имамо проблема код нас у Русији, али ми смо дошли овде да се упознамо са проблемима Србије. Како сам схватио из вашег излагања, ваша стратегија је усмерена на то да добије подршку на јесењим изборима. А избори ће бити одржани само у том случају, ако буде брзо решена са-

дашња криза. Ми смо имали разговоре са представницима коалиције "Заједно" и они, како кажу, не искључују могућност превременог преузимања власти на улици. То лишава смисао разговора о јесењим изборима.

Да ли ваша партија има своје присталице који учествују на овим демонстрацијама, и на шта их ви позивате - да остану на улицама или да напусте улице и да траже неко друго решење?

Николић: Да вам одговорим, на прво питање, не може овде власт да се узме на улици. То може да доведе до грађанског рата. Може да доведе до великих сукоба. До окршаја. Међутим, у Србији има више од 100.000 полицајаца. Власт на улици не може да се узме, и то је коалиција "Заједно" већ осетила и свесна је тога. Али је народно незадовољство заиста велико. И када је избило, када се излило на улице, и многи наши људи су учествовали у томе. А онда када се створила физиономија тог протеста, када су протест преузели лидери коалиције "Заједно", када су почели да руше, када су позивали на оружје, када су пронели стране барјаке, наши људи су се повукли. Могуће је да у маси још има људи који ће гласати за Српску радикалну странку, али сви знају став Српске радикалне странке да се склоне са улице.

Парламентарни односи

Громов: Веома смо вам захвални за овај разговор. Наш долазак је сада због конкретне ситуације, али надамо се да ће следећи доласци делегација државне Думе, бити само да вас посетимо, да разменимо теоријска, законодавна питања, да се упознамо са животом партије и да позовемо председнике партија у Русију да вам покажемо наш живот. Ја се надам да ће наш сусрет бити у функцији парламентарних односа између Србије и Русије.

Николић: Када сте били прошли пут, рекли сте да ћете позвати делегацију парламента Србије у Думу. Ја сам вам тада рекао, можда ће и доћи делегација, али у њој неће бити српских радикала. Ова власт не води радикале кад крене негде. Јер ми бисмо и тамо ово исто говорили. А они спречавају глас, они спречавају ширење истине, не знам да ли су долазили у међувремену, али нас нису звали.

Громов: Била је делегација Савезне скупштине.

Николић: Да, то знам.

Громов: Делегација из Српске скупштине није била. Али ћемо то да исправимо. Једино што ми не можемо да утичемо на формирање састава делегације. Али, принципи међународне праксе су да, у званичној делегацији буду заступљени представници свих парламентарних група без изузетака.

Николић: То је демократска пракса.

Громов: Ако се то, не дај Боже догоди, ми ћемо изразити велико жаљење.

Николић: Хвала вам најлепше.

Сергей Николајевич Бабурин – замени председника Државне думе

Оловка ишше срцем

НИЈЕ СЕ ЗВИЖДАЛО НА ВРЕМЕ

Коначно, прошао је јануар. Ова моја реченица звучи као олакшање, а то у неку руку и јесте.

Као дете радовала сам се доласку Нове године, јер ми "стара" ништа лепо није донела. Али, колико је Србија кренула са 97. у неизвесност, кренула сам и ја, све мислећи и надајући се да ће сутра ипак бити боље. Србији и мени.

Тако дан за даном. После првог јануара, надала сам се Божићу, када је прошао, чекала сам Српску Нову годину. Дошла је и она, и Свети Јован и Свети Сава, а никако да нам крене. Ни мени ни Србији. Делимо заједничку судбину. Типично женски чекамо да неко други каже доста, сад је крај. То желимо, али не знамо како, лакше је када то изговори она друга страна.

Државу и љубав не треба давати и поверавати коцкарима у руке, а на улицама је ових дана толико коцкара. Коцка је болесна страст. Јача од било какве љубави, свеједно да ли према жени или отаџбини. Слабост. На улицама Србије се игра игра којој нису дорасли ни једни ни други играчи. Не знају како да изађу из игре. Губе наизменично једни па други. Па крену да се "ваде". А, знају искусни коцкари шта то значи. Река без повратка. Игра без граница. Заводљива, примамљива. Као у "Ловцу на јелене". Уз звуке пиштаљки, шерпи, вангли, труби, циви, бубњева.

Дође ми да изађем из свог стана и будем та страна која ће вриснути и једнима и другима. "Е, сад је било доста!" И кажем им све што мислим (и о једнима и о другима). И о "Заједно" и о "Раздвојено". Мука ми је од свих њих. Како може да буде добро било коме кала је Србија у рукама коцкара?

Фебруар, идеалан за сумирање догађаја из претходног месеца. Било их је премного за само 31 дан. Чак и за особе као што је један мој познаник који може дуже да издржи под водом него код куће, како то сам за себе воли да каже.

Музеј социјалистичких фигура

Догађаји настали након поништавања изборних резултата од 17. новембра прошле године, избацили су на површину пажње јавности многе црне ликове социјалистичке номенклатуре власти и јуловске партијске машинерије. И сад се многи "као" чуде какви су то

људи Миле Илић, Драган Томић, Драгутин Величковић и слични? Само се радикали не чуде и не питају. Питамо се само шта су ти што сада праве анализе ових поменутих ликова радили и мислили када смо, ми, посланици Српске радикалне странке, говорили о Милету Илићу када је бескрупулозно, пре две године фалсификовао одлуку Одбора за мандатно имунитетска питања (који се није ни састајао тих дана) Савезне скупштине и омогућио да Шешељ, Филип Стојановић, Бабић, Јеврић тргну у Гњиланском затвору на правди бога? Робијају за оно што нису урадили. Зар нису схватили да ако Илић може да жмури стави потпис на одлазак у затвор четворици својих колега, да је тај човек спреман на све. Шта је за њега пребацивање гласова са десно у лево. Ништа!

Ето, није се звиждало на време, зато што некима није било важно што посланици Српске радикалне странке добијају батине од полиције у салама скупштине Југославије и Србије, што их хапсе, што им краду посланичке мандате. То се дешавало неком другом, зар не? Српској радикалној странци! Драшковић, Ђинђић и Пешћика су ћутали и ликовали у својим кабинетима. Док смо ми држали митинге и протесне вечери нису хтели лично да дођу, позивали су своје симпатизере да нас бојкотују. И десно им се Миле Илић.

Ректор кочијаш

Студенти траже смену ректора Београдског универзитета. Сасвим оправдано. То је онај исти човек који ме је на једној седници Већа грађана онако академски напао речима као што су будало, идиоте... Драгутин Величковић. Још у то време могао се неко сетити да пита шта ће ректор универзитета у скупштинским клупама, откуд таква ватрена одбрана лика и дела идеолога Јула са његове стране. Величковић је био ректор и у то време? Или се можда не важи када радикали скрну пажњу на ту малу чињеницу?

Колико је таквих испливало на површину ових дана? Нисам посебно задовољна што смо ми на време откривали праву природу режима Милошевића и ко су и какви председнички људи. Криво ми је што нису сви реаговали у право време на прави

начин. Мање би данас крађа било. Мање би болело све што се дешава данас, и Србију и мене.

Судбина и српство

Судбина ми је доделила улогу да док сви "Скупа" шетају Београдом, ја будем, 91. год. у Славонији, а 97.г. у Републици Српској. Путујући на Пале, у дугој војњи, причајући са пријатељем из Српске, сетила сам се не тако давних догађаја који су трасирали судбину ове наше српске државе. Градница на Дрини, блокада. Шешељево робијање. Супротстављање посланика Српске радикалне странке у Савезној скупштини неразумним одлукама Милошевића. Не супротстављање осталих, СПО и Демократа.

Данас се, у исто време, док трају протести коалиције Заједно на улицама Београда, одређује судбина српског народа на Косову и Метохији. И Рашкој. Расписују се на подручју Источне Славоније и Барање "избори". Све су гласнији коментари званичника тзв. запада и Хрватско-муслиманске стране, шта ће бити са градом Брчко? Дакле, шта ће бити са Републиком Српском?

На путу за Пале размишљала сам о претњама муслимана и надам се да нисмо мој сувозач и ја једини који су те претње схватили озбиљно. Али, морам, да наглас кажем, као што сам то рекла и њему, човеку из тих крајева, да кажем, као Српкиња да је Брчко, наше, српско. Такво мора и остати, у Републици Српској. Да би остао српски морамо га бранити свим средствима. Вољом мене и мога народа да останемо и опстанемо на овим просторима. Да опстане Република Српска.

Зашто тзв. међународна заједница покушава само нас Србе да убеди да ће нам у будућности бити боље ако се растуримо на хиљаду ситних делова у исто толико засебних држава. Хрвати у Хрватској, некакви Бошњаци у Босни, а, за нас Србе је најбоље било и биће да се одрекнемо Крнине и Вуковара, Републике Српске Крајине, да Срби живе у Хрватској, да се Република Српска утопи у некакву вештачки створену муслиманску државу, да Косово постане република у којој ће Срби бити мањина. Ових дана ме убеђују да је најбоље за мене као Српкињу из Војводине да ми странци доделе аутономију у односу на Београд, главни град Србије. Обећавају ми брда и долине, имаћу свој Устав, своје законе, аутономно правосуђе. Зар то није већ виђено? И то не тако баш давно.

Не хвала, не треба ми то. Не треба мени Српкињи, аутономија у односу на Србију. Мени је мала и Србија и Црна Гора. Мој сан није српски народ разбијен у десетак државица. Гласам за Србију, један Устав, једног председника, једну владу. Београд као престоницу. Један јединствени парламент у коме ћу седети са колегама изабраним из свих делова Велике Србије.

Само у такву Србију верујем.

Маја Гојковић

СЛАЛОМ ВУКА ДРАШКОВИЋА

Трећи пут у кратком временском раздобљу (око шест година), што би рекао онај њихов, "догодио се" Вук.

Псовке, каменице, срча, саобраћајни колапс, звиждање, пуцњи, лупање, метеж и мржња (већа него обично), биле су његове пратеће појаве. Почеле су одмах после избора, да би се из старе пренеле и у Нову годину.

Вук се, напуљдан са стране, због прекрајања изборних резултата, ухватио у кошгац и порвао са режимом. Отворено је питање да ли је заиста желео да га обори или само притисне до неке границе. Рвање још траје а са мало добре воље, могле су да буду избегнуте све узгредне непријатности. Не би било повода ни за ангажовање "ватрогасаца", ОЕБС-а, који је позвао Милошевић и амбасадора "пријатељских" земаља, код којих је Вук трчао за сваку ситницу. Није, дакле, било тешко сачувати оно мало преосталог достојанства Србије до које им је, наводно, веома стало.

Добра воља је изостала (што се и очекивало) а цех су платили недужни. Један човек је изгубио живот, један се још увек бори да преболи

ране а стотине људи је повређено. Испунила се клетва и жарка жеља српских непријатеља који су увек играли на карту српске неслоге. Ратне секире су ископане а у којој мери ће бити искоришћене немогуће је предвидети. За сада је све под контролом центра који дозирају подбада мало једну, мало другу страну, исцрпљује их и уплиће у своје лихварске мреже.

Вук самотњак

После свега, поставља се питање како се Вук Драшковић успео или, тачније речено срзао, на позицију где се и сада налази? Зашто су га напустили сви савезни и народни посланици (осим, по карактеру слични Комненић) са којима је кренуо у по-

литику? Шта се догодило између јесени 1990. када је развијао српске тробојке и јесени 1996. када је београдским улицама, са Ђинђићем и Весном Пешић, на челу "демократске змије", шетао америчке и немачке заставе?

(Милошевић им је замерио призивање туђинске власти, заборављајући да је сам то одавно урадио. Или он Билта, Корнблума, Клајна, Гонзалеса, Елизабет Рен и друге "високе" комесаре и емисаре који га свакодневно обилазе, више и не сматра туђинцима.)

Дакле, између 1990. и 1996., мање или више неуспешно, "догађао се контрадикторни, еуфорични, непоуздани, поводљиви, лажљиви и плашљиви Вук Драшковић који је бадио око на председничку фотелу и у више наврата покушао и да је се дочепи.

Председнички кандидат

На првом кораку, прве изборне трке (1990.), промовишући се као председнички кандидат на државној телевизији, промашио је тему. Уместо да образлаже политички и економски програм своје странке, разглабао је о рођеној баби и пошећеном кајмаку (!) који је јео за време поста. Као почетник у православлу, није знао да се само код католика млечни производи сматрају посном храном.

Причао је још којешта али општи утисак је био да је упрскао. Уследило је неминовно хлађење бирачког тела према таквом кандидату. Многи, који су имали ковертирани глас за њега, одустали су у последњем тренутку.

(На тим првим вишестраначким изборима кандидат за председника Србије био је и др Војислав Шешел, који је право из затвора изашао пред

In vodka veritas

телевизијске камере и одржао антологијску промоцију. Вуков изборни штаб је погрешно што ту промоцију није скинуо па је касније, као образовни програм, приказивао свом лидеру.)

Међутим, што су се избори више примицали, Вук је, упркос телевизијском дебаклу, био све самоуверенији. Типовао је на себе а социјалистима је прогнозирао убедљив пораз. Давао им је и милион гласова форе. У свако доба окружен свитом и новинарима, шепурио се као да је његов избор за председника готова ствар.

Али, када су пребројани гласови (дозвољавамо да су социјалисти, по традицији, и украли неки проценат али то није утицало на коначан резултат) Вук је доживео и шок и пораз. Његово разочарење је било веће, баш због еуфоричне изборне предигре.

9. март

И уместо да објективно проанализира разлоге свог неуспеха, Вук је кривицу за изгубљени дуел са Милошевићем свалио на државну телевизију. Није нам ни на крај памети да је бранимо али, руку на срце, то онда још није била Вучелићева и Милановићева лажовизија. Не у овој данашњој мери.

Препуцавање је трајало од објављивања коначних резултата до 20. фебруара, када је преко "Српске речи" (у то време много тиражнијем часопису) упутио позив чланству СПО да се 9. марта обрачунају са ТВ Бастиљом.

"... Окупимо се у суботу 9. марта, тачно у подне, на нашем старом месту Тргу Републике, код нашег кнеза Михаила. Одатле ћемо кренути према згради Телевизије. Тврђава лажи мора пасти! Никаква сила не сме да нас уплаши и заустави..."

Тачно у подне Вук се кочоперио на постаменту кнежевог споменика. Држао је ватрени говор и био вожд све док Богдановићеви специјалци нису "поступили по наређењу". Када је почело пендречење ухватио је маглу (Вида Огњеновић му је отворила врата Народног позоришта). Уточиште је нашао на тераси, одакле је демонстранте остављене на цедилу позивао на јуриш.

Уз њега је, између осталих био и Жарко Јокановић, садашњи шеф посланичке групе Нове демократије у Републичкој скупштини, председник, по злу познате, Мандатно-имунитетске комисије и Милошевићев коалициони партнер. Са безбедне удаљености позоришне терасе, Јокановић је, такође, позивао на јуриш и обрачуна са "Слобом Садамом" и "ТВ Бастиљом", да би се непуне три године касније показао у правој боји.

Кандидат за "Оскара" – шмирантска глума лажног Месије

Дан после

Биланс тог, у историји највећег, мирнодопског разарања Београда био је стравичан.

Употребљени су ватрено оружје, водени топови, сузавац, пендречи, гвоздене шипке, уличне гранитне коцке, каменце, мотке, песнице и све што је могло да буде искоришћено као оружје. Обе стране имале су по једну жртву демонстранти Бранивоја Милановића (1973.) а полиција Недељка Косовића (1937.). Рањени никада нису пребројани.

Уништена су и оштећена многа возила, продавнице, семафори, дрвене, жардињере, улични киосци и све што се нашло у зони сукоба, па је материјална штета била огромна.

Вук је био приведен али је одмах пуштен. Никада није сео на оптужничку клупу, јер је режим озбиљно рачунао на његове будуће услуге. Купопродајна цена несудењог "месије" није била висока а Милошевић је знао то да искористи.

Подршка пријатеља

За успешно разарање Београда, Вук је добио признање и подршку многих странака и појединаца. Нарочито му је годила наклоност америчког амбасадора Цимермана са којим се често сусретао за доручком или шанком.

Странка демократске акције из Новог Пазара издала је 11. марта саопштење за јавност које је потписао Сулејман Угљанин.

"СДА Србије, са сједиштем у Новом Пазару, пружа пуну подршку Уједињеној опозицији Србије", стајало је на почетку и..."СДА Србије позива све чланове СДА Београда и Републике да се придруже слободарским и демократским захтевима Уд-

ружене опозиције", на крају саопштења.

После овога Вук и Угљанин су утврдили пријатељство и сарадњу. Суља му је опростио претњу изречену 9. октобра 1990. у Новом Пазару да ће, заједно са зеленим барјацима, сећи и руке, знајући да је у питању био само дневнополитички рекламни трик и да му је Даница већ очитала лекцију због тога.

Нову српску 1992. годину дочекали су заједно у "Интерконтиненталу". Као новогодишњи поклон Вук му је обећао Рашку област или Санџак, како је Суљи милије да чује, а као "честит" човек све је чинио и чини да одржи реч.

Добро јутро чаршијо...

Вук Драшковић је увек имао добре односе са хрватским и муслиманским политичарима.

Када је патриотски Београд демонстрирао против Стипе Месића, који је у мају 1991. године требало да "наследи" Бору Јовића на месту председника Председништва, Вук је са њим имао веома срдачан сусрет и заједничку конференцију за штампу. Булазнио је о заједничком истицању тробојки са оцилима и шаховницама.

Према Туђману је, такође, гајио велико поштовање (веће и од Месића који је касније дошао у сукоб са њим). Није забележено да је икада рекао ружну реч о новом хрватском поглавнику.

Вук је и са Алијом Изетбеговићем у веома пријатељским односима. То пријатељство датира од пре рата и никада није доведено у питање.

Почетком 1992. године у сарајевској "Скендерији", на скупу странака учесника првих вишестраначких избора, утврђена је сарадња. Вук је тада позвао Србе да бојкотују изборе и

Прстима у очи – "поздрав" позајмљен од усташа

учинио непроцењиву услугу муслиманској страни. После тога није имао петљу ни да привири у Републику Српску која је убрзо конституисана. Али је, зато, био у сталном контакту са Херцег-Босном, како је звао Алијину "банана-републику". Многе његове делегације су уместо преко Пала, путовале преко Мађарске и Хрватске у Сарајево, Тузлу и друге касаве у мисије "мира" и подршке. (Чотрићеве "дирљиве" репортаже из Сарајева ушле су у антологију антисрпског новинарства.) Тада је Војска Републике Српске била у предности па је Вукова улога задушне бабе била разумљива.

Када се под притиском међународне заједнице и бомбардера НАТО пакта, ратна срећа преокренула и када су српски "агресори" почели да губе битке и територије, спласнуло је његово залагање за "праведан мир".

У свим фазама рата, парајући срце Европи, чуле су се Вукове тужбалице због наведеног етничког чишћења муслиманског становништва. Главице од свих, осуђивао је страдање

невиних цивила од српске "злочиначке руке" у улици Васе Мискина и на Маркалама. Цивили су заиста били недужни а када је, мучен грижом савести, Јасуши Акаши признао да је злочиначка рука била Алијина, није се чак ни извинио руководству Републике Српске. Само је још жешће навалио да се изруче Хашком суду.

Три прста

Вук се увек трудио да превари српски народ или да му се наруга. Нажалост, испоставило се да то уопште није тешко.

Његова најпознатија превара је наводни поздрав и симболизовање победе са три раширена прста. Он је први, уочи и за време рата, на својим митинзима махао раширеним прстима, као Павелићеве усташе "у пригодама" разних заклетви. Необјашњиво је којом брзином је то прихваћено.

Још већа енигма је ширење тог "поздрава" у Републици Српској и Републици Српској Крајини.

Три раширена прста, супротно од три скупљена и додирнута прста, као што се православни верници крсте, значе разбијање Светог Тројства. До појаве Вука Драшковића на политичкој сцени млатаране раширеним прстима било је непознато у Србији. Користили су их само католици а Вуку је то, без сумње, било познато.

Тито на Равној Гори

Један у низу Вукових атака на српство било је и перфидно ругање генералу Дражи Михајловићу иако се годинама, из петних жила, трудио да се прикаже као његов поштовалац. Књиге које је писао и преписивао о Дражи служиле су му само као параван.

Равну гору је оскрнавио 13. маја (Дан безбедности) 1992. године када је на месту где је почела прва европска герила открио споменик легендарном вођи четника. Био би то поступак за сваку похвалу, да није "проваљена" Вукова намера и потреба да се наруга и Дражи и патриотском делу српског народа. Јер споменик Дражи у потпуности личи на споменик Титу (фигура у раскораку, огрнута шињелом) рад вајара Ангуна Аугустинчића који се, вероватно, још увек налази у Кумровцу. Носталгични Вук и плагијатор Драган Николић, академски вајар, открили су споменик свом идеологу. Зато Милошевић и није наредио његово уклањање!

ДЕПОС

Те, 1992. године, догодило се и "историјско" конституисање ДЕПОС-а.

Група тзв. интелектуалаца који су напрасно, сви до једног, постали "дубоко забринуте за будућност српског народа" а решени да остваре "истински демократски поредак" окупиле се у некаквом, наводно демократском покрету и ставила Вуку на располагање. Да би забашурили праве намере, покрет се декларисао као српски, скраћено ДЕПОС.

Његов највећи допринос демократији био је "Видовдански сабор" који су организовали испред Савезне скупштине. Сабор је трајао недељу дана, без предаха, а говорници су као у лондонском "Хајд-парку" говорили без ограничења. У паузама, које су биле ретке, трештала је музика а најчешће је емитована мондијалистичка химна "Кармина бурана".

Међутим, и поред "богатог програма", грађани, којих је на почетку било у приличном броју (али не онолико колико су организатори прижељкивали) престали су да долазе. Испред Скупштине и у парку преко пута остали су полицајци у цивилу, ноћобдије, пијанци и ретки појединци који нису схватили да "све било је музика". То шарено друштво (изузимајући полицајце) је уз пиће и ме-

зе, чекало да Милошевић поднесе оставку. Милошевић није пао али је опао углед опозиције, што је и био циљ вође ДЕПОС-а Вука Драшковића.

Лав стори

Вук је тих дана, истичући шарм председника Републике, приступио његовом клубу.

Своју оданост му је, на најбољи начин, доказао за време скупштинске кризе, која је крајем 93. и почетком 94. потресала Србију. ДЕПОС, који је у међувремену прилично изменио састав, био је још увек под његовом контролом. И поред изборних крађа, (на недавним изборима за локалну управу су претерали), социјалисти нису освојили потребан број мандата за формирање већинске владе. Због тога су жестоко ударили по радикалима који су им и помрсили конце. "Независно" судство је имало пуне руке посла али то није променило ситуацију. Натезање око три неопходна мандата продубљивало је кризу. Био је доведен у питање и опстанак режима.

Али, тада је, као у вестерн филмовима Вукова коњица (Нова демократија) у правом тренутку прискочила у помоћ и језичка на ваги окренула у корист социјалиста. У том дилу сви су профитирали и режим и Нова демократија и наравно Вук Драшковић који је цео трансфер одрадио на најбољи начин.

Даљи Вукови политички потези нису се много, или скоро уопште, разликовали од потеза режима. Напрецац су нашли заједнички језик по свим питањима иако је Вук то крио од јавности као змија ноге.

Када је у војној бази "Рајт-Патерсон", у Дејтону, потписан "мировни" споразум, промукао је хвалећи његову "праведност" и "корист" за српски "ентитет". Празнио је флаше шампањца и прослављао "праведан мир" у тренутку када су, из места која су припала Алијансом тамно вилајету, десетине хиљада избеглица спасавале главу и тражиле нужни смештај. Њихове патње га се нису тицале.

Да би оставио утисак на своје иностране менторе, Вук се ревносније од свих потписника "мировног" споразума залагао за сарадњу са Хашким судом. Инсистирао је да се сви српски "злочинци" отпреме у Холандију. Није забележено да је у том контексту поменуто нека имена из осталих "ентитета".

Крајем јануара 96. у тим својим настојањима да "задовољи правду" отишао је корак даље. Пресавио је табак и Савезној скупштини поднео "Предлог закона о сарадњи СР Југославије са Међународним кривичним трибуналом за суђење лицима осумњиченим да су извршила тешке повреде међународног хуманитарног

права на подручју бивше Југославије од 1. јануара 1991. године".

За све што је до сада урадио за свог председника, Вук је добио на поклон велелепну вилу у ексклузивном дипломатском насељу код "Голф-клуба". Вила је пространа, нова, обложена фасадном опеком а налази се у улици Благоја Паровића 117. Вук се није много устезао да је прими. (Милошевић је својевремено на исти начин покушао да поткупи и др Шешеља. Понудио му је вилу у Маглајској улици, што је лидер радикала категорички одбио!)

Коалиција "Заједно"

Пролетос је Вук, у склопу познате игре, наводно окренуо леђа Милошевићу. Иза тог маневра стајао је Запад.

У страху од националисте Шешеља, тзв. међународна заједница је одредила кесу и финансирао оснивање коалиције спремне да испуни све њене захтеве. Коалиција је оформљена од програмски дијаметрално различитих странака и покрета које су, као рогови стрпане у једну врећу. Без директног иностраног (америчког и немачког) мешања лидери коалиционих партнера не би толико дуго издржали у заједништву. Тиква би одавно пукла.

Отворено нудећи своје услуге Западу, под повољнијим условима од Милошевића, коалиција "Заједно" је закорачила на политичку сцену. Стартовала је жешће него што је то предвиђено "уговором" о сарадњи са Западом. На годишњицу деветомартовских демонстрација, комплетно руководство је "бираним речима" затражило директну интервенцију против официјалне власти. (Српс-

ким радикалима је до ове власти стало као до лањског снега. Са њом су у отвореном рату од потписивања Венс-Овеновог плана, али им не пада на памет да је руше уз помоћ интервентних снага НАТО пакта или америчких маринаца!)

Када је, уочи савезних избора, почела предизборна кампања, Коалиција је кренула у освајање бирачког тела. Са великим амбицијама обилазила је места где је Вук жаро и палио пре првих вишестраначких избора. Иако су им све околности ишле на руку, учинак је био ништаван. Та гротескна "интересна заједница" држала је митинге пред публиком чији се број кретао од неколико стотина (Ужице) до неколико хиљада људи (Краљево). То им није сметало да наставе глуварење и замајавају народ и себе уверени да су једина алтернатива исцеђеном Милошевићу.

"Заједно" на Дрини

Коалициони партнери "прославили" су Видовдан на Дрини али нису је прелазили, јер су одавно непожељни на другој обали. Одржали су митинг у пограничној Лозници.

Пред нешто више од хиљаду грађана, Вук је цвилео и богорадао да сви гласају за њега. Да му не терају инат, јер му не могу наудити. На крају свог монолога самокритички је признао да је сам себи толико наудио, да му више нико наудити не може!

Био је то бисер карактеристичан за еуфоричног "Месију".

И поред тога, митинг би прошао незапажено да, пред крај, коалициони троугао није одвалио (и остао жив) да ће, ако они дођу на власт, до краја

Спрега мондијалиста – лидери коалиције "Заједно" са Ерве де Шаретом, француским министром иностраних послова

овог века ујединити Србију и Републику Српску! Та, најблаже речено, провидна, неискрена и неумесна изјава илустровала је морални крах лидера коалиције.

Како је могуће каменовати део једног народа, претити му бомбардовањем и санкцијама, заговарати суђење његовим вођама и истовремено се залагати за уједињење са њим?!

Изјава, међутим, није била дуго на снази. Само неколико дана касније, пошто је добила по ушима од својих иностраних ментора, коалиција "Заједно" је напрасно одустала од, громогласно најављеног уједињења.

На конференцији за штампу, одржаној 3. јула, Весна Пешић је саопштила да од уједињења нема ништа!

"Нада људи да ће Република Српска једном бити део Србије је чиста илузија и свака таква идеја би Србију одвела у колапс!"

Тако се, изненада као што је и почео, завршио шестодневни "патриотизам" коалиције "Заједно".

"Супер дека"

Летњи распуст је привремено одложио дебакл а самим тим и распад коалиције. Требало јој је дати трансфузију, пред јесењи наставак предизборне кампање. Одлучено је да "свежа" крв буде осамдесетогодишњи Драгослав Аврамовић, бивши гувернер Народне банке Југославије. Вук се "добровољно" одрекао положаја првог међу једнакима и уступио место "супер деки".

Јавност се усталасала. Изборне шансе коалиције "Заједно" су порасле и ко зна шта би се десило да није прорадио "даљински управљач" и повукао из игре кочперног чичицу.

Том сменом Запад је признао да још није спреман за растамак са Милошевићем, односно да он није још завршио посао за који је изнајмљен.

Коалиција "Заједно", којој је у међувремену пришао и Коштуница, била је опасно уздрмана. То се најбоље видело на савезним изборима. Освојених 22 посланичких мандата ни изблиза није испунило њихова очекивања. Коалиција левог блока, уз сву финансијску помоћ државе и медија, освојила је 64 места у парламенту. Најбоље су прошли радикали, чијих 16 мандата представљају повећање броја гласова за 33% у односу на 1993. годину. Да није било крађа социјалиста, нарочито на Космету, радикали би остварили неупоредиво већи успех!

Савезни избори су протекли релативно мирно. Куршплус на релацији СПС-коалиција "Заједно" настао је тек после другог круга избора за локалну управу. Ти избори за општинске одборнике били су нека врста поправног испита за бирачко тело, које је после савезних избора, заплашено да ће социјалисти задржати и општинску власт, листом гласало против њих.

Џунгла на асфалту

Замешатељство је настало када су изборне комисије почеле да фризирају резултате. Радикали су се определили за нормалну процедуру, протествујући благовремено у изборним комисијама и на суду.

Коалиција "Заједно" је изабрала улици.

Београд се вратио у март 91. Демолиране су зграде државне телевизије у Таковској улици и "Политике". Сва стакла на "Политици", до висине четвртог спрата, била су разбијена. После се прешло на њено поковање. Из вечери у вече била је гађана јајима. Збуњени Милошевић није реаговао. Полиција није интервенисала када су прштала стакла и када је градски саобраћај сатима био

паралисан. Почела је да дели прве пецке тек после Гонзалесове посете.

Жал за Аписом

После свега стекао се утисак да је Вук недодирљив за "независно" судство. Ни једно каменовање Београда није прошло без њега и његове мушкобањасте жене а никада нису кривично одговарали. Њих двоје су савршено синхронизовали своје деструктивне пориве, па њена изјава од 20. новембра, дата групи новинара, иде и на његову душу.

Госпођа Драшковић је у наелектрисаној атмосфери, која је могла да се изроди у сукоб ширих размера, не трепнувши рекла да: "Они ништа друго нису заслужили него да их народ разапне коњима на репове, због овога што раде народу. Никада се није десило да Елена Чаушеску ради оно што ради ова госпођа, која се не скида са телевизије само зато што је жена председника републике. То је ствар њеног шумског васпитања. Њима само треба мотка у главу. Не може се изборити слобода седећи код куће. Ја бих сада пробијала кордоне милиције. Срамота је да Србија нема ни Аписа ни тероризам, као одговор на духовни и физички тероризам. Све треба блокирати. Њихову кућу треба блокирати, треба их гађати парадајзом и камењем, бацити бомбу!"

Ако је и од Данице, много је!

Нема сумње да би оваква изјава у свим пра државама где се примењује закон, била санкционисана. То се, по обичају, није десило а режиму је легла као мелем на рану, па је емитована у свим средствима информисања.

После тога госпођа Драшковић је повучена из "првих редова". Пронео се глас да је киднапована а "киднапери" су остали непознати. Вук је правио представу претећи да ће "ако

се Дани нешто деси" очи да вади! Чудна претња за "Европљанина" који је већ загазио у 21. век.

Срби на цедилу

О даљим догађањима на улици је надугачко и нашироко писано. Протестанти и даље звижде и лупају у шерпе.

Од те буке не чује се глас Срба који се, бежећи од "мирног интеграцања", масовно исељавају из последњег околја некадашње Републике Српске Крајине. Не види се ни омча која је намакнута Брчку о врат!

Иако су на први поглед љути противници, Вук и социјалисти се утркују у испуњавању дејтонских одредби. Намера се утисак да је ова цела криза и исценирана због тога.

Лова до крова (Вукове виле)

Бавећи се политиком Вук Драшковић ни једног тренутка није заставио сопствени цеп. Где је осетио "мирис" новца и шансу да га покупи, кидисао је као прави вук на плен. Немогуће је утврдити колико је од 1990. године, када је касу Српског слободарског покрета олакшао за 30 хиљада долара, инкасирао туђих пара. Многе српске емигрантске организације, на свим континентима, памтиће и њега и његове "апостоле". Само црквено-школску општину у Диселдорфу олакшао је за 11.850 немачких марака намењених за изградњу Храма светог Саве у Београду. Скупљао је прилоге а није давао признанице.

Нарочито пик имао је на пословне људе из своје странке. Немилице их је гулио. Драгана Миличића, приватника, власника грађевинског предузећа "Инвест-експорт", великог броја стоваришта, занатских радњи и аутомобила, који је запошљавао 200 радника и 250 коопераната и био кључни финансијер СПО-а, довео би до банкротства да се није на време повукао. Миличић је био широке руке према странци. Поклонно је пословици простор од 100 квадратних метара у новоградњи, модерно опремљен, са клима уређајима, телефонима, факсовима. Готовинске износе који су се рачунали у хиљадама марака давао је Вуку на руке, без признаница. То је трајало годинама. Тиква је пукла када је Вук почео да узнемирава госпођу Миличић, мешајући се у приватност породице.

Разлаз са Миличићем није га избацио из седла. Убрзо је нашао друге "спонзоре" а на "Сорос" и друге иностране фондације могао је у свако доба да рачуна.

Тврдња да Вук издржава незапослену жену (и њену многобројну породицу) од посланичке плате и продатих књига је прича за малу децу. Са тим парама не може да измири ни рачун за телефон. Од својих књига могу да живе само ретки поједин-

15. Октобар 1990.

15

Српска Народна Одбрана
 DEUTSCHER NATIONALBUND
 IN DER BUNDESREPUBLIK
 DEUTSCHLAND
 C.N.O.
 SERBIAN NATIONAL
 DEFENSE COUNCIL
 IN
 F.R.G. OF GERMANY
DÜSSELDORF
 SERBISCHE-ORTHODOXE
 KIRCHENGEMEINDE, S.V.
 DÜSSELDORF
 September-Oktober
 Gospodin Vuk Drašković
 Predsednik Srpskog pokreta obnove - Beograd, Brankova 24

Тужба против Вука Драшковића

Српска црквено-школска општина из Диселдорфа у отвореном писму пита лидера Српског покрета обнове: где је 11.850 немачких марака које смо Вам дали за подизање храма "Свети Сава"

Господине Драшковићу, Миriamo Вас, са њагу жалост, овим писмом обавештава да наша црква "Свети Борје" аутоматски прекада било какву сарадњу са Вам и да смо код надлежног немачког суда поднели пријаву против Вас због учињених неправди према нашој цркви, а посебно према црквеним и добрим намерама Срба окупљених под окриљем овог божјег храма у Немачкој.

Разлози за прекид односа и тужбу упућену противу Вас, Вам г. Драшковићу вероватно су познати и најжалост само су још један пример приватне заграда које раздорили лидери и лидерчице из земље спроводне наспрам нашег народа овде у људски Доњу, као што то Ви чините, одрже ватрене говоре, на крају се печена и пића и скупљају новац од ове наше сиротиње наводно за Цркву, божје храмове, а после га стављају у своје џепове.

Приликом Ваших посета Србима овде у Немачкој Ви сте говорили да сте олакшани од старешинства наше Цркве за сакупљање добровољних прилога за храм "Свети Сава" у Београду и да се новац прикуља преко Вас и са Ваше стране јер сте ви једина права заштит-

ница Српства, то јест да је Ваша партија једина коју подржава наша Црква. Наш замучен и нападени народ, да Вас подсетимо, на име подизања храма "Свети Сава" уручио Вам је тада у готовини 11.850 немачких марака. Већ тада смо се чудили како то да Ви сакупљате новац, а да не издајете никакве потврде. Ви сте нас уверили да ће Ваша Даница да нам пошаље не само потврду, него и посебну захвалу. Од тада, драги наш г. Драшковићу, прође много времена, а Ви нам не уручисте ни потврду, ни захвалу. Приликом посете г. Константина Ђаке у Немачкој ми сазнајемо за другу истину да Ви никада нисте уплатили наш новац у црквени фонд. Отуда, г. Драшковићу, очекујемо да нам - али преко суда - одговорите где сте уплатили наши новац, а

како га нисте уплатили у које је намења употребљен.

Ми смо, г. Драшковићу, принуђени да се овим писмом обратимо и српској јавности јер је много бласфем, лидера и лидерчица прошло кроз наше весељеничке редове и сакупљало новац од Срба овде за подизање црквених храмова или за обнове манастира, а да ми нисмо уплатили такав је стварна будбана раница која сте овде унели и примали.

На крају, г. Драшковићу, напаћени српски народ сада када га ова пропаганда и спрема му нови генерални приватни потврди Тубингеном, како је успело да га марају они који себе представљају борцима за српство и српски народ. То су и комунисти радили четрдесет година, па акцијте како су пролази.

ци из самог врха југословенске књижевности чија се дела штампају у великим tiraжима, преводне на многе светске језике (и продају). У ту категорију афирмисаних Вук сигурно не спада. Већ годинама није ништа ново написао а његове раније књиге, сумњиве литерарне вредности, нису више у моди и нико их не купује.

Као добро плаћени државни службеник (секретар кабинета токара Мике Шпиљка и дописника ТАНЈУГ-а из Африке) навикао је на скуп и лагодан живот. Када му је у нека-

дашњем естаблишменту истекао "мандат" морао је да се сналази, што за сада успешно чини. Ако тако наста-ви, сигурно је да ће поред политичке ући и у неку другу хронику.

Мало је вероватно да му његови инострани "донатори" неће признати признанице. Што рече Тома Николић, у Америци је само сир на мишловци бесплатан.

Упркос свему, иако је промашио све капије, Вук Драшковић наставља свој политички слалом

Синиша Аксентијевић

НИСКЕ ГРАНЕ

Ако је тачно да Југославија има већу стопу продуктивности од већине земаља Источне Европе, онда њени грађани заиста не знају где живе...

Крајине даје фотељу не даје

Власт и само власт

Данас Србија личи на полигон на коме се игра само једна игра - како освојити и како сачувати власт. У Србији то питање, тачније остајање на власти, има неколико специфичних тежина. Јер, бити у владајућој структури значи - бити човек од поверења и опет, бити човек близак новцу. Наравно, не новцу зарађеном већ ономе који се на различите начине извлачи од грађанства, од оних истих људи који свој један једини дневни оброк добијају на Тргу Николе Пашића.

У ствари, Србија је данас полигон на коме чланови СПС, ЈУЛ и још неких њихових пријатеља постоје и живе једино да би крали и крали. Рецимо, под "лед" је стављена Славија - банка у којој је бар 3000 грађана имало отворене жиро-рачуна. Када је затворена, Банка је исплатила неке друге обавезе, али тај новац са жиро-рачуна власници уопште нису добили уз објашњење, да причекају. Они чекају и дивно би било да се зна колика је та сума данас закључана у нечијем приватном џепу.

Што се тиче земљорадника, њих држава такође краде и поткрада, па је у то име одлучено да би, ускоро, требало да почне исплата дуга произвођачима шећерне репе али, не све одједном и не све у динарима. Програм српске владе од 28. јануара предвиђа да се четвртина дуга исплати

круга који месецима нити раде, нити зарађују, нити имају шта да једу?!

Зашто се уопште све ово што се догађа у Србији, догађа - где је дно нашег пада???

На ово питање данас нико не може да одговори сем самог Слободана Милошевића, који тако безочно, како само он уме да уради, у истом интервјуу каже и следеће: "Југославија има услова да се врло брзо и успешно развије у сваком погледу, уколико не буде ометана притисцима споља и мешањем страних сила у њен унутрашњи живот..."

Зауставимо се на том цитату и проучимо шта он заиста значи! Озбиљно размислимо, јер, када је реч о краји гласова у Србији на локалним изборима прошлогодишњег новембра, ту крају нису извршиле извесне "снаге" изван граница Југославије а, такође, притиснут сопственим неделом, он сам, Слободан Милошевић у Србију позива мисију ОБЕС да би "те стране силе", решавале унутрашње проблеме. У Србији за такво понашање постоје одређене речи и закључци, али... Оставимо се шале јер пред собом имамо човека који и следеће каже "највише сам цену међу политичарима оне, који су имали потребну памет и потребну храброст да за свој народ учине нешто добро, да допринесу његовом напретку..."

Да, Слободан Милошевић је учинио нешто добро за свој народ. Ту, почетком ове године, када се његов син коцкао у једној италијанској коцкарници и наравно, том приликом изгубио веће своје новца, замољен је господин Зечевић, директор Париско-југословенске банке да реши проблем. Проблем је решен!

У Београду се и даље у казану на Тргу Николе Пашића кува пасуљ за гладне људе.

А Слободан Милошевић и даље, редовно, потписује списак такозваних шиптарских азиланата и оних Шиптара које влада Немачке враћа у Југославију. Председник Србије, храбро и бескомпромисно прихвата ове спискове верујући да ће уз сваког повратника добити и око 100 хиљада немачких марака, па ће, што више враћених Шиптара и његова кеса бити пунија!

Стигла нам је и Кристијан Амам-пур. Америчка ТВ станица CNN шаље познату даму, на Балкан, само у она жестока подручја у којима је, на основу текућих догађаја, лако констатовати оно што желе и ова новинарка и њена медијска кућа. За ову прилику нашла је одређеног земљорадника који је, радећи на својој ниви, у ТВ камеру CNN-а јасно рекао: "Док нам је Слободан Милошевић жив, Србија ће живети..." Уз ову тврдњу, нашла је и неке друге саговорнике који су такође сматрали да је најбоље, да и поред свих тешкоћа, Србија нема живота без "нашег" Слобе. Да ли је Слободан Милошевић, понет оваквим изјавама, или, да ли је, због тога што у ствари и не познаје, и није му чак ни блиска мисао о правом стању у Србији и Југославији, после свега закључио да "Југославија има већу стопу продуктивности, у целини бољу економску и социјалну ситуацију од већине земаља Источне Европе, то јест боље стоји од многих других, које нису имале ни санкције ни рат (зар је Србија ратовала?), ни драматична демографска кретања као наша земља..." - тек, десило се Србији и Југославији да и онај анонимни земљорадник, као и врло познати Председник Србије мисле исто - без Слободана Милошевића Србије одавно не би било!

Новац први кандидат

Имиц неодољивог лидера Слободан Милошевић, сем у наведеним речима, још јаче негује у интервјуу датом пре неколико дана грчком листу "То Вима" у коме се уопште не осврће на стварно стање у земљи. Тако безочно лажући, да се чак, и најдобрамернији читалац мора упитати - па шта се онда десило на изборима за локалну власт 17. новембра прошле године, зашто се низ пољопривредних стручњака безуспешно упињу да докажу да следеће године сељак неће засејати ни довољно жита, ни кукуруза, ни шећерне репе и зашто се већ данима у самом центру Београда, испред зграде Савеза синдиката у једном великом казану кува пасуљ за гладне раднике, за оне људе из београдског индустријског

у новцу, 25 одсто суме намири трампом за минерална ђубрива и енергетике, а осталу суму да исплате шећеране, фабрике шећера када продају своју производњу?! Дакле, већ унапред украдена је бар половина суме коју би требало да добију узгајивачи шећерне репе.

И тако, док се краде на све стране, утврђено је да у каси Скупштине града Београда недостаје 130 милиона ДЕМ, податак који није засметао секретару за екологију и секретару за дератизацију да се у петак 7. фебруара у самој згради Скупштине града Београда потуку због нерешених рачуна за бројне малверзације. Оваких и далеко тежих примера данас се у Србији може навести толико да сваког читаоца заболи глава. Јер је Србија дубоко окована ланцима криминала и до тренутка у коме ће они бити покидани, може се рећи - Србија живи најтежи историјски период у коме лаж и крађа имају прво место међу људима из номенклатуре. Зато је читање дневних као и недељних новина права посланица за оне који обожавају крими - приче. И док различити сарадници разних издања трагају за новим подацима, обратимо пажњу на један, рекло би се, безначајан детаљ.

Одједном је искрсла у јавности прича да Фрушка гора у свом делу названом Козје брдо има богати рудник силикатнокарбонатног камена или материјала од кога се могу врло успешно израђивати бројни украсни предмети, који у свеу произвођача накита носи назив оникс. Својевремено је овом проналаску од пре неколико деценија велику пажњу обратио познати стручни часопис "Mining Magazine" у коме је објављена подробна информација о драгом камену из Југославије а све поткрепљено детаљним подацима о величини и резерви овог камена. Ти по-

Милошевићева Страдија - алтернатива казану за гладне

даци, за југословенску јавност и данас су остали у домену тајне. Ако се сада вратимо неколико година уназад и сетимо бројних написа у дневним новинама о такозваној продаји Фрушке горе, коју је, према тадашњим информацијама обавио Радман Божовић, у то време и председник владе Србије, а све је наводно, продато извесном господину Емилу Миловану, почасном конзулу извесне егзотичне земље - веома је значајно поставити питање - откуд онда, баш ових дана у "Политици" прича о ониксу и Фрушкој гори. И, хоће ли актуелна влада своје губитке покушати да намакне управо кроз експлоатацију овог минарала и враћању на светло дана свог старог и прљавог посла са Фрушком гором!

И када би се данас све сабрало шта су радили и шта још чине министри Слободана Милошевића, лако би се закључило да би једна Ага-

та Кристи у нашој свакодневици пронашла многе теме за своје криминалистичке романе. Српски писци, међутим, навикли да служе власти или, да се на време припреме да се "пребаце" на оне који стижу у власт, у домаћој свакодневици не налазе изворе својих тема. И они живе своје, као и домаћа власт, а народ је на то приморан, извесно историјско време које се развело од текућих збивања у свету. У међувремену, прича нам се како нам стиже неки новац из Кореје за развој одређених индустријских погона. У исто то време сазнајемо да у Јужној Кореји тужиоци траже хапшење извесних локалних банкара због корупције. Они су, како саопштава та информација, компанији Хамбо - челик - Ко издавали кредите уз провизију. Због те провизије ће им се судити!

Светлана Антић

ЕПИГРАМИ

Свештомира Момића

ВОДАЊЕ ВОДИЧА

Као студент, код њих је ходао,
Швабицама кучиће водао.
Заволеше њега та господо
сад га Кинкел на узици вода.

"ЗАЈЕДНО" СЛОБИНИМ СТОПАМА

Исте газде и иста дресура,
исте мотке и иста визура.
Мало-мало, вабе их на рапорт,
мало-мало, командују - апорт!

Припремају млађаного Мурту,
да замени исцеђеног Курту -
да им српска ошишана глава
не побегне испод људских права.

ЛИНЧ ДЕМОКРАТИЈЕ

Непосредно пред смену социјалиста у Нишу, функционери коалиције "Заједно" отворили карте и најавили политику која се неће разликовати од политике Милета Илића и његових кик-боксера.

Неколико дана уочи конституисања нове "демократске" општинске власти, у Нишу се догодио скандал у режији и организацији локалних функционера победничке коалиције.

Показујући се у правом светлу, нови градски моћници онемогућили су појављивање др Војислава Шешеља пред камерама Телевизије "Наис" и штафету медијске блокаде српских радикала преузели од Милета Илића, човека који је побеђивао све до 17. новембра.

Гостовање др Шешеља, за које је иначе владало велико интересовање, на најгледанијем нишком програму, било је благовремено уговорено са власником "Наиса". Део новца му је унапред уплаћен, па је утаначен и објављен термин емисије. Наиме, 15. јануара, у времену између седам и пола девет увече, требало је да гост у студију буде др Војислав Шешељ и уживо одговара на питања водитеља и гледалаца.

Међутим, тада су на сцену ступили функционери коалиције "Заједно". Проценивши да су интереси коалиције угрожени а још више из личног анимозитета према вођи српских радикала маниром виђеним у каубојским филмовима, осујетили су Шешељев контакт са Нишлијама.

Непосредно пред почетак емисије, Топлица Ђорђевић, потпредседник ГО Демократске странке Ниша и Ри-

сто Буквић, коме је претходних дана било чак и понуђено да води емисију, обавестили су грађане, на митингу у центру града, да је др Шешељ, наводно, узурпирао њихов термин. Начин на који су изrekli своје оптужбе лично је на отворени позив на линч.

После тога, исти људи, појачани председником Градског одбора Демократске странке, Александром Крстићем и страначким обезбеђењем, отишли су у зграду Телевизије "Наис". Запрепаћеном власнику је запрећено великом групом демонстраната која је чекала код Хитне помоћи и нежељеним последицама (као обично, каменовања и демолирања), у случају Шешељевог наступа у "њиховом" термину. Притешњен таквим "аргументима" власник "Наиса" је попустио и отказао већ договорену, и делимично наплаћену емисију.

Програм је промењен па су, уместо очекиваног госта из Београда, Нишлије гледале извештај о активностима коалиције "Заједно". За све време смитовања, студио је контролисало и "штитило" педесетак људи из обезбеђења ове "демократске" политичке организације. У томе су подсетили на социјалисте који јаким полицијским снагама обезбеђују зграде државних медија, које сматрају својим власништвом.

У чему је, дакле, разлика између власти социјалиста и власти побед-

ничке коалиције "Заједно"? Иако још нису загрејали општинске столице, ови други, са предзнаком демократа, понашају се горе од својих претходника. Шта ли ће тек бити када заседну и када им власт удари у главе? Извесно је да ће грађане Ниша и убудуће пратити дух и бркови "легендарног" Милета Илића.

После свега, разбијене су и последње илузије да ће власт коалиције "Заједно" бити заиста демократска и да ће бити поштенија и толерантнија од претходне. Поставља се питање како ће изгледати "Народне новине" и Нишка телевизија када директоре и уреднике буду постављали новопечени општински моћници.

Оволику мржњу према политичким противницима заиста је тешко схватити и објаснити. Можда је томе узрок страх. Можда је у питању болесна жеља за неограниченом влашћу, а можда само слепо извршавање директива из Београда.

По свему судећи ова последња претпоставка је тачна. На крају, свеједно је да ли је наређење за скидање са програма Шешељеве емисије дошло из канцеларија главних одбора Демократске странке, Грађанског савеза, Српског покрета обнове или из америчке, немачке или неке друге амбасаде.

Било како било, наставља се пракса политичког силедијства.

Што се Нишлија тиче, лоше им се пише са оваквом влашћу. И онима страначки опредељеним, али ван коалиције "Заједно", и онима које политика уопште не занима.

Драгољуб Стаменковић

НИШКА ПОЛИТИЧКА СЦЕНА

ПРЕ И...

ПОСЛЕ ИЗБОРА

И ПОСЛЕ МИЛЕТА МИЛЕ

Безакоње наговештава континуитет власти

Да ли су Нишлије за градоначелника добиле дворску луду

Ротаријанци повели коло

Конститутивна седница Скупштине града Ниша којој је присуствовало 40 одборника са листе политичке организације "Заједно" и један одборник Српске радикалне странке одржана је 27. јануара.

Почетак седнице обележен је скандалом јер седницу није отворио дотадашњи председник Скупштине града Ниша Стојан Ранђеловић, како је то Статутом предвиђено. Седници није присуствовала ни одборничка група Социјалистичке партије Србије. У сали су виђени бројни гости а између осталих и Слађана Стаменковић савезни посланик ЈУЛ из Ниша, др Бранимир Борђевић - ректор Нишког универзитета, народни и савезни посланици Српске радикалне странке Бранислав Вакић, Зоран Красић и Драгољуб Стаменковић, др Војкан Митић - председник Ротари клуба и Владика нишки, господин Иринеј.

Ротаријанци на сцени

И баш као што доликује у првом реду су седели и они који су најзаслужнији за пораз Социјалистичке партије Србије на локалним изборима: Слађана Стаменковић, савезни посланик и председник Општинског одбора ЈУЛ-а и један од главних финансијера владајуће коалиције Војкан Митић - председник овдашњег Ротари клуба, коме припада и новоизабрани

председник Скупштине града Ниша, Зоран Живковић. Иначе, Митић је годинама био један од најистакнутијих руководилаца бившег Савеза комуниста а својевремено и председник Извршног одбора Скупштине града Ниша. И даље у Нишу влада уверење да је он сива еминенција нишке политичке сцене, да влада из позадине а да новоизабрано руководство града Ниша спроводи само оне одлуке које се добро "искрчкају" у његовој политичкој кухињи. Стога је веома реално деловала опаска народног посланика Бранислава Вакића приликом поздрављања са Митићем: "О господине Митићу, ви мало-мало па опет дођете на власт"!

Безакоње на старту

Почетак рада новоизабране Скупштине града обележило је грубо кршење закона и доношење одлука које су усвајане без расправе, сложним дизањем руке владајуће већине. Једина светла тачка на првој седници била је дискусија одборника Српске радикалне странке Драгомира Николића који је упозоривши на неприципјелност и недоследност, између осталог, рекао: "Српска радикална странка не може прихватити извештај који је овом дому поднела Градска изборна комисија, а на основу којег ви бирате верификациону комисију, ко-

Бивши градоначелник - Миле Илић

ја ће вам предложити да верификујете одређени број одборничких мандата. Навешћу само неке разлоге.

1. Решење о именовању Градске изборне комисије није објављено у Службеном гласнику града Ниша, па и не производи правно дејство. Другим речима, изборе у Нишу је спроводио нелегитимни и неlegalни орган, тако да ни сами избори нису били легални ни легитимни. Због тога је Српска радикална странка тражила да

Освећење нишке општине

"Верник" – градоначелник Живковић
крштен је четири дана пре своје инаугурације

буде поништен и први круг избора. Ви тада нисте реаговали јер вам се чинило да вас резултати тог првог изборног круга могу задовољити, иако их је спроводио нелегитимни орган. Тек пошто је почела невиђена пљачка и прекрајање изборне воље грађана и када сте сматрали да сте оштећени, ви сте почели да оспоравате легитимитет изборне комисије. У Градској изборној комисији су апсолутну већину имали представници Социјалистичке партије Србије, што је противно закону.

2. У Извештају Градске изборне комисије пише да је комисија извршила избор једног броја одборника! Такву глупост и незаконито заиста нећемо прихватити. Ми сматрамо да је задатак Изборне комисије да спроводи изборе и да утврђује резултате избора на основу записника са бирачких места а не да бира одборнике. Ви се играте са извештајем Изборне комисије: у делу који вама одговара прихватате извештај, а оно што вама не одговара одбацујете.

3. Извештај је поднела комисија и исти је потписао човек који је учествовао у изборној крађи и који је ухваћен на делу. За нас такав извештај није валидан. Ми сматрамо да та комисија и председник комисије могу да подносе извештаје али само на захтев јавног тужиоца или иследника. Заиста је понижење за Српску радикалну странку, за мене као одборника и грађане Ниша да на основу извештаја који подносе доказани допови конституишемо нову Скупштину. Ти исти људи су и раније били чланови Изборне комисије, они су и раније кради. Њих треба казнити по закону а не прихватати њихове извештаје.

4. Мандат једног броја одборника још увек није утврђен. Води се поступак пред Врховним судом, а у извештају Градске изборне комисије они се наводе као изабрани одборници. Значи, постоје објективне сметње да се усвоји извештај Градске изборне комисије.

Ако данас усвојите овај извештај, а усвојићете га јер сте на основу њега и изабрали Верификациону комисију која ће верификовати избор нових одборника, ви ћете дати амнестију свим оним члановима Градске изборне комисије који су кради и прекрајали изборне резултате. Признаћете да је извештај ваљан јер сте на основу њега и све нас прогласили одборницима".

Импровизовање права и "жута" штампа

И заиста, непосредно после тога Верификациона комисија је верификовала одређен број мандата, прогласивши један број мандата (13) спорним и одбивши да их верификује. Извештај Градске изборне комисије су користили према својим потребама. Није помогло упозорење да се из неправда не може изводити право и да се мора поштовати закон и морал. Део штампе, у чему као и обично предњачи лист Министарства унутрашњих послова (читај "Дневни телеграф"), је овакво залагање за поштовање закона, морала и части назвао "покушајем минирања рада конститутивне седнице... 'добронамерном' дискусијом која срећом није пореметила рад седнице пошто је елиминисана као примедба ван дневног реда". Чланак у "Дневном телеграфу" није потписан па нам није јасно да ли се ради о коментару главног и одговорног уредника "Дневног телеграфа" (Зорана Соколовића) или је све то ручни рад дописника из Ниша који је ових дана (за сваки случај) са зида скинуо велику фотографију Слободана Милошевића, која је месецима украшавала просторије њиховог дописништва.

Било како било, Скупштина је конституисана и сада се очекују први потези нове власти. Ако се по јутру дан познаје, чини нам се да можемо очекивати континуитет власти јер ни њиховим претходницима закон није баш био нешто што се у сваком случају мора поштовати.

Ако је за овакво поступање и постојало неко оправдање (мандат претходно изабраним одборницима истиче фебруара, па се "нова" власт плашила увођења принудних мера) - а ми мислимо да за кршење закона нема оправдања, следећи потез "нове" власти је заиста неуобичајен и представља континуитет у кршењу закона.

Наиме, за секретара Скупштине града је предложена (и изабрана) Невенка Стојковић, адвокат из Ниша. И ми, српски радикали, заиста против тог избора не би имали ништа против, да речена госпођа није истовремено и одборник у Скупштини града Ниша, изабрана у Изборној јединици 41 као кандидат коалиције "Заједно"! У закону о територијалној организацији и локалној самоуправи Републике Србије у члану 33. јасно стоји: "Лице које обавља послове из делокруга општине, односно градске управе не може истовремено бити и одборник". Чланом 30. Статута града Ниша је предвиђено да је секретар Скупштине града истовремено и секретар Градске управе!

Дакле, Невенка Стојковић не може истовремено обављати и функцију одборника у Скупштини града и бити секретар градске управе. Чудно је да исти они који данима протестују због кршења закона чим дођу у прилику да им кршење закона доноси одређене користи то исто раде. Па, или је ово наговештај да ће тако и убудуће радити (не поштујући закон) или је кадровска основа заиста сиромашна и "нова" власт нема у својим редовима кадрове који могу обављати све функције везане за вршење власти.

Пелене за недоношче

На крају, поменућемо да су представници "студентског протеста" новој власти поклонили оно што припада сваком новорођенчету: цуцлу, звечку и пелене. Нова власт је већ показала да у звечку зна да удара, да зна да пишти, звижди и лупа. Сада треба да докаже да зна и да ради. Говорећи са позиција власти, председник Скупштине града Ниша, Зоран Живковић, је у једној емисији радио Ниша изјавио да је чак и у средњем веку постојала опозиција и да су то биле дворске луде које су једине смеле све да кажу владару, али да их владар није кажњавао ни уважавао (јер су биле луде). Ми подсећамо да је господин Зоран Живковић као народни посланик Демократске странке истакнути представник опозиције у Народној скупштини Републике Србије, па надовезујући се на његову дефиницију опозиције оправдано изражавамо бојазан да можда за градоначелника града Ниша имамо дворску луду.

А поводом оних пелена које су студенти поклонили новој власти, још нисмо сазнали ко ће мењати те пелене, ако се нова власт и нови председник унереди. Судећи по првим корацима требаће много пелена.

Драгољуб Стаменковић

ХАЛУЦИНАЦИЈЕ ЗАПАДА

Ко је, како и зашто снимио фотографију која је "доказала" злочиначке поступке Срба према ратним заробљеницима.

Томас Дајхман у угледном швајцарском недељнику "Ди Велтвохе", од 9. јануара 1997. године, пише да је "најпознатија ратна фотографија са подручја бивше Југославије најобичнија превара!"

Да подсетимо, фотографија је направљена 5. августа 1992. године у Трнопољу. Снимили су је и лансирали у свет британски телевизијски тим ГИП Пени Маршала, канал 4 Јана Вилијамса и Еди Вулеми, репортер "Гардијана". Слика је представљала, до појаса голог мушкарца, живог костура, иза "логорске" оgrade од бодљикаве жице. Убрзо је обишла свет и била копирана у безброј примерака. Наводно, била је очигледан доказ да су Срби створили концентрационе логоре по угледу на нацисте. Европа је била запањена податком да педесет година после затварања Аушвица тако нешто постоји.

Привиђање логора

Западни свет није уопште сумњао у објективност својих репортера. Медији су заграктали и сручили се на затечене "кривце".

Да бисмо све на лицу места проверили, посетили смо Републику Српску. Није тешко било утврдити да су се британски новинари послужили триком. Фикрет Алић и остали заробљени босански муслимани нису се налазили у жици. Британски репортери ушли су у оближње сеоско имање, које је било ограђено жицом и тако направили "снимке страве и ужаса". Како је дошло до тога, да су се ти британски новинари нашли баш ту? Они су стигли на позив председника Радована Караџића. Радован Караџић је у то време учествовао у раду Међународне конференције у Лондону. Пред сам одлазак, АИТИЕН (ГИП) и "Гардијан" поставили су Радовану Караџићу питања у вези неких тврдњи, да Срби држе веома бруталне логоре, где су смештени заробљени босански муслимани. Караџић је одлучно оповргао такве приче и предложио је британском новинарском тиму, да се увери на лицу места и дозволио им да посете тај "логор".

VULLIAMY, MARSHALL и WILIAMS (Вулеми, Маршал и Вилијамс) 28. јула 1992. стигли су у Бео-

град донели су и један документ, који су добили од босанских муслимана, са листом свих "концентрационих логора", који се налазе на српској територији. Док су тако чекали, да добију коначну дозволу, посетили су два таква назначена места и били су разочарани. Установили су, да ту није реч о никаквим "концен-

трационим логорима", него о обичним сабирним центрима за избеглице.

На Пале су полетели 3. августа, а идући дан за Бања Луку; 5. августа 1992. кренули су у Приједор, у пратњи српских војника. Редакција у Лондону очекивала је, да екипа британских журналиста донесе "нова сензационална открића". Маршал је по повратку у Лондон, написао у "Санди Тајмсу", да су он и Вилијамс од својих шефова редакција прими-

Изгубили медијски рат – евакуација Грбавице са крстом руских добровољаца

ли наређење, да "по сваку цену" потврде постојање "логора".

"Заробљени" репортери

Када су британски репортери посетили Омарску, били су разочарани. Снимци, које су они направили, нису нити мало били "шокантни" и нису пружали никакав "доказ за мучења и смрт", изјавила је и Моника Грас у својој репортажи за радио "Зидвест". Потом су отишли у Трнопоље. И ту такође није било ничег занимљивог. Онда су се, како је већ споменуто, послужили триком. Снимили су босанске муслимане на следећи начин: бри-

сам да Срби нису према њима применили никакво насиље".

Наручена сатанизација

То се убрзо променило. Охрабрени публицистом, које су светски медији пренели, у књизи *Seasons in Hell*, објављена у Лондону 1994. у издању SIMON + SCHUSTER, одједном је променио мишљење и прича, на пример, да је логор био "опасан бодљикавом жицом". У првом тексту, од 7. августа 1992, нема говора о бодљикавој жици, чак, може слободно да се каже, да је живот у Трнопољу био релативно сношљив. Према томе, све приче о на-

Савезници у сатанизацији Срба

тански репортери отишли су иза једне зграде, која је била ограђена бодљикавом жицом. Новинари су били "у жици", а босански муслимани не. Кад су развили слике то се, наравно, не види. Стиче се утисак, да су босански муслимани окружени бодљикавом жицом. Тако се Фикрет Алић нашао на насловној страни америчког магазина "Тајм" од 17. августа 1992. Већина осталих заробљеника изгледала је сасвим нормално. Британски новинари били су веома задовољни, на челу са камерманом Цереми Ирвином.

Мештани места, која смо посетили, тврдили су да ту никада није било никакве бодљикаве жице. Једном речју, сазнали смо да није у питању никакав логор за ратне заробљенике, него сабирни центар за босанске муслимане, који су, услед ратних дејстава, овде нашли уточиште. Локални Црвени Крст пружао им је неопходну помоћ. Вилијамс у својој првој репортажи није уопште спомињао никакву бодљикаву жицу и коректно је описао Трнопоље као сабирни центар, односно, да не може бити говора о концентрационом логору. И уопште његов чланак, који је објављен 7. августа 1992. у "Гардијану", био је објективан: "Из разговора са муслиманима, сазнао

водном постојању концентрационог логора, немају везе са стварношћу. АИТИЕН (ITN) телевизијска репортажа пружила је свету лажну слику Трнопоља. И утишала је на сатанизацију Срба. Толико о тексту, Томаса Дајхмана (THOMAS DEICHMANN). Овом младом новинару треба да будемо захвални за уложени труд у разоткривању лажи. То је, међутим, за сада од мале користи. Истина, Дајхманов текст је објављен у једном угледном швајцарском листу. Али, колико људи је прочитало његов текст? Да будемо оптимисти, можда неколико десетина хиљада. АИТИЕН-ове телевизијске снимке видело је најмање десетак милиона а, можда и стотине милиона телевизијских гледалаца!

Поставља се, природно питање: да ли је уопште требало позивати стране новинаре? Западни медији створили су такву антисрпску хистеричну причу, да је било немогуће очекивати, да у тој клими неко може да извештава објективно. Чак и да има најбоље намере.

Ако смо већ позвали стране новинаре, то је све требало добро припремити. Тако раде и на "слободном Западу". Сетимо се само фокландског рата, или Заливског. Британци и Американци су једноставно увели цензуру.

Вести су роба

Пошто су Срби сатанизовани остаје гораку окусу истине, да за то, делом, и сами сносе кривицу. Није на време схваћена важност медија. На Западу је вест, репортажа такође роба. Журналисти и фотографи настоје да свој чланак или фотографију продају. Што је текст сензационалнији, то има већу цену. Конкуренција је велика. Треба бити бржи од других, "дрзак и бескомпромисан". То је оквир у коме се креће сваки репортер Запада.

У нашем случају, тема је рат на тлу бивше Југославије. Правила игре су ова: Хрвати и босански муслимани боре се за "добру" ствар, они су "позитивни", а Срби су "агресори", дакле, "негативни". Већина страних новинара није мрзела Србе или волела Хрвате. Они су се само држали неписаних правила игре, и било им је најбитније да "нађу причу" (to find a story). У нашем случају, оквир је јасно означен. Срби су "зли момци".

Криминал новинара

Дакле, ако новинар жели да заради, потребно је да нађе што шокантније слике или приче, које ће да потврде ово "опште уверење". Зарадити новац, служећи се фалсификатима, је криминал. Могло би се надодати, да је криминала одувек било, па зашто би и новинари били у том погледу изузеци. Али криминал новинара је најтежи облик криминала, јер не угрожава само појединце или групе људи, већ врло често и читаве народе. Криминал новинара доприноси сатанизацији народа што су Срби итекако осетили на сопственој кожи.

Барјактари мржње

У томе се предначило у Немачкој а протагонисти таквог новинарства били су Франкфуртер Алгемајне Цајтунг и Јохан Георг Рајсмилер, ДИ ВЕЛТ и Карл Густав Штрем, и Ерих Ратфелдер... Од немачких политичара треба споменути Геншера, Кинкела, Штефана Шварца, Шварц-Шилинга. Овај последњи је чак дошао у Београд, да честита београдским студентима! То је отприлике исто, као кад би један Ајхман дошао међу теливјевске студенте, да их охрабри у њиховом протесту против израелске власти! Шварц-Шилинг је декларисани непријатељ српског народа.

У ту категорију спада и Рој Гутман који је примио најугледнију америчку награду - "Пулицер", јер је светској јавности први јавио о "српским концентрационим логорима смрти". Ту је и његов земљац Дејвид Роде (DAVIDRONDE), који је лансирао информације о "масакру над муслиманским цивилним становништвом" у Сребреници. Обојица су се окористили трендом плувања по Србима, због чега се могу лепе паре и лепе награде добити. Ови случајеви откривају право лице "демократске" и "слободне" штампе Запада!

Никола Живковић

КАМЕЛЕОН

Књижевник Видосав Стевановић, за време комунистичке диктатуре имао је највеће привилегије као главни уредник и директор "Просвете", "СКЗ" и "Бигза". После избеглиштва, током грађанског рата, у Атини и Паризу где је клеветао своју земљу и народ, као члан коалиције "Заједно" ових дана постао је директор Радија и телевизије Крагујевац и издавачке куће "Светлост" одакле је одмах упутно претње српским националистима, по његовим речима "криминалцима који се проглашавају за родољубе".

Нисмо заборавили ужасе наметнутог грађанског рата, трећи геноцид над српским народом, стравично НАТО бомбардовање нашег живља у Републици Српској. Нисмо заборавили највеће етничко убијање и чишћење Срба, митраљираним бескрајне избегличке колоне, безочне поступке ратних профитера, апсурдну, највећу на свету мега-инфлацију, беду у коју смо запали због разбојничког државног руководства, и пендреке који гуше слободну мисао. А дуго у се-би носимо горчину због издаје српских интереса у Дејтону.

У садашњем времену безакоња и тлачења српског народа од страних, а што је још жалосније, и домаћих моћника постављених изнад права и закона, често је од режимске штампе истицана поука мудрог књижевника Иве Андрића: "Дође време када паметни заћуте, будале проговоре, а фукара се обогати". Наши ратни профитери, као и лидери из коалиције "Заједно", најрадије би да све забораве. Они, као да су сметнули с ума ону, другу Андрићеву сентенцу у супротном значењу од претходно цитиране, упућене напаћеном српском народу данас под туђинском али и домаћом тиранијом левог блока, која гласи: "Треба говорити, јер ћутање је лењост и кукавичлук, и трује односе међу људима".

Потребно је у име истине и правде отворено проговорити и пружити што више сведочанстава о нашој садашњој ружној стварности, али не како то чине они чији слоган на белима садржи исписану поруку "Снаге хаоса и безнађа". Под утицајем тог провокативног слогана, таквог чуда невиђеног, никада није било у Београду и Србији, израженог у протесним окупљањима поводом крађе на локалним изборима присталица коалиције "Заједно", мањим делом студената а већим делом грађана огорчених због очигледне тираније пљачкаша из врхова власти.

Нови цензор Видосав Стевановић

Од јаја до голаћа

По страним, увезеним рецептима сав досадашњи бунт диктиран од представника коалиције "Заједно" није садржао најбитнији социјални програм него био гарниран: јајима и каменицама, немачким и америчким заставама, млађењем моткама после којих су с противне стране уследили револверски хици, па је било много рањених, од којих један несрећник с одузетом левом страном остаје доживотно инвалид. На жалост пала је и прва жртва на Бранковим мосту. Потом су улични протести настављени с пиштаљкама и трубама, извођењем кућних љубимаца и коња, да би се по Вуковој директиви прешло на бесомучно лупање тигања и лонаца, кутлача и шерпи што је "Цептер" одлично искористио за своју ТВ рекламу! Нико од тих кућних "револуционара", виртоуза у лупању, није се обзирао поводом протеста старих и болесних, на уплашене врискове дечице тргнуте из сна. Додуше, лидер који је наредио то лупање иживљавање у центру Београда није имао прилике да чује те одјеке, јер он живи у "зарађеној" прекрасној вили, изолованој од буке, у ексклузивном насељу садашњих властодржаца. Њему је увек добро ишло, јер је увек знао да се камелеонски

прилагоди захтевима времена, као и толико других његових миљеника попут превртљивог књижевника Видосава Стевановића, који домагавши се сјајних положаја нису живели од данас до сутра, питајући се како преживети од недовољне плате или пензије.

Истовремено, лидери коалиције "Заједно", не знајући шта ће даље, наизменично су одлазили у Европу код својих газда, ради даљих савета. У Коларчевој улици испред постројених кордона милиције, млади су по угледу на америчке колеге одржавали свој забавни хепенинг, у виду сталне градске журке. Ритмично су цупкали по мразу, кривели се задикивали укочене полијаје и тренирали им живце свакојаким погрдама. Шармантне "шипарице" су им намигивале, заносно гледале и изазовно умиљавале. А било је чак и изненадних пољубаца поклоњених чуварима јавног реда, да би се кулминација постигла избором мис вечери. Ипак, највећи погодак у мету био је када су се у знак протеста због крађе гласова на локалним изборима, пред кордоном милиције, свукла до гола двојица егзибициониста, показујући им ону ствар као доказ да су мушкарци, али и окрећући задњице...

Ређали су се ту грађани разних професија, изражавајући своју приврженост оваквом чудном начину бунта, па чак и неизбежна бака Олга, којој је дато обећање да ће се улица Лоле Рибара звати њеним именом. Они, који су јој то обећали нису знали да тој историјској улици треба вратити најпре раније часно име. Јер, она се звала Светогорска! Тако, без изношења стварних узрока неповерења овој, без сумње, лошој власти, студенти су настављали са својим "забавним" играма све док кордон није био "развијен" светосавском поворком. Али, протести и после тражене смене ректора Величковића и даље трају, уз све присутније учешће оних који су похитали да пред јавношћу оперу своје раније

Студентски хепенинг – поглавица "Људи коњ"
провоцира кордон бледоликих

грехе. Оних који су предано служили Титу и свим потоњим владајућим гарнигурама, од ранијих Градских комитета, до Милошевића и његове од титоистичко-лењинистичког комплекса неизлечене супруге Мире Марковић.

Тако је, између осталих, и писац Басара, чија је изабрана дела управо штампала "Народна књига", издвачка кућа у служби ЈУЛ-а, био један од првих који је потрчао на студентски плато да им пружи подршку, да се огласи као огорчени противник режима! Међутим, они, који су деценијама били прогањани, онемогућавани да штампају своје рукописе, стално оптуживани, одговарали пред "независним судовима, трпели свакојака понижења по иследничким собама и затворским хелијама, свесни ранијих манипулисања режима, остали су по страни. Осећали су мучнину, због развојног пута тзв. "успешних људи" изниклих управо после ранијих студентских буна, који су лишени сваког морала и родољубља, заборавили протесте и своје захтеве: смањење великих социјалних разлика у друштву, укидање свих друштвених привилегија, решавање социјалних проблема запошљавање младих и сл.

Највешти део тих младих побуњеника из 1968. године брзо су се продали, прихватајући да служе комунистичким властодршцима али за добре паре, високе положаје и станове, тако да их, осим испуњавања личних интереса, ништа друго више није занимало. Додуше, мањи број идеалиста платио је крвави цех учешћа у протестима, али највећи део је итекако наплатио своје "револуционарне" заслуге. Отуда, нису за чуђење ни метаморфозе лидера коали-

ције "Заједно", као ни оних, који их данас, попут књижевника Видосава Стевановића, следе и већ извлаче личне користи.

Претње новог директора РТ Крагујевац

Као што је из недавног писања дневне штампе познато, припадник коалиције "Заједно", ранији главни уредник и генерални директор три највећа београдска издавачка предузећа, награђиван више пута због своје верности, комунистичком режиму, књижевник Видосав Стевановић, после свог избеглиштва за време ратних година у белом свету, где је успешно клеветао своју земљу, ових дана наименован је за в.д. директора Радио-телевизије Крагујевац и градског недељника "Светлост".

Доласком Видосава Стевановића на чело крагујевачких медија, уверени смо да ће стање у погледу информисаности на том подручју бити још горе него раније, под пропагандном диригентском палицом левог блока.

Као што је у време своје неприкосновене власти у области издвачке делатности покорно извршавао све налоге, односно наредбе, свог великог пријатеља, тадашњег председника Градског комитета Савеза Комуниста Драгише Павловића, сада ће, захваљујући коалицији "Заједно", Видосав Стевановић опет моћи да жари и пали у РТ Крагујевцу и издвачкој кући "Светлост", и да тамо уноси тотални мрак. Биће перфидни цензор који ће гушити сваку слободну реч неистомишљеника. У ствари, у изјави листу "Блиц" од 8. јануара ове године Видосав Стевановић "после вишегодишњег егзила" већ отворено наговештава своју

осветничку медијску политику према српским националистима поручком да на његовој РТ Крагујевац и у кући "Светлост" више "Неће бити ни ратних хушкача, ни криминалаца који се проглашавају за патриоте, ни, патриота са окрвављеним рукама". Једноставно, нови цензор Видосав укинуће их с гласа без обзира на толико прокламирано залагање за демократију".

Када су га људи "из опозиције, који су освојили градску власт", исповеда се Видосав у истом чланку, преклињали да се прихвати вођења локалног радија и телевизије "по свом нахођењу" он се тобоже "нашао на мукама" јер је већ раније био "оптуживан за издају". Међутим после извесног ломљења у себи, ступио је пред тазе десничаре, изрекавши историјску поруку: "Господо, на моју велику жалост, ја не могу да вас одбијем! Борићу се заједно са вама све док се боримо за исте циљеве..." А циљеви су му превасходно борба против, како каже "националистичког лудила". Значи уперени су против српских патриота, који су због свог јуначког учешћа у грађанском рату, бранећи српске националне интересе, по Видосављевом перфидном мишљењу "окржавили руке". Тако, на крајње примитиван начин, прети Видосав часним српским родољубима.

Проблематични књижевник Видосав Стевановић, оваквом изјавом о "окрвављеним рукама", подсмевајући се јавно њиховом патриотизму, нанео је неопростиву увреду свим живим, погинулим учесницима рата за одбрану Српства.

Питамо с којим правом Видосав данас прозива, у стилу другарице Мире Марковић, "ратне хушкаче".

Због чега је постао "дисидент"

У књизи "Писци на беспућу" Војислав Лубарда, за преко ноћи промењено понашање Видосава Стевановића, између осталог, бележи, да је он заједно са раније фаворизованим писцем Мирком Ковачем постао тобожњи "дисидент" само зато "што су их нови властодршци, мање ригидни од ранијих, одгурнули са својих јасала (Стевановића и са положаја), Видосав и Мирко су недвосмислено потврдили да им није стало до демократије, већ до привилегија које су годинама грабили. "И даље узакazuje Лубарда за Видосава и њему сличне: "Све док су их опијали почастима и обасипали високим хононарима, тим људима није падало на памет да се огласе против болшевичке тортуре над другим ствараоцима. Али, чим су дошли у инфериоран положај без могућности да воде главну реч у култури и да се шепуре на други начин, изврнули су хулак и преко ноћи, напречац, променили длаку. Поставши борци

против Милошевићевог деспотизма, они су, заправо, само наставили комунистички начин обрачуна..."

Проводећи тешке ратне године на просторима бивше Југославије, као тобоже протерани писац из Београда, а у ствари радећи за високу плату у предузећу свог ранијег газде, смењеног председника комуниста главног града Буце Павловића, у сучаној Јелаци, а потом уживајући и у светској престоници Паризу, где је у "Либерасиону" и осталим страним гласилима, попут осталих српских изрода, типа Богдановића и Ђурића, безобзирно вређао и клеветао свој народ, типични шићарџија Видосав Стевановић, враћајући се у свој завичај и приступајући коалицији "Заједно", наставио је своју удворничко-каријеристичку издајничку политику. Није нас зачуло да је повампирени Видосав тако брзо освојио, у срцу Шумадије, нову руководећу медијску дужност на којој ће спроводити ранију праксу одстрела "неподобних". Извесно је да неће заостајати за нишким "демократима" који су вршећи притисак на власника ТВ НАИС, на крајње дрзак и недемократски начин забранила већ најављени разговор са председником СРС др Војиславом Шешељем, који је тим поводом изразивши своје негодовање, изјавио:

"Они се боје аргументоване критике. Они се боје другачијег мишљења. Мисле да се другачије мишљење може спречити сузбијањем емитовања. А то потврђује моју стару тезу да у принципу између социјалиста и коалиције, "Заједно" принципијелних разлика нема. Да се на исти начин понашају и у политичком животу. Да се истим методама служе, и да су им циљеви исти. Једноставно властољубље, похлепа, без конкретних програма, без конкретне политике. Уосталом, то су и показали у свим општинама где су раније владали. Ништа се ту није променило".

Видосав као "сумњив писац"

Будући биографи тог сујетног, нарцисоидног писца, који је уобразио да је "духовни син" великана Боре Станковића, па је чак у његовом стилу и браду почео да пушта, наћи ће се у чуду узалуд покушавајући да сложе хаотичне, често контрадикторне и неистините податке, изјаве, интервјуе. Он се најчешће представља јавности као пуки сиромаш из села Цветојевац, где има вилу са базеном. Тврди да је био омаловажаван и прогнан од београдске чаршије и уредника издавачких кућа, а то је управо сам, налазећи се на највишим положајима, чинио писцима ван свога клана, као и оним "неподобним" У "Лексикону" стоји да је завршио Филолошки факултет, међутим, то није тачно. Видосав је био бруцош стоматологије а потом и књижевно-

сти, где, даље, од прве године није ни одмакао, јер су га омели издавачки послови у "Просвети".

У једном тексту Видосав искрено признаје да за своје напредовање може и захвалити студентском протесту из 1968. године, који је, као што нам је познато, био окончан лажним Брозовим обећањима и одушевљеним козарачким колом.

"На таласима друштвених попуштања која су настала после студентских немира 1968. године објавио сам своју прву прозну књигу у Просвети", бележи Видосав додајући неистинит податак да је тада постао "сумњив писац, нека врста јеретика" (НИН, 18. XI 1984.) Поставља се питање како Видосав може бити "сумњив" као тадашњи млади уредник најугледније београдске издавачке куће, где је објавио неколико својих прозних књига на челу са романом "Нишчи", на чијим корицама, попут Месије с небеских висина, износи основне животне податке:

"Видосав Стевановић, на знамењу Лазар, рођен у суботу чисмену, која долази после петка, уочи Видовдана, 27. јунија, названог Изок, Житвар и Литијаш, у обичном знаку непопустљивог Рака, 7450. година после Постања, 1942. ратне године после Рођенства Христовог, 1909. после Воскресенија, 553. после Косова," итд. Потом додаје: "Село му се зове Цветојевац, округ Крагујевац, завичај Шумадија, земља Србија. Вероисповести је православно. Са њим се завршава лоза Стевановића" и др.

Међутим, иако се, како тврди налазио "на црном списку, стаљиниста", Видосав је успео да преживи предано служећи тоталитарном режиму, па је тако избегао да му се не оконча "лоза" поставши главни уредник и директор три најпознатија издавачка предузећа у којима је штампао десетак својих књига као и разна издања чувеног, највише ауторски плаћеног "Српског куvara" своје треће супруге - по занимању глумице.

Као директор штампао је Видосав у младом животном добу чак и своја "Изабрана дела", која су испунила магацине, све док за велике друштвене паре, по наредби његових пријатеља - тадашњих српских политичара, нису била откупљена и утрпљена другим културним институцијама, да би данас чамила у тами зборова. Да не помињемо Видосављева репрезентативна путовања о државном тронху на релацији од Париза до Пекинга. А током троструке женидбе да му се не затре "лоза" промућурни Видосав је за своје наследнике, као тобоже прогоњени писац добио од државе три комфорна стана у центру Београда. Прву добијену момачку гарсоњеру, причају његове "завидљиве" колеге, није хтео да врати Удружењу књижевника Србије да би је дали којем бескућнику,

него је као рентијер издавао. Душе, и други вешти подобни и преподобни су слично чинили као што и данас раде богатећи се на туђој мучи и знају.

Предано, годинама служећи комунистичкој политичкој врхушки за себе је Видосав у штампи скромно истицао, признајући: "Хтео сам да будем бунтовник, а сада сам дисциплинован чиновник" и још додаје да је у служби тобож" напредовао споро и са доста напора" (НИН, 25. I 1987.)

Они, зависни од Видосава, мислимо на режимске критичаре па чак и извесне писце попут Миодрага Булатовића, који је од њега за своје објављене књиге добијао баснословне хонораре, разумљиво да су о његовој тешко читљивој, хаотичној прози заснованој највише на вулгарним изразима, писали панегирике. Режимски критичар Деретић у својој, с многим грешкама, "Историји српске књижевности" наравно да Видосаву додељује незаслужени епитет "средншће личности међу новим прозаистима" називајући га чак њиховим "идеологом" једино тачно констатујући да описује "свакојаке прљавштине и наказе".

Међутим, извесни аналитичнији критичари, попут естетичара Драгана Јермића, навели су с правом да у његовој литератури "живот често заудару". У жељи да шокира јавност, поводом изласка из штампе свог романа "Нишчи", Видосав је веома узбудио београдску књижевну чаршију својом, надобудном, изјавом датом на Сајму књига 1972. године: "Смаграм да је моја књига - најбољи роман године. Када бих био жири, дао бих јој све могуће награде". У подемици са уредником "Просвете" Видосавом који се хвалио у стилу боксера Касијуса Клеја, а по сопственој одлуци "ван серије" у луксузном издању штампао своје првенче, обрушили су се и неки угледни критичари на челу са Јеремићем, који га означава као "јунака нашег доба" али у лошем контексту.

Иначе, критичари су Видосаву највише замерали што у његовој тобоже стварносној прози преовлађује апстрактна и метафизичка реторика, да приказује "мрачан и прилично једностран поглед на свет", испољавајући при једноличном изражавању "стваралачку немоћ", тако да су му описи "недовољно везани" док је изразито "лош у композицији".

Наравно, они које је штампао у својим издавачким кућама ("Просвета", СКЗ, БИГЗ) писали су о Видосављевој књижевном делу панегирике, додељивали му награде. Свуда где је Видосав долазио захваљујући комунистичким моћницима, окружавао се својим миљеницима и полтронима док су рецензијама прихваћене књиге познатих писаца раније увршене у издавачке планове, најчешће избацивао као "неподобне". Та-

ко су захваљујући самовољом и безобзирношћу Видосава Стевановића страдали многи српски писци, па је морало доћи и до судских спорова.

Чим је дошао на чело БИГЗ-а, Видосаву је прво било да поништи, раније штампани у листу "Политика" и каталогу Сајма књига, издавачки план ове куће, да би уместо примљених књига неколико десетина књижевника, штампао своје миљенике и оне од којих је имао користи.

Игром животних околности ја сам га због ове безобзирности критиковао још 1979. године, јер се Видосав оглушио да ми плати хонорар за продати у Бигзу, штамани у 20.000 примерака "Мали лексикон" изворних ликовних уметника, а и онемогућно објављивање две већ рецензијама прихваћене и најављене у штампи књиге: збирку приповедака (касније преведену у Француској која је имала леп успех) и монографију о Скадарлији (добила је 1991. Октобарску награду града Београда заједно с књигом "Време забрана"). Узалуд сам покушао да на миран, културан начин решим с Видосавом тај спор, али сам прошао као и све колеге које би му се жалиле: дочекивао нас је осиног, типично силедијског понашања да би нас потом одстранио из чланства Ауторске конференције БИГЗ-а, а мене чак и са списка хонорарних сарадника "Дуге".

Није се Видосав на томе зауставио. Наредио је свим својим пријатељима, уредницима београдских издавачких кућа, попут Слободана Ракећића, да ми и не читајући одбијају понуђене рукописе, тако да сам био бојкотован скоро пуну деценију. Али, све судске спорове и новчану одштету поводом Видосављевих махинација у вези мојих од његове стране одбачених књига добио сам преко суда захваљујући исправним ранијим Уговорима као и добром тадашњем функционисању Ауторске агенције. Међутим, како су та суђења трајала и по неколико година, због инфлације, као аутор био сам грдно оштећен, али безобзирног Видосава није ни глава заболела због својих марифетлука јер смо и тада живели у друштву без одговорности.

Рекордно штампање књига руководиоца

Док је наше раније прихваћене, књиге као "неподобне" одбацивао, Видосав се потрудио да с рекордном брзином штампа две књиге свог земљака, великог пријатеља Драгише Буце Павловића, председника београдских комуниста, који је био познат по оштрим критикама српског национализма. То је онај, тада омиљени код полтрона, председник Градског комитета СК Београда, који је скривајући се иза псеудонима Б.В. Петровић у листу "Политика" неуморно нападао учеснике тада најпо-

пуларније, београдске протестне трибине у Француској 7. Он је познат и као иницијатор фамозне, срамне хумореске "Војко и Савле", због које је и Видосав био позиван на саслушање, поред осталих "сумњивих" аутора.

Одани слуга председника београдских комуниста, Видосав се да би "заслужио" НИН-ову награду и постао без неопходног степена стручне спреме генерални директор "Просвете", потрудио, као главни у Бигзу, да за само недељу дана штампа полемичну књигу "Питањем на одговоре" Драгише Буце Павловића, уперене против низа београдских интелектуалаца. Штампано је брзо и другу Павловићеву књигу "Ко раднике повезује лажним концима" написану у коауторству са професором Иваном Стојановићем, тадашњим директором листа "Политика", који су му зато подарили НИН-ову награду о чему у "Борби" од 7-8. новембра 1992. године документовано сведочи тадашњи члан жирија Богдан Тирианић:

"Био сам члан НИН-овог жирија за роман оне године када је Ђосић издао *Отпадника*. Представници либералне естетике ондашњег Градског комитета (Буце Павловића) ревностно су деловали на црти задатка да тај роман, случајно не добије НИН-ову награду, која је унапред била намењена једном другом писцу, данашњем отпаднику (Видосаву Стевановићу), но тада миљенику друга секретара..." И тако је цветојевачки барбарогеније Видосав Стевановић, заслугом политичке врхушке из Градског комитета Савеза комуниста, добио 1986. године за слабо читљив роман "Тестамент", испуњен свакојаким безвезним лапдањима НИН-ову награду, пропраћену великом медијском буком, победивши тада за жири мање вредне ривале Добрицу Ђосића, Борислава Пекића, Павла Угринова и др.

Потом је Видосав био кандидован чак и за Његошеву награду, која му је измакла јер тамо није имао подршку политичких моћника као у Србији, а није ни рођењем припадао црногорском соју. Она је припала Пекићу за његово врхунско дело "Златно руно". Али, Видосав је одмах у договору са председником београдских комуниста Павловићем, кренуо да освоји још боље радно место, јер му је животни идеал био да постане генерални директор "Просвете", можда што је свој издавачки занат тамо започео као уредник.

Тамошњи радни људи су га у првом "извлачењу" одбили, јер је имао само завршену гимназију. По Правилнику "Просвете" недостајала му је високостручна спрема за то одговорно место, односно тричарија која се зове завршен факултет. Тада је, на захтев Буце Павловића, "Просвета", због Видосава, морала да измени свој Статут, па је његов пријатељ опет сео у жељену фотељу. Зато није ни чудо што је Видосав заплакао од јада и јада

када му је, ускоро, због титоистичке политике, крајем 1987. године на Осмој седници, био смењен највећи пајташ Драгиша Павловић. Изгубивши његову моћну подршку Видосав није могао, тешићи се сталним пијанством, да издржи ни целу годину, тако да крајем децембра 1988. године подноси оставку "због породичних, списатељских и других разлога". У ствари, ти разлози су били губитак политичке подршке и великих привилегија које је дотле несметано уживао.

Бекство у иностранство

Кад је остао без руководећег места Видосава више нису мазили а вероватно су му почели и пребацивати за учињена ранија дела. Он је пак почео да оптужује београдску цршину за нетрпељивост: "Био сам цензурисан, нападан, брисан са спискова, понижаван, оптуживан за издају".

У ствари, вратило му се за сва зла која је раније колегама чинио док је као припадник реформиста с нечуваном мржњом говорио о Србији. Попут низа српских издајника, не желећи да брани своју отаџбину, Видосав је одлучио да с породицом отперја у иностранство.

Пре одласка у Грчку, да ради у заједничкој приватној фирми "Континки" основаној од политички пропаганде, али сада материјално уздигнутог Драгише Буце Павловића, по свом обичају Видосав је опет давао лажне изјаве. Тврдио је у штампи да је на тај одлазак у иностранство био принуђен, јер му је то "наместила тајна полиција, као одлучном критичару српске актуелне власти", од које је, наводно, добио чак и батине. По писању штампе очевици Видосављевог моралног слома износили су другу верзију: "То су биле уобичајене српске батине у кафани, узроковане уобичајеном, српском количином алкохола" (НИН, 10. I 1992).

Обрвевши се у белом свету, продајући прљав веш о сопственој земљи и народу, попут оних који су захтевали бомбардовање Београда, Видосав се одлично снашао, па је чак и објавио неколико књига. Али, чим се несрећни грађански рат у земљи завршио, ето нам Видосава у новој улози као истакнутог члана коалиције "Заједно". Тек ступивши на нову дужност главног у области медија у Крагујевцу, Видосав је уочи почетка рада већ наговестио предстојеће обрачуна са српским родољубима, које назива "криминалцима који се проглашавају за патриоте" ("Блиц", 8. I 1997.). Од свагда проблематичног Видосава те његове изјаве нису за чуђење, али би коалиција "Заједно" требало да озбиљно размисли које своје представнике поставља на одговорна места. Јер, повампирење у медијској сфери комунистичког послушника и осредњег писца Видосава Стевановића, истовремено је једна у низу срамних коалиција "Заједно".

Коста Димитријевић

Митинг у Пинкију - српска тробојка

Француска триколора

**ИЗДАВАЧКИ ПОДУХВАТ ВЕКА
НАЈВЕЋИ РЕДОВНИ БРОЈ НЕКОГ ЧАСОПИСА
ИКАДА ОБЈАВЉЕН У СВЕТУ**

100. БРОЈ НОВИНА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ВЕЛИКА СРБИЈА

**ЛИСТ СА НАЈДУЖОМ ТРАДИЦИЈОМ У СРПСКОМ
НОВИНАРСТВУ**

**И ТАДА
КАО И ДАНАС,
ВИШЕ ОД ЈЕДНОГ ВЕКА,
ВЕЛИКА СРБИЈА
ОСТАЈЕ**

"ВЕЛИКА СРБИЈА" БР. 100

**НОБНА МОРА
ЦЕНЗОРА**

**РЕПРИНТ СВИХ БРОЈЕВА
од 1888. до 1903. године**

Књига је обима 1512 страна великог формата штампана је у тврдом повезу са златотиском. Може се купити у седишту Српске радикалне странке, Француска 31, Београд. Све информације на телефон: 011/625-231. Цена једног примерка је 500 динара. За веће наруџбине одобрава се попуст по договору.